

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 31
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 1 ОКТОМВРИ 2019 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Лозан Панов - председател на Върховния касационен съд, и Георги Чолаков - председател на Върховния административен съд

ОТСЪСТВАЩИ НЯМА

На заседанието присъства Николай Найденов - и. д. главен секретар на Висшия съдебен съвет

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието - 09,42 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Откривам заседанието на Съдийската колегия на ВСС, днес, 1 октомври 2019 г. По дневния ред има постъпили предложения за включване на точка от 23 до точка 26. По отношение на тези точки имате ли възражения във връзка с включването им в дневния ред? Не виждам такива.

Заповядайте, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря, г-н председател. Ако ми дадете възможност да оттегля точка 7. Точка 7 е включена в дневния

ред във връзка със заявление на колежата Копринджийска, тя е административен ръководител - председател на Районен съд Исперих. Вчера това заявление беше разгледано от Комисията по атестиране и конкурси и там с мнозинство колежите прецениха, че за да бъде удовлетворена молбата, свързана с желание да бъде прекратен предсрочно мандата на административния ръководител на Районен съд Исперих следва да бъде открита нова бройка. Тази бройка обаче трябва да бъде на база на закрыта свободна бройка, свободна в районен съд. Ето защо КАК изпрати материалите на другата комисия, която има отношение към подобни случаи, това е комисия по "Съдебна карта и натовареност" и заради това КАК не предлага решение. Ето защо ви моля да дадем възможност и втората комисия да разгледа заявлението, да вземе становище. Има извънредно заседание на КАК, което ще се състои в петък тази седмица и ви предлагам да отложим тази точка, може би не да я оттеглим, а просто да я отложим за следващата седмица във вторник когато вече ще имаме и конкретно предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Други изказвания?

Заповядайте, г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз също бих искала да оттегля точка 19, която е на "Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика". Ще обясня защо. Става въпрос, има решение на Комисията за натовареността по предложение на административния ръководител на Районен съд Нова Загора за прекратяване на командироване на съдия Сава Шишенков. Има решение на комисията, но доколкото от комисията изискахме специални справки и се опитваме да намерим правилната статистическа отчетност по отношение на видовете дела в най-натоварените съдилища, включително и Нова Загора, изискахме и справки и от Софийския районен съд, защото целта ни е да видим всъщност къде има разминаване в това, което се твърди от всички

командировани съдии от страната в Софийския районен съд, които казват, че няма по-натоварен съд от Софийски районен съд, а в същото време цифрите показват друго. Също така КАК предстои в петък на извънредното си заседание да разгледа едно предложение на Комисията за натовареност, което юли месец, на 22 или 23 юли беше, по решение на Колегията е върнато в КАК за становище от Комисията за атестиране и конкурси. Това предложение беше отправено от председателите на Софийски районен и Софийски градски съд във връзка с отпускане на нови щатове за съдии, провеждане на конкурси, премествания по 194 и т.н. Т.е. един глобален въпрос, който касае Софийския районен съд. Затова бих искала ако е възможно след произнасянето на КАК и след събирането на тези справки, които сме изискали от Комисия "Натовареност" тогава да гледаме и този въпрос за откомандирането в този контекст. Това е целта. Иначе има становища на двамата административни ръководители на двете софийски съдилища, които категорично се противопоставят и обясняват защо и питат защо Съдийската колегия не е взела решение по предложение, което още юли месец е направено. Затова ще ви помоля просто да оттеглим точката, да ми позволите да я оттегля и да я внеса когато се съберат достатъчно още данни.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания?

Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: По т. 19 не е коректно, не може така да се оттеглят точките. Ние вземаме решения, вкарваме ги, като председател мисля, че е редно да ги оттегляте, може да поискаме някакво отлагане заради някаква причина, но чак пък да я оттеглим не. Абсолютно не съм съгласен.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз я оттеглям, за да внеса допълнително докладите.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Чакайте, нека да приключа. Тук досега имаме произнасяне по този текст за откомандиране на други колеги, такива справки досега не е имало. Досега такива справки не са съществували. Сега, ще ме извините, ама тук, о.к., може би проблема, който съществува в Софийския районен съд и Софийския градски съд може да е наличен, но пък проблема в Нова Загора не е по-малко значим. Повярвайте ми, Нова Загора по чиста статистика е по-натоварен от Софийския районен съд. По чиста статистика. И не случайно е това искане. То ако си мислите, че "Съдебна карта и натовареност" се е сетила, че за Сава Шишков да го откомандиравме, всичко това както виждате в материалите е по искане на Нова Загора, председателят на Нова Загора. Т.е. решаването на въпроса в Софийския районен съд и Софийския градски съд косвено не може да е за сметка на решаването на натовареността на Районен съд Нова Загора. Категорично се противопоставям за оттегляне на точката, а справка може да я вземем в момента, веднага. Какво не? Стига! Никога не сме искали такова нещо, сега изведнъж за Сава Шишков. Той може да е много важен, но трябва въпроса да е принципен. Имаме решение, да. Как да нямаме решение?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не намирам процедурни разлики между това да се оттегли или да се отложи разглеждането на точката, защото така или иначе има решение на комисията и то ще влезе в дневния ред на Съдийска колегия, но за да може да направите един информиран избор аз считам, че трябва да се гледа проблема комплексно, а не да се решава "на парче", защото ситуацията е много драстична и в Софийски районен съд, и в Софийски градски съд и е редно да бъдете уведомени за това, което Комисията "Натовареност" прави в момента, а именно събираме сканирани копия на книгите за решения по 235, ал. 5 от ГПК,

за да видим всъщност дали този брой, огромен брой дела, който има в някои районни съдилища, които ние не можем да си обясним, дали всъщност се касае до дела, които действително са стигнали до решение, т.е. дела, които са приключили по нормалния предвидим начин и който съответно са по-сложни. Това е. Ако считате, че трябва да бъде разгледана и да се отложи това е друг процедурен похват, който за мен няма никакво значение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Разбрах Ви. Аз ще подложа на отделно гласуване т. 19. Само не разбрах предложението, г-жо Марчева, идеята Ви е да се отложи за следващо заседание. Разбрах Ви.

Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Искан само да ви кажа, оставете, че, в Нова Загора е толкова тежък проблема, че доколкото се сецтам тук г-жа Дишева, Керелска и Пашкунова правеха процедурата по 194 за този съд. Сега изведнъж обаче той ще се окаже не тъй натоварен и неговия проблем не е тъй належащ. Не може да фаворизираме Софийския районен съд и Софийския градски съд. С цялото ми уважение. Сигурно са много натоварени и безспорно са много натоварени, но не случайно ви казвам - бъдете последователни. Правите процедури по 194 за Нова Загора, изведнъж пък няма да им решим проблема. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ще подложа на разделно гласуване както т. 7, така и т. 19.

Г-жо Димитрова, Вие поискахте думата. Заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз имам едно предложение. Понеже по правилник вероятно трябва да е писмено предложението за допълнителна точка, поради което го правя алтернативно, ако не приемете допълнителна точка да го разгледаме в работно съвещание, тъй като въпроса е важен и касае съдебните заседатели в съдилищата. За съжаление събрах информация, но снощи нямаше как да я внеса

допълнителна точка, в България почти навсякъде изтичат мандатите на съдебните заседатели и почти навсякъде няма хора за съдебни заседатели. В големи градове има подадени по два документа. Вероятно се касае за проблем по приложението на новия закон, за което ми се струва, че следва да сезираме министъра на правосъдието колкото се може по-скоро. Тъй като нашата Наредба № 7 си е както трябва, в смисъл ние не можем нищо повече да направим, но в спешен порядък трябва да сезираме министъра и затова ако не се съгласите да се включи като допълнителна точка, моля да проведем работно съвещание след заседанието.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, имате ли против след заседанието на Съдийска колегия да проведем такава?

Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз имам принципно възражение против провеждането на така наречените "работни съвещания", защото зачестиха. Не виждам каква е била пречката за днес да се внесе с писмен документ такава точка от дневния ред, може да отложим за следващия вторник решаването на този въпрос, така или иначе в рамките на така нареченото "работно съвещание" ние не можем да вземем меродавно решение и то би трябвало да бъде взето или днес, ако се внесе такава допълнителна точка, или на следващото заседание. Съображението ми е принципно, проблемът, който поставя г-жа Димитрова вероятно е сериозен, със сигурност, не вероятно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Други изказвания? Ако няма, нека тогава по дневния ред. Ще гласуваме поотделно. Точка 7 предложението на г-н Шекерджиев е тя да бъде отложена за следващо заседание на Съдийска колегия. Нали така?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да. За следващият вторник.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, за точка 7 режим на гласуване.

Благодаря. 14 гласа "за".

Сега подлагам на гласуване предложението, което беше направено от г-жа Марчева за т. 19. Отново предложението е за отлагане. Режим на гласуване.

9 гласа "за", 4 "против". Имаме решение и по този въпрос.

Сега ви предлагам да гласуваме включването на допълнителни точки в дневния ред от т. 23 до т. 26.

13 гласа "за". Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ОТЛАГА разглеждането на т.т. 7 и 19 от дневния ред за следващо заседание на Съдийската колегия.

II. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

23. Проект на решение по предложението на председателя на Върховния касационен съд за поощряване на Светла Людмилова Цачева-Захарина - съдия във Върховния касационен съд, с отличия: „служебна благодарност и грамота“, „личен почетен знак първа степен - златен“, както и с парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева, на основание чл. 303, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 2, б."а" и ал. 3, т. 1 от ЗСВ.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

24. Проект на решение по предложението на председателя на Върховния касационен съд за освобождаване на Светла Людмилова Цачева-Захарина от заеманата длъжност „съдия“ във Върховния касационен съд, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

25. Проект на решение по възражението на Йордан Василев Димов - съдия в Окръжен съд - Шумен срещу недопускането му до участие в обявения с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21/02.07.2019 г. конкурс за повишаване и заемане на 9 длъжности „съдия“ в окръжните съдилища - търговска колегия (обн. ДВ, бр. 53/05.07.2019 г.).

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

26. Предложение от Красимир Шекерджиев - член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет относно обсъждане разпоредбата на § 56, ал. 2 от ПРЗ на законопроекта на ЗИД на ЗСВ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Започваме по дневния ред. Точка 1 от дневния ред е избор на административен ръководител - председател на Районен съд Белоградчик.

Заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря. Точка 1 е предложение на КАК да бъде проведен, на основание чл. 194б, ал. 1 от ЗСВ избор за назначаване на длъжността "административен ръководител - председател" на Районен съд Белоградчик. Към настоящия момент имаме двама кандидата, това са съдиите Анна Кайтазка и Божидарка Йосифова. И двамата колеги са съдии в Районен съд Белоградчик.

Ако ми позволите да докладвам и становищата на КАК по отношение и на двамата кандидати, а те са положителни, като според КАК по отношение и на двамата кандидати липсват данни, които поставят под съмнение високите им професионални качества, спрямо

длъжността, за която кандидатстват, а именно "административен ръководител - председател" на Районен съд Белоградчик. Наред с това има положителни становища за двамата кандидати и от страна на Етичната комисия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим първият кандидат - Анна Иванова Кайтазка - съдия в Районен съд Белоградчик.

/В залата влиза Анна Кайтазка/

Съдия Кайтазка, по т. 1 от дневния ред имате възможност да запознаете колегите с Вашата концепция за управлението на Районен съд Белоградчик.

АННА КАЙТАЗКА: Благодаря. Уважаеми членове на ВСС, искам да ви представя по-накратко моята концепция за управлението на Районен съд Белоградчик ако бъде избрана за ръководител на този съдебен орган.

Моята лична мотивация за заемане на тази длъжност е натрупаният професионален стаж и опит при моята работа като магистрат, включително и като прокурор, и по-дългогодишното време в съда. Мога да твърдя, че познавам работата на този съдебен орган, магистратите, които работят в него, служителите също. Осъзнавам и отговорността, която следва да понесе ръководителя на една подобна длъжност.

Мисля, че в нашият съд има установени добри работни практики, добри отношения както между магистратите, така и между служителите, между магистрати и служители също. Аз лично разглеждам наказателни дела, от 2007 г. само такива. През 2014 г. получих статут на несменяемост, след това беше проведено и периодично атестиране спрямо мен, първото такова, при което получих оценка "много добра", същата е оценката и във второто ми такова атестиране, което е проведено и във връзка с настоящия избор. При

моята работа в Районен съд Белоградчик никога не са ми били налагани наказания, никога не е имало оплаквания и сигнали, подавани срещу мен, винаги съм се стремяла да бъда почтена, честна, да прилагам закона справедливо. Мисля, че познавам, както казах, личните и професионални качества и на магистратите, и на служителите в съда, с които работим отдавна. Смятам, че със своето поведение като личност и с уменията си като магистрат бих допринесла за ползотворното управление на Районен съд Белоградчик. Също така смятам, че същите те допринасят и за укрепване авторитета на тази институция, за доверието на гражданите в нея. Районен съд Белоградчик не е голям съд. Знаете, в него работят трима магистрати. Два от съставите разглеждат и граждански дела, единият само такива, аз лично както казах разглеждам наказателни дела, единият състав правораздава в областта и на гражданското, и на наказателното правосъдие, с преимущество на гражданските дела, тъй като те са и по-голям брой. В съда разпределението на делата се извършва посредством програмния продукт, централизирана система за разпределение на делата. След разпределението им към всяко дело се прилага и надлежащия документ, протоколът от извършеното разпределение. В съда се изготвя ежемесечно график за дежурствата по наказателните дела. Нямаме график за седмично разглеждане на делата за дежурства, този график важи само за наказателни дела и за почивни и празнични дни. В нашият съд работят и по един съдия-изпълнител и съдия по вписванията. Всички магистрати разполагат със собствени кабинети. Магистратите и служителите са обезпечени с компютърна техника, с печатащи устройства, има изградена локална компютърна мрежа, имаме две съдебни зали, една от тях само засега е оборудвана със звукозаписна система. В нашият регион вече има двама нотариуси, които работят. След проведен наскоро конкурс беше заето и второто такова място.

Както казах, и между магистратите, и магистратите и колегите от останалите институции, прокуратура, районните съдилища във Видин, Окръжния съд във Видин е установена добра служебна комуникация. Също така и с други институции в града.

Няма да изброявам подробно цифри относно образувани и разглеждани дела в съда, те са изложени, както в отчетите за работата на съда, така и в концепцията ми, но мога да маркирам, че през 2017 г. в Районния съд са разгледани общо 1224 дела, от тях 867 бр. граждански дела, 257 наказателни дела. През 2018 г. са решени 1141 дела от образувани 1125. Традиционно делата в нашия съд се разглеждат преимуществено в тримесечния срок, например за 2018 г. разгледаните дела до този срок са 93 %. Както казах това е традиционно за нашия съд. Винаги делата са над 90 % свършените в тримесечния срок. До края на месец септември тази година в съда бяха образувани 795 бр. дела, от тях 554 граждански дела, наказателни 241. В Районен съд Белоградчик проверка от Инспектората на ВСС бе извършвана последно през 2017 г., тя бе тематична. Предмет на проверката беше прилагането разпоредбата на чл. 325 от НПК, т.е. проследяваше се дали в съда се спазват изискванията към постъпили жалби и протести и тяхното администриране, дали се спазват сроковете, дали се изпращат уведомления на другата страна съобщения за постъпилите жалби или протести. Работата на съда беше оценена положително, не бяха открити нарушения и единствената препоръка беше да продължаваме работата си в същата насока.

Относно материалната обезпеченост на съда мога да отбележа, че Районен съд Белоградчик се помещава в сграда, която е публична държавна собственост, предоставена е за ползване на Районен съд Белоградчик, както и на прокуратурата, каквато вече Районна прокуратура нямаме. Същата от 1 януари тази година беше

преобразувана и вече е част от Районна прокуратура Видин, но на място остана да работи един прокурор, както и двама служители има на прокуратурата. В нашата сграда помещения ползват и Службата по вписвания към Агенция по вписванията. Както казах съдебните зали са две, две канцеларии имаме, в които са разпределени служителите на съда. Сградата на съда беше ремонтирана наскоро, с цел подобряване енергийната ѝ ефективност, беше изпълнена външна топлоизолация, беше подменена дограмата на сградата, ремонт на покрива, беше ни предоставен верижен транспортър, чрез който е възможно хора със затруднения да достъпват сградата на съда. В сградата работят и двама служители на Съдебна охрана при Окръжен съд Видин. Нашият съдебен район обхваща четири общини - Белоградчик, Димово, Чупрене и Ружинци, най-голяма е Община Белоградчик. Две от тези общини Белоградчик и Чупрене се явяват и погранични такива и през територията на нашия съдебен район преминава част от международен път Е-79.

Относно служителите на съда. Всичките са 11 на брой, заемат различни длъжности, ръководни, в обща, специализирана администрация. От ръководните длъжности при нас работят един съдебен администратор и един главен счетоводител. Имаме три щатни бройки за съдебен секретар и за съдебен деловодител, една от които е деловодител на съдебно-изпълнителната служба, останалите деловодители завеждат съответно Гражданското и Наказателното деловодство, една щатна бройка "архивар", той отговаря и за Бюро "Съдимост", един призовкар и от общата администрация един чистач. Нямаме незаети щатове за съдебни служители и работещите към момента в съда смятам, че са достатъчни, за да обезпечат неговата работа. Може би с една идея, която ще изложа след това, аз лично смятам, че има нужда и от системен администратор в съда. Друго, което

мога да разкажа за работата в нашия съд е, че всеки съдия неформално работи с точно определен съдебен секретар. Смятам, че това е плюс в работата на съдебните състави. Познават начина на работата си съдията и съответния съдебен секретар, а е и ясно кой за какво носи отговорност. Съдебните ни канцеларии са две, казах, работят непрекъснато, гражданите винаги имат възможност да бъдат обслужени в тях. В съдебното ни деловодство се ползва съдебно-административната система, предназначена за него, като до скоро се формираха само електронни папки на съдебните дела, а от скоро се формират електронни дела цялостно. Ползват се още информационната система АПИС-7, Бюро "Съдимост" също ползва своя програмна информационна система, програма за управление на делата в Съдебно-изпълнителната служба ДЖЕС, програмите Аладин и Конто, които се ползват от ръководните длъжности в администрацията. В нашият съд има монтиран един пост-терминал като възможност за извършване на електронни разплащания, което е улеснение за гражданите. Използваме достъпът до Национална база данни "Население", откъдето добиваме данни по делата относно различни лични данни за граждани на страната. В Районен съд Белоградчик поддържахме интернет-сайт, страница на съда в интернет, в която са отразени данни за съда, за магистратите, които работят в него, публикуват се съдебните актове по делата, след тяхното обезличаване, има публикувани примерни образци-бланки на документи. Месечните съдебни заседания са посочени, съдията докладчик по тях, качват се обявления и за бъдещите публични продани, провеждани от държавен съдебен изпълнител. Дейността на съда е регламентирана и с редица вътрешни правила, не мисля, че е необходимо да ги изброявам съвсем сега, отразени са в моята концепция, правила относно публикуване на съдебните актове, относно работата на съдебните заседатели, правила

за събиране съдебните вземания в полза на органите на съдебната власт от частни и държавни съдебни изпълнители, вътрешни правила и процедури за упражняване на предварителен контрол при извършване на плащанията, за достъп до обществена информация, за дейността на съдебния архив и други.

Както казах съдебните служители работещи при нас имат добри, чудесни отношения както помежду си, така и с магистратите. Смятам, че добре обезпечават работата на съда и са в помощ на магистратите, единственото, което смятам, че има нужда относно съдебната администрация към момента да се извърши е да бъде поискано разкриването на необходим щат "системен администратор", тъй като в момента съда ползва външни услуги на такъв, който работи не само със съда, зает е, не винаги своевременно може да отговаря на нуждите, когато бъде потърсен. Според мен следва да се провежда по-често информиране на гражданите, които достъпват услугите на съда как могат да извършват плащания на дължимите държавни такси, чрез монтираното в съда пост-терминално устройство, тъй като нямат навика да ползват същото. Също така би могло и двете съдебни зали да бъдат оборудвани със звукозаписни системи.

Отчитайки всички полезни и успешни практики, изградени в съда от предишното ръководство, ако гласувате доверие на мен и бъда избрана за председател на съда бих продължила да утвърждавам тези полезни и успешни практики, бих работила за изграждане доверието по-нататък в правосъдната система, естествено следва да бъде следено стриктното спазване на правилата за случайно разпределение на делата, за провеждане на качествено и бързо правораздаване, ефективно електронно правосъдие. Смятам, че следва да продължат регулярните събирания на магистратите и обсъждането на съдебна практика, на промени в законодателството. Лично аз участвам в редица

семинари, обучения, провеждани от НИП или организирани на местно, регионално ниво, от Окръжен съд Видин. Смятам, че това е много полезна дейност, като за участие в подобни следва да бъдат стимулирани и нашите служители според мен. Като цяло обаче работата в нашият съд бих я окачествила като една формирана спокойна работна обстановка, толерантни отношения, няма оплаквания, сигнали от граждани или други клиенти на съда, които да не са доволни от нашата работа, от административно-правното им обслужване. Смятам да се стремя да повишавам както казах общественото доверие в този съдебен орган. Това е накратко моята концепция за управление на съда.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Кайтазка. Уважаеми колеги, въпроси към първия кандидат по точка 1.

Заповядайте, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Съдия Кайтазка, внимателно прочетох Вашата концепция, както и концепцията на другия кандидат, съдията Йосифова и да Ви кажа не се учудвам, че те са сходни, и като анализ на дейността на съда, и като цели, които си поставяте и считате, че може да постигнете. На мен поне ми се струва, че има само една-единствена разлика и тя е в това, че, ако мога така да се изразя, Вашият конкурент съдия Йосифова е записала в концепцията си, че смята, че всеки един от съдиите в Районния съд следва да работи и гражданска, и наказателна материя. Вие доколкото Ви слушах обяснихте, че към настоящия момент има своеобразна специализация, Вие гледате наказателни дела, а другите двама колеги гледат преимуществено граждански, а другият - част наказателни и по-голяма част граждански. Та това, което искам да Ви попитам е следното - ако бъдете избрана за позицията, за която кандидатствате смятате ли да запазите досегашното разделение на работата на съдиите по материи или напротив, смятате да предложите друга организация на работата.

АННА КАЙТАЗКА: Смятам, че тъй като до момента никой от колегите, имам предвид и третият колега, който разглежда само граждански дела не е заел друга позиция, никой от тях до момента, до провеждане на този избор не беше изразил такава. Мисля, че това трябва да се обсъди между нас тримата. /гласове - на Общо събрание/

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: И ако разбирам - ако мнозинството предложи друго, Вие ще го послушате. Защото това все пак е важно нещо.

АННА КАЙТАЗКА: Възможно е, да. Възможно е. Макар, че до момента практиката не създава никакви проблеми с това разпределение.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Добре. Благодаря Ви.

АННА КАЙТАЗКА: Но ако и двамата колеги са на друга позиция, бихме опитали.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря. Аз искам да попитам колегата Кайтазка за нейното виждане за т.нар. "оптимизация на съдебната карта", чрез обединяване на съдилища и по-точно - считате, че е оправдано съществуването на съдилища с двама, трима съдии, намиращи се на близки отстояния едно от друго, примерно Кула, Видин, Белоградчик и ако смятате, че е оправдано какви са аргументите Ви. И един въпрос, свързан с този - как оценявате реорганизацията в прокуратурата. Вие казахте, че вече няма Районна прокуратура Белоградчик, има Териториално отделение. Това създава ли затруднения за работата на съда, считате, че този модел е удачен. Просто Вашето мнение бих искала да споделите.

АННА КАЙТАЗКА: Относно реорганизацията на съда. Аргументите ми, които биха били в полза на това да се запази сега съществуващото разпределение на съдебните райони, единствено е

затруднението за гражданите. Достъпът до правосъдие. Бих казала, че и в момента гражданите изпитват затруднения да достъпват малките районни съдилища, имам предвид и Кула, и Белоградчик конкретно във връзка с транспорта. Същият, инфраструктурата в нашата област не е добре развита, в цялата Видинска област и мисля, че гражданите и към момента имат такива затруднения, от селата до града. Едно обединение на Районен съд Белоградчик и Кула с Районния съд във Видин при условие, че не се създадат Териториални отделения или по някакъв начин да останат магистрати на място мисля, че няма да е удачно. Отделно от това аз и в отговора на въпросите, които ми бяха поставени от неправителствената организация отговорих, че реформирането на съда ще създаде промени освен за магистратите, но както знаем не се предвижда ние да загубим работата си по този начин, ще създаде обаче и за служителите. Служителите, които в момента работят в тези съдилища повечето от тях са местни хора, те живеят там, имат семейства и една такава реорганизация, без да знаем в каква степен ще ги засегне не мисля, че е много положителна. Разбира се, има значение по какъв начин конкретно ще бъде решен въпроса със служителите. Относно прокуратурата имам поглед, защото разговарям с колежата прокурор, който остана да работи на място, в началото имаше доста затруднения, тъй като не се знаеше с кого точно трябва да се осъществява комуникацията и по какъв начин, особено в случаите на бързи производства, при изпълнение на присъдите, в случаи, в които трябва в по-кратък срок да се разменят документи, включително и призовки за дела, но мисля, че тези неща се канализираха вече. С помощта на компютрите, на интернет мрежата. Мисля, че нещата вече се канализират. Специално в нашата прокуратура, нашият прокурор, който беше един и до реформата беше доста натоварен. Специфичното

при нашата прокуратура беше, че с нейната реформа се целеше той да бъде облекчен в работата си, а не защото...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Получи ли се?

АННА КАЙТАЗКА: Не съвсем. Не съвсем. Въпреки, че Териториалното отделение беше сформирано с негово участие и още двама прокурори от Районна прокуратура Видин. Не мисля, че обаче, че беше постигната по-малка натовареност.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Всъщност казвате, че това Териториално отделение е направено освен този колега, който е там и още двама от Видин.

АННА КАЙТАЗКА: Още двама, да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Не са ли всички към Видин?

АННА КАЙТАЗКА: Да. Но тяхната работа се разпределя между трима само колеги от цялата Районна прокуратура Видин.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Т.е. прокурорите от Видин са поели част от работата?

АННА КАЙТАЗКА: Да. Да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: А според Вас защо не се е получило облекчаване на натовареността на колегата от Видин?

АННА КАЙТАЗКА: Няма чувствително облекчаване.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: А защо?

АННА КАЙТАЗКА: Защото работата, другите двама прокурори, които са към това отделение практически стоят във Видин. Те не идват в Белоградчик да работят, защото процента на разпределение отново си остана най-голям към този прокурор, който реално седи в Белоградчик. Плюс това по внесените обвинителни актове от прокурорите от Видин, от това Териториално отделение, се явява отново нашият прокурор за участие в съдебни заседания. Те

контролират досъдебното производство, внасят обвинителния акт, но след това се явява колегата, който е в Белоградчик. /шум в залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека все пак да се върнем към Районния съд Белоградчик, моля ви.

Въпроси към колегата Кайтазка.

Г-жа Керелска, след това г-жа Дишева.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Вие споделите, че нямате "системен администратор". Същевременно в концепцията, пък и преди малко казахте, че всъщност имате електронни папки на делата и в тях вече се качват всички материали по делата. Правилно ли съм Ви разбрала?

АННА КАЙТАЗКА: Да. Да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И в тази връзка първият ми въпрос е как сте организирали тази дейност, имате определен деловодител или друг служител. По какъв начин става. Обезпечени ли сте с необходимата техника, имам предвид скенери и друга техника, която е необходима за извършването на тази дейност. И другият въпрос пак в тази връзка искам да Ви попитам, защото стана въпрос и за сайта на съда, дали Ви е известно, че има проект на ВСС една от дейностите, на която е унифициране на сайтовете, които вече са унифицирани, изработен е шаблона, изработени са и менютата, и в момента всъщност системните администратори по съдилищата са длъжни да организират пренасянето на информация от старите сайтове в новите сайтове. Дали Ви е известно, че има такъв проект, че е стигнал до това ниво на развитие, и че се извършва тази дейност и във Вашия съд.

АННА КАЙТАЗКА: Благодаря. Относно техниката, обезпечени сме, а самото формиране на електронните дела се извършва от деловодителите. Лично те сканират и качват документите в електронното дело и така го формират. Относно сайтовете на съдилищата, знам, че има такъв проект. Не знам докъде е стигнал

проекта. Относно необходимостта от "системен администратор" имах предвид, че се случва от време на време, все пак някакви проблеми в мрежата, вътре в съда и според мен е необходимо такъв човек да има.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: За да не вземам думата пак, имах един въпрос допълнителен, който пропуснах да формулирам и да задам. За заповедните производства. Какво е Вашето мнение. Тук в концепцията пишете, че една значителна част от гражданските дела са по 410 и 417 от ГПК. Считате ли, че това е работа на съда, т.е. че съда трябва да разглежда този вид производства или считате, че може да отиде към друг орган, който да се справя успешно и по този начин съдилищата да се разтоварват от тази дейност, от тези производства и да насочат усилията си към същинските иски производства.

АННА КАЙТАЗКА: Да, смятам, че това не е типичното правораздаване, което товари в момента районните съдии и би могло да бъдат разтоварени от него, като тези функции преминават към други органи. Аз лично не разглеждам граждански дела, включително и такива. Все пак съм запозната, че имаше идеи част от тези производства да бъдат прехвърлени на нотариусите, на държавните съдебни изпълнители. Може би идеята нотариусите да осъществяват част от тази дейност бих я подкрепила. Съгласна съм с това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имам съвсем кратък въпрос, свързан с производства по наказателни дела от административен характер. Дали сте констатирали наличие на противоречива практика по този вид дела от страна на Административен съд Видин, който е Вашата касационна инстанция и поддържате ли някакъв контакт, извън размяната на документи по тези книжа със съдиите от Административния съд, които както се знае са касационна инстанция и със съдиите от другите районни съдилища евентуално за отстраняване

на противоречива практика или за установяване обратно на практика по такива дела. Освен това ако може съвсем накратко да кажете какви, все за този вид дела говорим, наказателно-административни дела, н.а.х.д-та имам предвид, производства по обжалване на постановления, с какъв предмет са, ако сте забелязали някаква тенденция. По принцип. Това е може би първият въпрос - какъв е предмета на наказателните постановления, които най-често по Ваше виждане се разглеждат в Районния съд и след това дали имате констатации за противоречива практика и дали има някаква установена практика за, ако щете и обучения, известно е на всички нас, всъщност не знам дали на всички, но Административния съд във Видин например има много добра учебителна зала. Дали провеждате, някои съдилища установяват такава практика, съвместни обучения или обсъждания между Административния съд в съответната област и районните съдилища специално по този вид дела.

АННА КАЙТАЗКА: Не бих казала, че към момента сте констатирали някаква противоречива практика в Административен съд Видин. Не сме били канени на никакви общи събирания досега от тях специално, за да изясняваме подобни въпроси. Иначе поддържаме нормални, колегиални отношения, както със съдиите от Административен съд Видин, съдиите от Районен съд Видин и Окръжен съд Видин. Най-често делата административните, които се разглеждат, административно-наказателните дела в Районен съд Белоградчик са с административно-наказващ орган МВР. Също Държавна агенция по горите. Много дела имаме по Закона за горите. Инспекция по труда Видин също. Това са най-честите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Кайтазка.

Колеги, други въпроси към кандидата? Не виждам такива. Съдия Кайтазка, ще Ви помоля да изчакате отвън. Благодаря Ви.

Нека да поканим съдия Йосифова.

/От залата излиза Анна Кайтазка/

(Божидарка Йосифова влиза в залата)

БОЖИДАРКА ЙОСИФОВА: Добър ден!

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдия Йосифова, по точка първа от дневния ред имате възможност да запознаете колегите с Вашата визия за развитието на съда, ако бъдете избрана за административен ръководител, и да отговорите на въпросите на колегите. В рамките на около 20 минути да изложите своята концепция, може би по-кратко.

БОЖИДАРКА ЙОСИФОВА: Да, ще я представя в резюме.

Личната ми мотивация да участвам в този конкурс за заемането на длъжността на „административен ръководител“ на Районен съд-Белоградчик е продиктувана от натрупания от мен опит в съдебната система и най-вече стажът ми, преминал като съдия (18 години в Районен съд-Белоградчик), това ми дава и увереността да заявя пред Вас своята кандидатура.

От 01.07.2000 г. до 2001 г. съм упражнявала свободна професия като адвокат, след което на 19.09.2001 г., съм назначена на длъжност районен „съдия“ в Районен съд-Белоградчик, която длъжност заемам и до момента. Към настоящия момент притежавам ранг „съдия в Апелативен съд“. Последната ми атестационна оценка от 09.07.2019 г. е „много добра“.

Продължителността на работата ми в този съд ми даде възможността изключително добре да се запозная с работата и функционирането на органа на съдебната власт и кариерата ми е преминала изцяло в този съд, познавайки своите колеги – дългогодишните служители, с които работя. През цялото време съм

подхождала с изключително чувство на отговорност, отчитайки значимостта на позицията, която заемам, на призиванието, което притежавам и през целия този период, откакто съм работила като съдия до настоящия момент разглеждам както граждански, така и наказателни дела, замествам административния ръководител в случаи, когато същият отсъства, съответно работя с Програмата за случайно разпределение и случаен избор на делата, изпълнявам и функцията на съдия по вписванията, когато отсъства колегата съдия по вписванията, и съм участвала в множеството конкурси, които са извършвани за избор на съдебни служители, атестирането на тези служители. Общо взето съм участвала в почти цялостната дейност на съда и познаването на двете материи ми дава увереност, професионализъм, самочувствие, че познавам добре и двете материи на правото.

В съдебния район попадат 4 общини (ако колегата Ви е запознала с тази статистика, да не Ви обременявам). Населението е около 16 424 души и попада 55 км от държавната сухопътна граница на страната.

Организацията на съда е изключително добра. Съдът функционира много добре като организационни характеристики, като за по-качественото обслужване на гражданите и с оглед пълноценното функциониране на съда на всеки съдебен служител е вменено да извършва други функции, с които съответният съдебен служител не разполага, но извършването на които е необходимо, за да се гарантира обезпечаването на дейностите, които предлага съдът. Съдебните служители осъществяват дейността на архиваря. Един от съдебните секретари е обучен в задълженията на служителя в „Бюро съдимост“ и това гарантира възможността за заместване на титулярния служител.

Сградата на Районен съд-Белоградчик е публична собственост по на Акт № 1197/2002 г. Построена е през 1945 г., с

административна функция: съдебна дейност и правораздаване. В сградата функционират Районен съд-Белоградчик (вече Териториално отделение на Районна прокуратура-Видин, тъй като от 01.01.2019 г. Районна прокуратура-Белоградчик беше закрыта). На партерния етаж е разположена кабина на служители на Областно звено „Охрана“. По инвестиционен проект „Повишаване на енергийната ефективност в сгради в държавната администрация“ на Районен съд-Белоградчик бе санирана сградата и извършен ремонт на външната фасада на районния съд. Съдът няма никакво финансово участие в това реновиране.

На всички служители и съдии е осигурен достъп до локална мрежа, достъп до „Апис“, на всички тях е осигурено индивидуално работно място, оборудвано с компютър, с изключение на призовкар и чистач. Съдебните служители се помещават в три отделни канцеларии. Всички работни помещения в съда са в изключително добро състояние, обзаведени са с модерни мебели, оборудвани с необходима техника. Някои от компютрите се нуждаят от подмяна предвид това, че предстои електронното правосъдие, което налага включването на по-високо технологични сървъри и компютри.

Разпределението на делата се извършва чрез предоставения от Висшия съдебен съвет програмен продукт „Централизирана система за разпределение на делата“, внедрена от 01.10.2015 г.

Двама от съдиите в Районен съд-Белоградчик са строго специализирани по материи, като единият съдия разглежда само граждански дела, а другият - само наказателни дела, докато единственият смесен състав, разглеждащ дела и от двете дела, съм аз. Разпределението на делата се извършва от административния ръководител, а в негово отсъствие от мен с изнарочна заповед.

При извършени планови проверки от Инспектората към ВСС, както и текущите проверки, които се извършват от Окръжен съд-Видин не са констатирани абсолютно никакви нарушения. При разпределението на делата се спазва поредността на постъпването, делата се разпределят по пореден входящ номер, като те се докладват на административния ръководител в същия ден или най-късно на следващия ден в зависимост от часа на постъпването им в деловодството на съда, тъй като ние нямаме нарочна регистратура, и се разпределят в същия или най-късно в следващия ден.

В Районен съд-Белоградчик се прилагат и принципи на добро финансово управление, стриктен контрол за спазване на финансовата дисциплина, като прагматично и разумно се планират разходите, след предварителното им съгласуване с главния счетоводител, за да се предотврати извършването на неоправдани разходи. Създадена е система за финансово управление и контрол, които са утвърдени в съда и е въведена системата на двойния подпис при издаване на всякакъв вид счетоводни документи.

Работният процес и ползването на почивките от служителите в съда е съобразено така, че да се осигурява непрекъснато обслужване на гражданите, адвокатите и потребителите на съдебни услуги през целия работен ден без прекъсване. Повечето от съдебните служители са с дългогодишен стаж, познават добре работата в институцията, имат своята лична мотивация за ефективна работа и по-качествена дейност. Притежават нужните нравствени и професионални качества. При изпълнение на задълженията си се ръководят от принципите за законност, справедливост, прозрачност.

Съдебните служители се атестират ежегодно, като при тази оценка на атестирането се вземат предвид изпълнението, което е заложено в техните индивидуални планове.

Съдът има и своя интернет страница, като достъпът до нея е безпрепятствен, лесен. На нея се предоставя всякаква необходима и полезна информация за страните и потребителите на услугите на съда.

Тъй като, както казах, разглеждам и двата вида материя дела, при включването на разпределението на случаен принцип съм със заложили по-малко проценти в гражданските и съответно в наказателните дела, като в гражданските дела разглеждам 80 %, частните граждански дела – 70 %; делата от общ характер – 40 %; ЧНД-40 %; АНД също 40 % и делата от частен характер – 40 %.

Делата в Районен съд-Белоградчик се разглеждат с изключителна бързина и срочност. Тенденциозно е показаните резултати в съда за срочно приключване на делата в рамките на тримесечния срок – винаги над 90 %, като това е трайна тенденция. Единствените основни затруднения, които среща съдът при приключване на делата в срок, е затруднението с призоваването на страните поради сериозната миграция от региона и някой път налагането да се назначават особени представители, да се призовават страните чрез залепване на уведомления и т.н.

В Районен съд-Белоградчик функционира и Службата по вписванията, има един съдия по вписванията, един държавен съдебен изпълнител. Въведени са съответните програми, с които работят деловодствата на съда, има двама деловодители и един съдебен деловодител „Съдебно-изпълнителна служба”. Събирането при дължимите вземания в изпълнителното производство се дължат основно на низкия стандарт на живот в региона, липсата на трудова заетост на населението, ниски доходи или някой път липсата на такива.

При извършени ежегодни проверки от страна на Окръжен съд–Видин, както и при плановите проверки, извършени от Инспектората не са констатирани сериозни нарушения в дейността на

съда. Констатациите са, че делата се разглеждат срочно, в законоустановените срокове. Неведнъж съдът ни е бил поощряван при изготвянето на проектодоклади по реда на чл. 146 от ГПК. Като цяло констатациите при извършените проверки не са приключили със сериозни указания, а дадените такива са изпълнени своевременно.

В Районен съд-Белоградчик при насрочването на делата се изготвят подробни разпореждания както по гражданските, така и по наказателните дела, напечатани на компютър, дават се подробни указания на страните, разясняват се техните права, за да се гарантира един справедлив и обективен процес.

Ежемесечно се извършват справки за броя отложени дела и причините за тяхното отлагане, като на всеки съдия ежемесечно се предоставят от деловодството на съда и справки за броя разгледани дела и тяхната срочност, с цел да се обсъдят причините за отлагането на делата и да се вземат мерки за избягване на неоснователно отлагане на делата за в бъдеще. Това води до отчитане на причините за отлагане. На всеки два месеца по спрените граждански дела от съдията-докладчик поради висящи преюдициални спорове се изисква информация от съда, в който се разглежда преюдициалния спор с цел да се възобнови своевременно спряното производство. На съдиите се докладват делата задължително, които се връщат от инстанционен контрол с цел да бъдат установени допуснатите пропуски и да бъде преустановена евентуална противоречива съдебна практика.

Съдиите в Районен съд-Белоградчик редовно и активно участват в провежданите на регионално и национално ниво срещи с магистрати и от съдебния окръг, и в провежданите обучения в НИП. Всеки съдия работи с отделен съдебен секретар, което пък подобрява работата за пълноценно и ефективно извършване на същата. Всяка година в съда се провежда „Ден на отворените врати“, като основните

посетители са ученици от гимназиалните класове на местните училища и се запознават с ролята на съдията и съда като цяло с цел повишаването на доверието в съдебната система.

Интересът от страна на медиите в Районен съд-Белоградчик не е толкова голям. Имали сме единици случаи по конкретни дела. Едно от тях, както съм посочила и в концепцията, при взривяването на Завод „Миджур“, при който загинаха 15 работници, цял цех, се наложи да разгледаме едно специфично производство, по което бях съдия-докладчик по един специален ред - чл. 58 от Закона за гражданската регистрация, чрез констативен протокол, участието на кмет и на прокуратура да се обяви своевременно смъртта на тези загинали работници с цел да се избегнат продължителните срокове по Закона за лицата и семействата за отсъствието и смъртта им. Това беше голямо предизвикателство, тъй като в последните години такова дело не беше разглеждано на територията на страната.

Моите стратегически цели, както съм ги посочила и в концепцията, са: изцяло да заимствам добрата практика, която е установена в съда, тъй като работя с изключително добри колеги, професионалисти, имаме изключително добър микроклимат на работа, съдебните служители са отговорни, с дългогодишен опит. Така че моите стратегически цели са именно да надграждам и поддържам тези установени добри практики на съда, изцяло да ги заимствам, да се постигне една още по-добра ефективност при управление, да се развие този кадрови потенциал, с който разполага съда и като магистрати, и като съдебни служители. Също така, както и всеки един магистрат би искал да бъде намален броят отменени дела при връщането им от инстанционен контрол; да се въведат ясни критерии за равномерна натовареност на магистратите и съдебните служители; да се продължи изградения модел при екипен принцип на работа; обучение на

служителите с цел взаимозаменяемост и с цел при повишаването обема на работа на определени длъжности служителите да бъдат пренасочвани в изпълнението на функции на други длъжности, за да не се наруши работния процес; продължаване на въведения механизъм както в Районен съд-Белоградчик, така и на ниво Окръжен съд-Видин, и в съдебния окръг да се обсъждат правни въпроси между съдии и служители с цел избягване на противоречива практика и изолирането на такава; провеждането на формални и неформални срещи в Районен съд-Белоградчик за обобщаване на практиката; участие в обучения в НИП; разглеждане на съдиите в органа на съдебната власт и на двата вида дела; продължаване на добрата комуникация с Районно управление „Полиция“-Белоградчик, Гранично полицейско управление-Белоградчик, държавен съдебен изпълнител; продължаване на работата и популяризиране на възможността чрез водене на електронна кореспонденция и разяснения на страните за предоставяне и използване на електронен адрес; създаване на електронна папка, в която да бъдат публикувани всички съдебни актове, върнати от инстанционен контрол, за да могат съдиите да се запознаят с тях не само по делата, които разглежда конкретният съдия-докладчик, но и по всички дела, по които има установена практика в съда; осъществяване на задължителните периодични срещи, които ние извършваме с кметове и кметски заместници на населените места, които извършват връчването на съдебните книжа и призовки (поради липсата на необходимите познания в тази област ние срещаме изключителни затруднения и затова ежегодно инициираме провеждането на такива срещи с цел обучение). Така че качеството на работата, срочността, дейността на квалифицирани и отговорни съдии и съдебни служители е от определящо значение за облика на съда, тъй като в един такъв малък провинциален съд, в какъвто функционира Районен съд-Белоградчик,

съдът е подложен на един изключителен мониторинг от страна на обществото по отношение на качеството на работа, на поведението на съдиите и затова отговорността е не по-малка от тази, която имат и в големите съдилища.

Отчитайки изключителната отговорност на длъжността, за която кандидатствам и важната роля на административния ръководител за органа на съдебната власт, заявявам – в случай, че ми гласувате това доверие, ще работя в посока да осигуря една спокойна и комфортна обстановка за работа, да насърчавам колегите си и съдебните служители в дейността им и професионалната им реализация, в максимална степен да ангажирам техния кадрови ресурс, да проявя уважение, толерантност, почтеност в работата си и в отношението си с хората, с които работя.

В случай, че получа и подкрепата Ви, изразявам готовността си да продължа да работя активно, с всеотдайност, с постоянство, упоритост и с едно специално отношение към всеки един казус като към значима за страните житейска ситуация, какъвто подход съм имала през целия си съдийски стаж.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на съдия Йосифова!

Уважаеми колеги, ако имате въпроси, моля да ги поставите на втория кандидат. Заповядайте, г-жо Пашкунова!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! Аз искам да задам на колегата Йосифова същия въпрос, който зададох и на другия кандидат, и той е свързан с Вашето виждане, Вашата визия за най-удачната форма на оптимизиране на съдебната карта.

Считате ли, че следва да бъдат обединявани съдилища, оправдано ли е съществуването на съдилища като Районен съд-Белоградчик с двама-трима съдии, смятате ли, че е удачно трансформирането на сегашните малки районни съдилища в

териториални отделения, така както направиха реорганизация Прокуратурата? Просто ми се иска да чуя Вашето становище и съответно то ще е важно за нас, ако Ви бъде гласувано доверие и станете административен ръководител.

БОЖИДАРКА ЙОСИФОВА: Това е сериозна отговорност, която трябва да поема и да изкажа едно мнение едва ли не на експерт по този въпрос.

Логично е, че ще защитя съществуването на Районен съд-Белоградчик на съдебната карта. Защо? Ще поставя акцент на няколко важни фактори, които за мен имат специфично значение (специално говоря за Районен съд-Белоградчик, не говоря в глобален аспект).

Изцяло съм съгласна, че реформа трябва да има, но тази реформа трябва да бъде в посока създаването на достъпно правосъдие за гражданите, а не затрудняване и лишаването им дори от правосъдие. Какво имам предвид? Районен съд-Белоградчик в случай, че бъде обединен с Районен съд-Видин и Кула това означава, че на територията на целия съдебен окръг ще остане само един-единствен съд – това е в областния град Районен съд-Видин. Отстоянието – факторът (който е също изключително важен), за да не се лишат хората от правосъдие е, че селата, които попадат в най-отдалечените планински села, ще бъдат на отстояние поне 75–80 км евентуално до Районен съд-Видин. Специфичният топографски релеф на региона (планински релеф, завои) е тежък, което означава, че хората от тези населени места в никакъв случай не биха могли да достигнат до желаните услуги и до желаното правосъдие, което биха потърсили. Още повече, че пътуването вече от град Белоградчик до град Видин (40 км от това разстояние) е част от главен път Е–79, по който път в момента минава целият трафик за „Дунав мост–2“. Ежедневно в този участък стават множество катастрофи с жертви, почти през целия зимен сезон този участък от пътя ежедневно

е затворен поради аварирани тирове. Може би знаете, че имаше много чести протести от населението, което искаше правителството да отпусне средства за изграждането на нов път, за да се предотвратят тези неоправдани жертви и настъпили пътнотранспортни произшествия. Така че това би създавало изключителни затруднения, според мен, не само защото искам да остане Белоградчишкият съд или защото кандидатствам за тази позиция. Аз зная, че ние няма да останем без да практикуваме своята професия, но наистина искам да Ви уверя, че спецификата на региона – изключително бедно население, ниско образование, в по-голямата част от населените места населението вече преимуществено е ромско население, често се случват етнически конфликти и съществуването на съда в Белоградчик дава една сигурност на населението, дава една гаранция за достъпно и бързо правосъдие, тъй като хората от региона нямат наистина средствата и възможността да ползват каквито и да било услуги камо ли пък правосъдието им да бъде оскъпено по някакъв начин чрез транспортни разходи или адвокатски услуги и разстояния.

Също така искам да кажа, доколко удачно би било да съществува Белоградчик като териториално отделение — за мен този механизъм, който е работещ, дългогодишен, създаден механизъм не би трябвало да спира да работи. Още повече, че аз отново не бих могла да се ангажирам доколко успешна е реформата на Прокуратурата, но като магистрат, работещ с колегите, виждам някои парадоксални случаи, които имахме в началото на работата си, тъй като районният съд трябваше изцяло да води кореспонденция с Районна прокуратура-Видин. Имаше случаи, в които съдът издаваше разрешения за извършване на процесуално-следствени действия на претърсване и изземване и докато ние изпратим разпореждането в Районна прокуратура-Видин, докато то се върне в Районна прокуратура-

Белоградчик денят, за който беше даден разрешението, е изтекъл. Така че тази административна комуникация не бих могла да кажа доколко би била удачна в случай, че Районен съд-Белоградчик стане едно такова териториално поделение.

Това е моят основен аргумент. Пак казвам – не съм водена единствено и само разбира се от това, че ние сме изключително добър колектив, че в съда работят много добри служители, но считам, че основният фактор, с който трябва да съобразим, е населението в региона, което наистина е лишено от работа, от средства, и ако го лишим и от тази институция, която е една от авторитетните институции в града, обликът на града дори вече не би бил град. Това са моите аргументи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Йосифова!

Колеги, въпроси? Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Разбра се от изслушването на Вашия колега, че нямате системен администратор в съда. Считате ли, че има такава нужда и ако бъдете избрана, бихте ли направили постъпки в тази посока? Това е първият ми въпрос.

Вторият. И от Вашето изложение, и от това, което чухме от Вашата колежка преди това оставаме с впечатлението (или поне аз оставам с такова впечатление), че в Районен съд-Белоградчик няма особени проблеми. И все пак може ли да формулирате един проблем, който си заслужава да бъде предмет на работа при един Ваш бъдещ мандат и начините, по които мислите, че може да бъде разрешен?

И в тази връзка донякъде искам да Ви попитам – имате ли проблеми с качеството на правораздаването и ако имате такива, какво бихте направили въпреки, че определени мерки във връзка с качеството Вие формулирахте преди малко? Чухме, че се работи срочно, нямате

никакви забележки по отношение на срочното изписване на съдебните актове, но как стоят нещата с качеството?

БОЖИДАРКА ЙОСИФОВА: Аз не бих могла да коментирам решенията, които са върнати от инстанционен контрол. Мога да заявя само твърдо, че ако заема тази позиция, ще работя изцяло в посоката, в която аз мисля, дори не сме спирали да работим, да се запознаваме изцяло с практиката на Върховния касационен съд, с установената практика на въззивната ни инстанция и Административен съд – Видин по административно-наказателните дела, което никога Районен съд-Белоградчик не е спирал да прави.

Доколкото визирате качеството на работата – да, имаме дела, по които може да се желае още. Не мога да кажа каква е причината за това. Мога да заявя, че това, което би зависело от мен, ако бъда на тази длъжност, то бих мотивирала колегите постоянно да четем „Апис“ (което ние го правим, уверявам Ви) ежедневно, да обсъждаме казусите, както казах и на ниво Районен съд-Белоградчик, и на ниво Окръжен съд-Видин. Ние дори, тъй като сме съдилища, с които можем да комуникираме лесно, много пъти сме се обаждали на колегите, когато сме имали по-специфични казуси с молба да се съберат, да изразят някакво единно становище по специфичен казус, в които случаи винаги сме получавали и съответната отзивчивост от страна на колегите от съдилищата. Така че това е, което мога да кажа в тази посока, като качеството на работа. Не мисля, че е negliжирано. Някъде просто се разминават разбиранията ни като инстанции – първоинстанционна и въззивна инстанция. Имали сме доста дела, когато все още Върховен касационен съд (ще го кажа с увереност това нещо), когато все още делата бяха на триинстанционно производство имаше много случаи, в които решенията на въззивната ни инстанция бяха отменяни, а потвърждавани решенията на първоинстанционния съд. Имам предвид,

че сега не се допуска всичко до касационно обжалване. Това имам предвид.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси? Г-жа Дишева, след това г-жа Марчева.

БОЖИДАРКА ЙОСИФОВА: Аз не съм отговорила на всички въпроси. (О. Керелска: За системния администратор.) За системния администратор – да, винаги би имало нужда от един такъв специалист, но мисля, че на този етап щатът на съда е достатъчен и няма нужда да бъде преувеличаван и раздуван с допълнителни претенции от наша страна. Мисля, че се справяме успешно. Справяме се. Ние работим с външна фирма – човек, който е от града, с много добра компютърна подготовка и най-вече, че ни е на разположение във всеки един момент, когато имаме нужда, защото ние сме обяснили, че това е съдебна институция, която всеки проблем не търпи чакане и отлагане. Така че справяме се успешно. (О. Керелска: Само да довърша темата.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Известно ли Ви е, че в момента трябва да тече процес на прехвърляне на информацията от старите съществуващи сайтове в новия сайт, утвърден като шаблон, дизайн, менюта, който е еднакъв за всички съдилища и ще се управлява централизирано? (Б. Йосифова: Да.) И извършва ли се тази дейност, защото там текат срокове, трябва да го свършим това, за да могат новите сайтове да станат видни, защото към настоящия момент технологично те са изградени, но за да станат видими, т.е. когато човек потърси Районен съд-Белоградчик (Б. Йосифова: Нашите не са видими.) Да, не само Вашите. Те всичките не са видими, защото тече този процес на прехвърляне на информация и оглаждане на нещата.

БОЖИДАРКА ЙОСИФОВА: Да, при нас от 10.08. го започнахме. (О. Керелска: Започна?) Да, да. Започна от 10.08., вече

всичко се включи в този портал и е започнало изготвянето на електронни досиета на всички дела. Прави се това нещо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Дишева, г-жа Марчева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Въпросът ми е свързан със същност с Ваша субективна преценка относно натоварването на тримата съдии в Районния съд. Струва ми се, че разпределението, което във Вашия съд е специфично и ние не чуваме, поне не често, за такова разпределение (това в никакъв случай не е упрек, даже напротив). Въпросът ми е свързан с Вашата преценка дали това разпределение на работата като материя и видове дела осигурява равномерно натоварване на тримата съдии? Имам предвид (знаете какво означава натоварване на съдия) като време за подготовка, разглеждане на делото и т.н. И смятате ли, че е необходима някаква промяна в тази връзка? Същност Вие сте съдията, който разглежда практически всички материи, доколкото виждам Вие сте работила и като нотариус, сега и като съдия по вписванията (Б. Йосифова: Само замествам.) Да, когато отсъства. Имате ли някакво виждане по този въпрос и дали считате, че в момента тримата съдии са равномерно натоварени, доколкото изобщо може?

Извинявайте, за да не взимам отново думата, съвсем кратък въпрос – прилагате ли изобщо призоваване по електронен път в района (Вие много добре обяснихте по мое виждане спецификата, топографската структура, инфраструктурата, вида на населението и т.н.)? Прилагате ли такава услуга и защо не я прилагате, също съвсем накратко?

БОЖИДАРКА ЙОСИФОВА: Веднага ще Ви отговоря. Не правим такова електронно призоваване, защото в по-голямата част от населените места няма покритие дори на мобилните оператори камо ли пък да говорим за високоскоростен интернет и за някаква възможност за електронна комуникация. По някакъв начин облекчаваме страните и

адвокатите, когато желаят, да им направим сканиране, да кажем на едно изготвено заключение. За да не идват да се запознават с него предварително, сканираме и предоставяме заключението на страните в електронен вариант, но за призоваване в никакъв случай. (А. Дишева: Това извинявайте, на адвокатите ли, на физическо лице или на страна по делото?) На адвокат, на страна по делото. Разбира се, на адвокат. Докато за електронно призоваване – в никакъв случай!

По отношение на натовареността аз мога да кажа, че ние периодически следим съответно системата, с която се изчислява натовареността на съдиите и въпреки че аз съм съдията, разглеждащ две материи, в някои случаи дори съм и най-натоварена като брой дела, но аз съм привилегирована от административния ръководител до момента по негова преценка да разглеждам по-малко дела, да съм включена с по-малко проценти дела при разглеждането им, тъй като пък съм включена в двете материи, което създава за мен изключителни затруднения. Ние затова единодушно с колегите взехме решение на общо събрание аз да бъда с по-малък процент разпределени дела, тъй като съм включена в разглеждането на двете материи, изпълнявам и функцията на административен ръководител, когато го няма, и съответно на съдия по вписванията, и поради многообразието на материите, които са ми възложени, решихме с колегите да бъда с една идея малко по-леко натоварена в процентите дела. Това някой път може да доведе до неравномерна натовареност, но в крайна сметка едното компенсира другото. Това е идеята, която наистина е взета единодушно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз имам два въпроса. Първият ми въпрос произтича от отговора, който дадохте току-що и той е – считате ли, че този начин, по който сте натоварена в момента да разглеждате различни материи дела, е оптимален за един районен съдия в районен

съд като този в Белоградчик? Въпросът ми е свързан с това дали специализацията по принцип на районните съдии в малките съдилища, според Вас, не е ли гаранция за по-високо качество на правораздаването или считате, че многообразието на материята не е пречка за това високо качество на правораздаване?

И вторият ми въпрос е това, което колегата Керелска попита Вашата колежка преди малко, той е свързан със заповедното производство. Бих искала да чуя Вашето мнение дали заповедните дела трябва да останат в рамките на съдилищата да се разглеждат независимо по какъв начин, т.е. дали те трябва да бъдат предмет на съдебно правораздаване?

БОЖИДАРКА ЙОСИФОВА: Мога да кажа по отношение на специализирането по материи – наистина съм застъпник на становището, че специализирането в конкретна материя дава много по-добър професионализъм и качество на работа на един съдия, гарантира неговото усъвършенстване и неговия професионализъм. Но въпреки това считам, че в един такъв съд, какъвто е Белоградчишкият районен съд, състоящ се от трима съдии, такова строго специализиране по материи за мен е неразумно и нерационално. Още повече, че ние не сме натоварени с изключително специфични дела, да кажем с много трудови дела и с много семейни спорове. Просто многообразието на постъпващите казуси е различно и считам, че такова 100-процентово деление и специализиране за малък съд, какъвто е Белоградчишкият, е неудачно и неприемливо, защото няма какво толкова в какво да се специализираме, т.е. делата са разнообразни. Аз лично не се възприемам като някакъв жертвеник, че разглеждам двете материи. Напротив, за мен това създава в съдията една увереност в познаването на двете материи и не мисля, че един съдия, който има желанието и хъса да се доказва в своя професионален план, би успял да се

запознае, макар и малко по-трудно да познава добре и двете материи. Така че считам, че в Районен съд-Белоградчик специализирането по материи не би било практично и удачно да бъде въведено. Затова съм заложила в концепцията си, че считам евентуално в разглеждането на делата да бъдат включени всички и това не е само мое мнение.

По отношение на заповедното производство бих могла да кажа – да, считам, че би трябвало да остане в съдилищата, но пък не трябва да бъдат обвързани с такава подсъдност, каквито са в момента, и това би облекчило (разбира се) чрез законодателни промени по отношение на подсъдността биха могли да бъдат облекчени колегите в големите съдилища, без да се стига до закриването на малките. Това е в подкрепа на моята теза.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, други въпроси към съдия Йосифова?

Ако няма такива, благодаря Ви съдия Йосифова! Моля да изчакате отвън!

(Божидарка Йосифова излиза от залата)

Уважаеми колеги, точка първа от дневния ред, както знаете, е избор на административен ръководител – председател на Районен съд-Белоградчик.

Имаме две кандидатури - съдия Кайтазка, както и съдия Йосифова. Един нелек избор, защото мисля, че и двамата кандидати се представиха на ниво, с достойнство, неслучайно са сходни техните концепции и виждания, имат еднакъв ранг, дори точките, които са получили при тяхното атестиране са еднакви (99), оценка „много добра“.

Въпреки това обаче за мен ще отлича представянето на съдия Божидарка Данчова Йосифова първо, с упоритостта, разбира се, която изрази пред нас в защитаването на тезите. Направиха ми акцент два момента. Единият е свързан с това дали може да се увеличи щата

на съда. Тя зае позицията и счита, че с този щат съдът може да продължи да работи, т.е. не е необходимо увеличаването на щата на съда. И другият момент, който според мен е важен е, че тя и до този момент е осъществявала ръководна роля в съда предвид на функциите, които е изпълнявала. В този смисъл за добрата атмосфера, дух и колегиалност както между служителите, така и между съдиите, тя е допринесла за това.

Мога да продължа, разбира се, да говоря и повече, но аз ще подкрепя, независимо от доброто представяне на съдия Кайтазка, съдия Йосифова за председател на съда.

Други изказвания? Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Само две изречения бих искала да кажа, също с уговорката, че и двамата кандидати бяха изключително подготвени, много добре познаващи работата на съда и, разбира се, с желание да работят като административни ръководители и като редови съдии.

Искам само да кажа, че за мен също по-убедително беше представянето на колегата Йосифова и съм впечатлена от това, че тя демонстрира лична съпричастност не само към проблемите в съда, към работата на колегите и към проблемите на населението, което те защитават и чиито интереси трябва да охраняват, но също така ми направи впечатление решителността и отговорността, с която тя заявява и отстоява позиции по въпроси, които ние ѝ зададохме и съответно проявихме интерес какви отговори ще получим от нея.

Така че аз ще гласувам „за“ колегата Йосифова, разбира се, с адмирации към представянето на съдия Кайтазка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Заповядайте, г-н Мавров!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Аз също ще гласувам за съдия Йосифова и това ще е свързано с по-големия административен опит,

който тя има от другия колега. Все пак от 2008 г. тя замества председателя при неговите отсъствия като изпълняващ функциите председател, познава и двете материи, което е много ценно, защото разглежда и граждански, и наказателни дела, изпълнявала е от друга страна, функциите на съдия по вписванията и на нотариуса, познава и тази част, и замества същата, когато съдията по вписванията отсъства.

Не стана въпрос, но тя участва и в много комисии, касаещи дейността на съда. Аз съм ги извадил – комисия по атестиране на съдебните служители, комисия за провеждане на конкурс за назначаване на съдебни служители, комисия за ежегодна проверка на веществените доказателства, комисия по проверка на привежданите в изпълнение на присъди; разпределя делата при отсъствие на председателя на съда. (Г. Чолаков: Тя е била заместник.) Тоест тя де факто си е заместник-председател, без да е... (Г. Чолаков: на такава длъжност.) Така че ще гласувам за по-големия опит.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако няма други изказвания, колеги, режим на гласуване. (Б. Новански: Аз.) Заповядайте, г-н Новански!

БОЯН НОВАНСКИ: Да имаш административен опит, да придобиеш административен опит трябва някой да те избере за административен ръководител, най-малкото за заместник на административния ръководител.

Аз пък ще направя изключение, както гледам, от останалите и ще гласувам за г-жа Кайтазка не заради друго, защото, честно казано, дали едната или другата ще бъде избрана за административен ръководител, смятам, че и двете ще се представят достойно. Тук се поставя (поне според мен трябва да се постави) много по-важен и по-друг въпрос. Реално погледнато, регистрирано по ГРАО, население в община Белоградчик са 16 000 човека, но това е по официалните статистики. Реално погледнато и половината ги няма там, половината не

са там по нормални битови причини. Тоест би трябвало да си зададем въпроса оптимална ли е структурата на трима съдии при население около 6-7000 човека и дали е така нормално да функционира един съд?

Но така или иначе аз пък ще гласувам обратно за г-жа Кайтазка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? (О. Керелска: Хубаво е, че имаме избор. Затова сме толкова активни, защото имаме двама кандидати.) Точно така. Двама кандидати, които се представиха достойно, убедително (нали затова казах, че изборът не е лесен), двама колеги, които и работят чудесно в една добра общност в Районен съд-Белоградчик.

Колеги, режим на гласуване.

13 гласа „за“ съдия Йосифова, 1 глас „за“ съдия Кайтазка.

1. **ОТНОСНО:** ИЗБОР на административен ръководител – председател на Районен съд – Белоградчик

Кандидати:

- Анна Иванова Кайтазка - съдия в Районен съд - Белоградчик, с ранг „съдия в АС“, (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 22/09.07.2019 г., комплексна оценка „Много добра“*)

- Божидарка Данчова Йосифова – съдия в Районен съд - Белоградчик, с ранг „съдия в АС“, (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 22/09.07.2019 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

След проведеното явно гласуване при резултат:

За Анна Иванова Кайтазка – 1 глас

За Божидарка Данчова Йосифова – 13 гласа

На основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА Божидарка Данчова Йосифова** – съдия в Районен съд – Белоградчик, на длъжността „административен ръководител - председател“ на Районен съд – Белоградчик, с ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблицата за определяне размерите на максималните основни месечни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим колегите.

(Божидарка Йосифова и Анна Кайтазка влизат в залата. Лозан Панов им обявява резултата и им пожелава успех. Същите благодарят и излизат от залата.)

Обявявам 5 минути почивка.

(след почивката)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме заседанието на Съдийската колегия след почивката с точка 2 от дневния ред.

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението на Комисията по атестирането и конкурсите по точка 2 е да бъдат открити на основание чл. 167, във връзка с чл. 194а от Закона за съдебната власт процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, както следва. Административни ръководители на три окръжни съдилища - това са окръжните съдилища в Русе, Пловдив и Сливен, както и административни ръководители на

следните районни съдилища: Ардино, Велинград, Мадан, Оряхово, Първомай, Петрич, Севлиево, Тервел, Царево, Средец, Исперих, Пирдоп, Варна, Стара Загора, Крумовград, Разград и Бяла. Става дума все за изтичащи мандати за част от тях, или за свободна длъжност при неуспешен предходен конкурс за други от тях.

Предложението е също така съответното обнародване на свободните длъжности да бъде направено в „Държавен вестник“, като бъдат указани необходимите документи, както и да бъде обнародвано решението и публикувано на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Ако няма изказвания, режим на гласуване по точка 2 от дневния ред.

Резултат: 11 гласа „за“. Благодаря ви! Имаме решение по точка 2.

(след проведеното явно гласуване)

2. ОТНОСНО: Откриване на процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. ОТКРИВА, на основание чл. 167, ал. 2, във връзка с чл. 194а, ал. 1 от Закона за съдебната власт процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, както следва:

- Административен ръководител - председател на Окръжен съд - Русе -свободна длъжност;
- Административен ръководител - председател на Окръжен съд - Пловдив - свободна длъжност;

- Административен ръководител - председател на
Окръжен съд - Сливен - свободна длъжност;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Ардино - свободна длъжност;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Велинград - свободна длъжност;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Мадан - свободна длъжност;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Оряхово - свободна длъжност;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Първомай - свободна длъжност;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Петрич - свободна длъжност;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Севлиево - свободна длъжност;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Тервел - свободна длъжност;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Царево - изтичащ мандат;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Средец - изтичащ мандат;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Исперих - изтичащ мандат;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Пирдоп - изтичащ мандат;
- Административен ръководител - председател на
Районен съд - Варна - изтичащ мандат;

- Административен ръководител - председател на Районен съд - Стара Загора - изтичащ мандат;
- Административен ръководител - председател на Районен съд - Крумовград - изтичащ мандат;
- Административен ръководител - председател на Районен съд - Разград - изтичащ мандат;
- Административен ръководител - председател на Районен съд - Бяла - изтичащ мандат.

2.2. В едномесечен срок от датата на обнародване на свободните длъжности в Държавен вестник могат да се подават в администрацията на Висшия съдебен съвет предложения за назначаване на административен ръководител на съответния орган на съдебната власт. Към предложението се прилагат: подробна автобиография, подписана от кандидата; копие от диплома за завършено висше образование по специалността „Право“; копие от удостоверение за придобита юридическа правоспособност; медицинско удостоверение, издадено в резултат на извършен медицински преглед, че лицето не страда от психическо заболяване; концепция за работата като административен ръководител, която трябва да съдържа: лична мотивация за заемане на длъжността, анализ и оценка на състоянието на органа на съдебната власт, очертаване на достиженията и проблемите в досегашната му дейност, набелязване на цели за развитието и мерки за тяхното достигане; удостоверение от Националната следствена служба, Столичната следствена служба или от окръжните следствени отдели към окръжните прокуратури за образувани досъдебни производства; декларация за имотното състояние, произхода на средствата за придобиване на имуществото и за наличието на частен интерес по образец, утвърден от Пленума на Висшия съдебен съвет; документи, удостоверяващи наличието на стажа

по чл. 170 от ЗСВ и други документи, които по преценка на кандидата имат отношение към професионалните или нравствените му качества.

2.3. Решението да се обнародва в "Държавен вестник" и да се публикува на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 3 от дневния ред. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 3 е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите да бъде определена Бойка Михайлова Табакова-Писарова - административен ръководител - председател на Административен съд-Стара Загора, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на същия съд, съобразно Правилата, приети от Съдийската колегия. Към точката е приложено заявлението за съгласие на колегата Писарова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания? Няма.

Режим на гласуване по точка 3 от дневния ред.

Резултат: 12 гласа „за". Имаме решение.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Бойка Михайлова Табакова - Писарова - административен ръководител - председател на Административен съд - Стара Загора, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Административен съд - Стара Загора, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на

ВСС, считано от 16.10.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 4.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Тя е сходна с точка 3, а именно отново предложение на Комисията по атестирането и конкурсите да бъде определен колегата полковник Георги Панев Георгиев - административен ръководител - председател на Военен съд-Сливен, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на същия съд. И по тази точка имаме приложено заявление, с което той дава съгласие да изпълнява функциите на административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания? Няма.

Режим на гласуване по точка 4: изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Военен съд-Сливен.

Резултат: 14 гласа „за“.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, полк. Георги Панев Георгиев - административен ръководител - председател на Военен съд - Сливен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Военен съд - Сливен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение

съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 17.10.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Пристъпваме към точка 5 от дневния ред.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложението е отново на Комисията по атестирането и конкурсите и то е да бъде определен колегата полковник Асен Найденов Шопов - административен ръководител - председател на Военен съд-Пловдив, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на същия съд. Към материалите по точката е приложено и изразеното съгласие на колегата да изпълнява тази функция.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма изказвания.

Режим на гласуване по точка 5 от дневния ред.

Резултат: 14 гласа „за". Благодаря Ви!

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, полк. Асен Найденов Шопов - административен ръководител - председател на Военен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Военен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 18.10.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 6 от дневния ред.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 6 е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите да бъде определен колегата Красимир Георгиев - административен ръководител - председател на Окръжен съд - Стара Загора, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на същия съд. Съгласието е приложено в документ, озаглавен „уведомление", с което колегата дава съгласие да изпълнява тази функция.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма изказвания и по тази точка.

Режим на гласуване. Гласуваме точка 6.

Резултат: 14 гласа „за". Имаме решение и по точка 6 от дневния ред.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Красимир Йорданов Георгиев - административен ръководител - председател на Окръжен съд - Стара Загора, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Окръжен съд - Стара Загора, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 23.10.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 7, както знаете, беше отложена по искане на г-н Шекерджиев. Продължаваме с точка 8 от дневния ред.

Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз, разбира се, ще докладвам точка 8, но искам само да направя едно уточнение.

Колеги, продължавам да смятам, че точка 7 трябва да бъде отложена, но преди началото на заседанието аз предложих тя да бъде отложена за следващия вторник, когато да бъде разгледана, с оглед решенията на двете комисии, които предстои да бъдат взети тази седмица. Само че аз не съобразих, че в случаите, в които ние евентуално ще предложим закриване и откриване на бройка, трябва да имаме съгласувателна процедура. Така че може би ще ни трябва една допълнителна седмица след взимане на съответните решения, което ще стане тази седмица, ние да вземем становищата на съответните административни ръководители.

Така че само уточнявам, че по отношение на точка 7 предлагам да бъде разгледана не следващия, а по-следващия вторник. (Намесва се Др.Кояджиков: Пленум не трябва ли да има?) То трябва да има Пленум, но за да я разгледаме, трябва първо да имаме решение, което да е в Съдийска колегия.

Точка 8 и точка 9, ако ми позволите, ще ги докладвам заедно. Става дума за един и същи колега. Това е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите за поощряване на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ на колегата Христо Белев - съдия в Апелативен съд-Пловдив. Предлага се той да бъде отличен с „личен почетен знак първа степен - златен“, както и с парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

И това е във връзка с предложеното в точка 9 от Комисията по атестирането и конкурсите, а именно той да бъде освободен на

основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ от заеманата длъжност „съдия“ в Апелативен съд-Пловдив, считано от 08.10.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако няма изказвания, колеги, гласуваме точка 8 и точка 9.

Режим на гласуване. (Резултатът на електронното табло е 14 гласа „за“.)

Имаме решение и по точки 8 и 9.

(след проведеното явно гласуване на т.8 и т.9)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Христо Живков Белев - съдия в Апелативен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

8.2. ПРЕДОСТАВЯ решението по т. 8.1 на Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС в изпълнение на решение на Пленума на ВСС по Протокол № 3/07.02.2019 г., т. 8.

9. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Христо Живков Белев от заеманата длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 08.10.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ще помоля г-н Шекерджиев да докладва точки 10 и 11, както докладва предходните две. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви, ще се възползвам от тази възможност.

Предложението по точка 10 е да бъде поощрена на основание чл. 303 колегата Мария Тончева - съдия в Апелативен съд-Бургас, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и с парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

Точка 11 е свързана отново с предложение на Комисията по атестирането и конкурсите по отношение на същия колега, а именно: на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ колегата Тончева да бъде освободена от заеманата длъжност „съдия“ в Апелативен съд-Бургас, считано от 26.10.2019 г.

И ако ми позволите, да направя само едно уточнение. Във вчерашното заседание на Комисията по атестирането и конкурсите беше обсъдена предложената дата 26.10.2019 г. Тя е дата, която не съвпада с момента, в който колегата Тончева навършва 65 години. Предложението на съответния административен ръководител, което беше обсъдено и беше възприето от КАК, е свързано с това, че по отношение на съдия Тончева е разпределено и решено дело, което няма как да бъде написано в срок, който е по-малък от едномесечния. Аргументите на колегите от КАК, които счетоха, че може да бъде направено изключение (става дума за срок по-малко от две седмици, ако не се лъжа), са, че по принцип Съдийската колегия е правила такива изключения по отношение и на колеги от Върховния касационен съд, ако не се лъжа, и от други съдилища, когато става дума за кратък период от

време. Ето защо диспозитивът, който предлага Комисията по атестирането и конкурсите, е именно 26.10.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания? Няма.

Колеги, режим на гласуване. Отново гласуваме двете точки - т. 10 и т. 11, заедно.

Преди гласуването, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз във връзка с процедурата за награждаване на колегата Мария Тончева искам да кажа, че я познавам и ще подкрепя това предложение. Познавам я, откакто беше създаден Апелативен съд-Бургас. Тя е един изключително компетентен съдия и без никакви съмнения ще подкрепя предложението за нейното награждаване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания? (Няма.)

Гласуваме.

Резултат: 14 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване на т.10 и т.11)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

10.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Мария Христова Тончева - съдия в Апелативен съд - Бургас, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

10.2. ПРЕДОСТАВЯ решението по т. 10.1 на Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС в изпълнение на решение на Пленума на ВСС по Протокол № 3/07.02.2019 г., т. 8.

11. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Мария Христова Тончева от заеманата длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Бургас, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 26.10.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Пристъпваме към точки 12 и 13.

Господин Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 12 е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите да бъде поощрена Татяна Йорданова Александрова - съдия в Окръжен съд-Враца, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“ за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

Следващата точка е за същия колега, а именно да бъде освободена колегата Татяна Александрова - такова е предложението на КАК, от заеманата длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Враца, считано от 14.10.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, изказвания по точки 12 и 13? Ако няма изказвания, режим на гласуване.

Гласуваме точки 12 и 13: поощряване на Татяна Йорданова Александрова - съдия в Окръжен съд-Враца, както и освобождаването ѝ от длъжност.

Резултат: 14 гласа „за“. Благодаря Ви!

(след проведеното явно гласуване на т. 12 и т. 13)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

12. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ, Татяна Йорданова Александрова - съдия в Окръжен съд - Враца, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“ за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

13. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Татяна Йорданова Александрова от заеманата длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Враца, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 14.10.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 14. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 14 е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите да бъде освободен на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 от ЗСВ колегата Васил Панайотов от заеманата длъжност „съдия“ в Районен съд-Хасково, считано от 18.10.2019 г.

Като втори диспозитив се предлага да бъде прекратена откритата с решение на КАК-СК от 01.04.2019 г. процедура за периодично атестиране на Васил Панайотов с оглед на това, че той ще бъде освободен от длъжността „съдия“.

Към материалите е приложена съответната молба от колегата да бъде освободен по реда на чл. 165, ал. 1, т. 2 от Закона за съдебната власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания?

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, в материалите на стр. 3 има едно писмо от председателя на Районен съд-Хасково, по което липсва произнасяне от Комисията по атестирането и конкурсите. Може ли да бъде обяснено? Трета точка от материалите - председателят на Районен съд-Хасково се обръща към Съдийската колегия, където ни информира, че този колега за период от една година е ползвал платен годишен отпуск за квалификация. Той казва, че разпоредбата на чл. 334, ал. 3 от ЗСВ урежда случаите, когато се освобождава съдия, прокурор или следовател преди изтичане на тригодишен срок след завръщането си на работа, след като е бил изпратен за повишаване на квалификацията. Тук има искане от председателя на Районен съд-Хасково, по което няма проект на решение на Комисията по атестирането и конкурсите.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Въпросът беше обсъден на вчерашното заседание. Комисията по атестирането и конкурсите, ако не се лъжа, единодушно, може и да бъркам, но ако не единодушно, то с голямо мнозинство взе решение, че няма как да не бъде удовлетворена молбата за освобождаване. А по въпроса, който е поставен от съответния административен ръководител, материалите бяха изпратени на Правната комисия с оглед на това Правната комисия да даде становище дали той е следвало да бъде командирован, или е следвало да ползва служебен отпуск, тъй като тези два стандарта, в смисъл два начина във времето, в което той е изпълнявал друга длъжност, са от компетенцията на комисия, която със сигурност не е КАК - според нас е Правна комисия, за да може евентуално ние да отговорим на съответния административен ръководител. Ако мнозинството от колегите преценят, че въпросът с това как следва да бъдат изплатени средствата във връзка с освобождаването на съдията може да бъде пречка той да бъде освободен, то тогава можем да го отложим с оглед

произнасяне на Правна комисия. Ако Правна комисия счете - евентуално Бюджетна комисия. Но на мен ми се струва, че няма пречка той да бъде освободен и ние да дадем впоследствие указания по този въпрос.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, само за информация, за утрешното заседание на Комисия „Бюджет и финанси“ е внесено писмото на председателя на Районния съд точно по повод искането, което и тук се спомена, че той по правилата, които са приети, където е командирован за повишаване в квалификация, след това поема задължение да работи три години. В противен случай връща средствата, които е получил. Така е записано. Но това е предмет на разглеждане утре в Комисия „Бюджет и финанси“. Не знам дали е минало през Правна комисия.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Не, през Правна комисия не е минало.

ЛОЗАН ПАНОВ: Понеже въпросът, който постави г-н Кояджиков, е дали има становище на Комисията по атестирането и конкурсите, аз мисля, че КАК не е компетентната комисия, която да отговори на този въпрос. Но това е по-малкото. По-голямото е, че колегата иска да бъде освободен от длъжността, а този въпрос няма отношение към нашето решение за освобождаването му. Впоследствие финансовите взаимоотношения между него и друг субект са въпроси, които може да се дискутират и в други комисии, но това няма отношение към въпроса, с който сме сезирани ние.

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Всъщност изказването ми стана малко безпредметно, защото по един или друг начин се каза това, което имах да кажа. Но разпоредбата на чл. 334, ал. 3, която г-н Кояджиков цитира, всъщност дава възможност лицето да прекрати правоотношението си преди изтичане на тригодишния срок, след като е провело такава

обучение, за каквото стана ясно, че в случая са налице данни. И последното изречение на тази алинея казва следното: *„Ако лицето прекрати правоотношението си преди изтичане на срока, то връща пълния размер на сумата, която е получило за командировката“*. Тоест, въпросът дали сумата ще се върне или не, не е преюдициален по отношение на неговото освобождаване от длъжност, а обратното - когато заяви, че иска да бъде освободен и ние го освободим, се взима съответното решение вече пред Комисия „Бюджет и финанси“ (току-що разбрахме, и вчера беше изпратено там от КАК) ще бъде взето съответно решение за възстановяване на сумата, за нейния размер, за наличието на предпоставки за възстановяване и т.н. Така че аз ще гласувам в подкрепа на това предложение от Комисията по атестирането и конкурсите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз никога не съм поставял въпроса като спорен. Въпросът е, че в тези материали, които четем в момента, на същата страница председателят на Районен съд-Хасково казва: зададох въпроса през юни 2018 г. и още нямам отговор как да го командирам този съдия. И сега ако се получи същото? Затова питам. Никой ли не взема отношение? Комисия „Бюджет и финанси“ не е взела... (Намесва се Ат.Дишева: Вчера ѝ е препратено.) Ама, г-жо Дишева, вижте в писмото на председателя - на стр. 2, в края на първия абзац какво пише: Обсъждах въпроса как да бъде командирован съдията Панайотов с оглед организацията на работа на Районния съд. Тогава изпратих писмо от 04.06.2018 г. със запитване до Висшия съдебен съвет и няма отговор до момента. Командировката изтече, човекът се квалифицира. (Обсъждат помежду си.) Това касае дейността на Съдийската колегия, хора. Вие това ли не разбирате, или и това ли е спорно? Не казвам, че има връзка с освобождаването на съдията

Панайотов от длъжност - безспорно ще го освободим, дума да няма, но въпросът е, че тези неща би следвало да бъдат коментирани, защото са пак във връзка с това трудово правоотношение и неговото прекратяване. Затова повдигнах въпроса.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожа Дишева. След това г-жа Марчева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Едно изречение. Аз просто цитирах вчерашното решение на Комисията по атестирането и конкурсите на Съдийската колегия, на което мисля, че и Вие присъствахте. То беше в смисъл в тази част въпросът за решаване да бъде препратен на ресорната Комисия „Бюджет и финанси“, и изразих становище, че този въпрос не е преюдициален по отношение на освобождаването от длъжност. А това дали ние ще вземем становище по въпроса как изпълняваме задълженията си, когато сме сезирани с едно или друго искане от председател на съд и от магистрат, който не е административен ръководител, е отделен въпрос. И това, което исках да кажа (може би съм останала неразбрана от Вас), е, че този въпрос няма отношение към произнасянето по конкретния въпрос.

Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожа Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз само искам да кажа, че в случая компетентността на Съдийската колегия е определена, това е по повод на оставката. Последиците от нашето решение не са предмет отново на решение на Съдийската колегия. Те са предмет вече на действия на Комисия „Бюджет и финанси“, и най-вече на административния ръководител, който трябва да плати съответното обезщетение, което се полага на колежата, съответно евентуално да има някакво прихващане, ако той не върне тази сума на Районен съд-Хасково. Така че аз мисля, че тук няма какво да дебатирате.

(Шум в залата, говорят помежду си.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, режим на гласуване по точка 14.

Резултат: 14 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

14.1. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, Васил Любомиров Панайотов от заеманата длъжност „съдия“ в Районен съд - Хасково, с ранг „съдия в АС“, считано от 18.10.2019 г.

14.2. ПРЕКРАТЯВА откритата с решение на КАК-СК по Протокол № 12/01.04.2019 г., т. С-20, процедура за периодично атестиране на Васил Любомиров Панайотов - съдия в Районен съд - Хасково.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 15. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, по точка 15 предложението на Комисията по атестирането и конкурсите е да бъде оставено без уважение искането на и.ф. „административен ръководител - председател“ на Апелативен съд-Пловдив за трансформиране на една щатна длъжност „съдия“ в щатна длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Апелативен съд-Пловдив.

Мотивите към това решение са изложени пред вас, но аз все пак ще кажа следното. Към настоящия момент досегашният председател - административен ръководител на този съд, който, ако не се лъжа, е и единствен кандидат за тази позиция, а това е съдията Магдалина Иванова, не е изпълняващ функциите „административен ръководител“. Ето защо, след като е изтекъл първият и единствен мандат на съдията Иванова, тя е отстъпила на единственото възможно свободно място, което е за съдия, в Пловдивския апелативен съд. Само

че, колеги, това единствено възможно свободно място е именно това място, което, както помните (или се надявам да помните), е предмет на конкурс, ако не се лъжа, от 2016 г. - така нареченият „външен конкурс за съдия в апелативен съд“. Това е конкурс, който ние многократно сме обсъждали във връзка със свободни места в Апелативен съд-Бургас, Варна и Пловдив. Ето защо към настоящия момент съдия Иванова на практика е на място, което е спорно, конкурсно, а ако не се лъжа, има и поредица от решения на Върховния административен съд по отношение на същия този конкурс.

Има възможност съдия Иванова към 08.10.2019 г. да заеме друго свободно място на съдия в Апелативен съд-Пловдив, като по този начин на практика ще се освободи мястото, което е спорно и е заето от нея. Ето защо според Комисията по атестирането и конкурсите е разумно да не се трансформира мястото, което ще бъде освободено на 08.10.2019 г. в резултат на пенсиониране на един от колегите (това е съдията Белев), в заместник-председателско. Това са основните мотиви, с които се предлага да бъде оставено без уважение искането на изпълняващия функциите „административен ръководител - председател“ на Апелативен съд-Пловдив за трансформирането на тази бройка, която ще бъде освободена, от съдийска в заместник-председателска.

В хода на обсъждането беше посочено и следното. Към настоящия момент практиката на Съдийската колегия е била да се осъществяват подобни трансформации, а именно съдийска бройка да бъде трансформирана в бройка „заместник на административен ръководител“. Това всякога е ставало по искане на титулярния административен ръководител, което значи, че Комисията по атестирането и конкурсите и Съдийската колегия е приемала, че все пак структурата на съда, екипът, който управлява един съд, е ангажимент на

този административен ръководител, който носи отговорност и е избран за титуляр. Този аргумент също беше обсъден вчера в Комисията по атестирането и конкурсите и беше един от аргументите, които са били отчетени, за да бъде направено предложение да бъде оставено без уважение искането на и.ф. „административен ръководител“. И още нещо. Доколкото на мен ми е известно, Апелативен съд-Пловдив към настоящия момент не е имал щат „заместник на административния ръководител“, който да има ресор Наказателното отделение. (Реплика без микрофон: съкратен е бил...) Към настоящия момент го е нямало, доколкото знам, при сегашното изпълняване на функциите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания?

Госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, подкрепям становището на колежата Шекерджиев (Намесва се Кр.Шекерджиев: То е на КАК.), което е и становище на Комисията по атестирането и конкурсите, тъй като титулярният административен ръководител, който отговаря за функциите и за качествено упражняване на тези функции, би следвало сам да прецени каква да бъде структурата на управленското тяло в съда. Достатъчно аргументирано беше обяснено от колежата, така че ще подкрепя решението на Комисията по атестирането и конкурсите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Ако няма други изказвания, пред нас е проектът, предложен от Комисията по атестирането и конкурсите.

Режим на гласуване.

Резултат: 13 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

15. ОТНОСНО: Предложение от и. ф. административен ръководител - председател на Апелативен съд - Пловдив за трансформиране на 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в щатна длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Апелативен съд - Пловдив

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на и. ф. административен ръководител - председател на Апелативен съд - Пловдив за трансформиране на 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в щатна длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Апелативен съд - Пловдив.

ЛОЗАН ПАНОВ: Пристъпваме към точка 16. Само че за точка 16, тъй като за първи път има подобен казус при нас, малко по-подробно ако може да го докладвате - откъде се е породил проблемът и защо изобщо е на нашето внимание.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Това беше въпрос, който вчера беше разгледан в КАК. Беше дискутирано, единодушно беше взето решението. Вероятно сте се запознали с искането от шестима съдии в Районен съд, които до 05.07.2019 г. са били младши съдии в Софийския градски съд, с което на практика ни молят да разтълкуваме предходно наше решение. Предходното наше решение е свързано с назначаването им като съдии в Софийския районен съд и вмененото им задължение да изпишат актовете по гражданските дела, които са обявени за решаване преди момента, в който са станали районни съдии, както и да участват в разглеждането на всички наказателни производства с даден ход на съдебно следствие, които са с тяхно участие.

Какъв е проблемът? Тъй като аз също бях доста учуден от подобно питане (то е крайно необичайно), си позволих да се свържа с колеги и това, което успях да разбера, е следното. Практиката в Софийския градски съд до настоящия момент (тя е дългогодишна практика) е младшите съдии, които стават районни съдии, да довършат делата, които са обявени за решаване до момента, в който бъдат избрани за районни съдии, респективно да довършат наказателните производства, в които участват. Позволявам си да кажа, че е такава практиката, защото аз също съм бил съдия в този съд и знам как се е процедирало през годините.

Какъв е проблемът, който е възникнал? Става дума за частни производства. Това са частни производства, граждански по своя характер, и търговски, които по някаква причина съдията докладчик, който е бил младши съдия, е оставил без движение поради констатирана нередовност, в резултат на което са дадени указания на страните да бъдат отстранени нередовностите с оглед това да даде възможност на съда да реши спора. Междувременно, преди да бъдат отстранени нередовностите съответните колеги, които са били и докладчици по делата, са „слезли“ (образно казано) в Районен съд, те са били назначени за районни съдии, след което по висящите частни производства е било необходимо да се приемат определени процесуални действия, които са свързани с минаване на доклад по постъпили молби във връзка с оставянето без движение, респективно взимане на преценка дали вече е отстранена нередовността, респективно необходимост да се изготвят съдебни актове.

Част от съдиите в Софийския градски съд са приели, че след като веднъж частните жалби, частните производства са били разпределени на младши съдии, то техен е ангажиментът те да ги довършат. Ето защо, когато спазвайки досегашната практика, заместник-

председателите са преразпределили висящите частни жалби по граждански дела, или частни производства, то тогава те са оспорили необходимостта да бъде сторено това, респективно част от заместник-председателите са съставили (за мен странни) съдебни актове, с които са анулирали предходно разпределение. Ето защо в момента има колизия между становището дали тези обездвижени към момента, в който докладчиците са били младши съдии, актове трябва да бъдат разгледани от вече районните съдии, или те трябва да бъдат разгледани от съдии в Софийския градски съд, както е била практиката досега.

Опитах се да докладвам това, което знам по случая и това, което е естеството на питането. И за да не взимам допълнително думата, ще кажа какво мисля аз. На мен ми се струва, че образуваните и обездвижени частни производства не могат да бъдат разгледани от съдиите, които вече са районни съдии, защото те никога не са били обявени за решаване, докато са били младши съдии. Ето защо на мен ми се струва правилно да бъде спазена дългогодишната, десетилетна практика на Софийския градски съд (Реплика на В.Имова без микрофон: и законът.) и законът, както казва колегата Имова, че тези производства трябва да бъдат разгледани и решени от съдии, които са съдии в Софийския градски съд, а не от тези, които вече са съдии в Районен съд.

И още нещо. Колеги, аз, разбира се, съм много далеч вече от гражданското право, но това, което си спомням, е следното. Когато имаме обездвижено гражданско производство, то тогава следват указания, следват молби, следва отстраняване на посочените нарушения, което изисква то да минава своевременно и често на доклад. Няма как един съдия от Районен съд да минава доклад по висящо дело в Софийския градски съд, или поне на мен така ми се

струва. Това за мен е абсолютно ... (Реплика без микрофон: недопустимо.) Добре, ще го кажа - това е абсолютно безумно според мен.

Ето защо ви предлагам да отговорим на тези колеги - това, което предлага и КАК, а именно че тези дела, които между другото въобще не са много, следва да бъдат разгледани от съдии в Градски съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Аз ще започна от последното изречение, от думичката „безумно“. Да, наистина безумно е и досега това не се е случвало, затова се опитах да разбера откъде е генезисът на проблема. Мисля, че решението на Съдийската колегия е пределно ясно: *„Всички младши съдии да довършат започнатите с тяхно участие наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие, както и да изготвят съдебните актове по обявените за решаване дела“*. Очевидно тази категория дела, за които колегите съвсем основателно отправят към нас искане, не влиза в тази категория. Напълно ясно е, че, както каза и г-н Шекерджиев, от 06.07.2019 г. те вече са съдии в Районен съд, поради което няма как да се произнасят по дела в Градски съд. Но въпросът е как се е генерирал този проблем, защото ние нямаше да разглеждаме тази точка, ако това не се е получило. Как е станало? Административното ръководство, някой съдия, заместник-председател, как това се е случило, за да стигне до нас? Една практика, която от десетилетия наред се е спазвала, в един момент сега се случва нещичко и това е точка на нашето внимание. Това е въпросът, който отправям.

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз съм напълно съгласна с това, което докладва и г-н Шекерджиев (в този смисъл беше и решението, което вчера се взе на Комисия по атестирането и

конкурсите), и с това, което допълнихте, т.е. съгласна съм напълно със смисъла на произнасянето. Ние обаче имаме искане за тълкуване на решение по смисъла на чл. 62, ал. 3 от АПК. Понеже са само две изречения, ще си позволя да ви ги прочета: *„Органът, издал решението, по искане на страните изяснява писмено действителното му съдържание. Тълкуване не може да се иска, след като актът е изпълнен. Актът за тълкуване подлежи на обжалване по предвидения в този кодекс ред“*.

В искането, с което сме сезирани, изрично е цитирана разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от АПК, затова ми се струва, че решението, което ние сега ще вземем, следва да има характера на тълкувателно решение и то да бъде, да речем в смисъл: в еди-кое си решение (ще цитираме номера му) в понятието *„обявените за решаване дела“* не следва да се включват частните граждански дела. В този смисъл да бъде нашето решение. (Шум в залата, говорят всички.) Не да даваме указания, напротив, точно това е смисълът - не да даваме указания кой да гледа делата. Те искат от нас да тълкуваме какво включваме в съдържанието на нашето решение. (Реплика без микрофон: ... е абсолютно ясна.) Тогава да откажем тълкуване, щом е ясна волята. Доколкото частните дела по общо правило не влизат в открито съдебно заседание, за тях понятието *„обявени за решаване дела“* не е напълно приложимо. Затова според мен е възникнал някакъв спор относно тълкуването на това понятие.

Уточнението, което правя, е, че ние сме сезирани с искане за тълкуване, или ако считаме, че решението е напълно ясно и няма нужда от тълкуване, ще трябва да отхвърлим искането за тълкуване, или да постановим решение в тълкувателен смисъл. Това е само редакционна бележка. Защото иначе даваме някакви указания, каквито от нас по

същество не са искани. (Шум в залата, говорят всички.) Повтарям, че съм напълно съгласна със смисъла на произнасянето.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, може ли да взема и аз становище от това, което каза колегата Дишева? Принципно тя е права. За мен решението е ясно. За всеки един от нас решението е ясно. Затова ние просто трябва да изложим мотиви във връзка с решението, т.е. в мотивите да кажем, че сме имали предвид, и ясно сме го казали кои дела се продължават, но да не даваме такива указания в момента, защото нямаме тези правомощия. Разбирате ли? Просто идеята ми е следната. В мотивите на нашето решение, тъй като наистина сме в тълкувателно производство на наш административен акт, ние съответно да кажем, че е ясно, волята е такава, не се включват в тези производства частните. Но това да е в мотивите. (Намесва се А.Дишева: И да оставим без уважение искането.) И да оставим без уважение искането за тълкуване. (Реплика на Кр.Шекерджиев без микрофон: и...ще е ясно.) Да, но само че да си изложим в мотивите тези ... (Шум в залата, обсъждат помежду си.) Това, което е като диспозитив, да влезе в мотиви. За мен нашето решение е безкрайно ясно. Това е моето предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз ще подкрепя предложението на г-жа Дишева и на г-н Чолаков, защото пред нас е ясно искането на колегите. Ние сме сезирани да тълкуваме наше решение. Оттук нататък като крайна цел ние ще постигнем същото, доколкото като кажем, че няма нужда от тълкуване и нашата воля е пределно ясна, като краен резултат ще бъде ясно какво трябва да се направи оттук нататък. Така че в този смисъл мисля, че с каквото сме сезирани, с такова трябва да се произнесем.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Защото ние допуснем ли тълкуване, приемаме, че нашето решение е неясно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точно така - е било неясно при самото постановяване.

ВЕРОНИКА ИМОВА (без микрофон): Тоест всичко, което имаме като мотиви, плюс диспозитива да влезе в мотивите.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Мотиви за това да оставим без уважение искането за тълкуване?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Всъщност мотивите на Комисията по атестирането и конкурсите, които са ясни и които всички споделяме, ще бъдат мотиви към нашето решение, с което оставяме без уважение искането за тълкуване на решение по т. 14.19 от Протокол № 21/02.07.2019 г.

Колеги, предлагам ви следното. Мотивите на КАК, които е разгледала и които днес бяха изложени, докладвани от г-н Шекерджиев, добавени и с аргументи от самите нас, са част от мотивите, с които ние оставяме без уважение искането за тълкуване на решението по т. 14.19 от Протокол № 21/02.07.2019 г. на Съдийската колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Като се каже, че решението е ясно и се разбира еди-какво си.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да. Решението е ясно, мотивирано и волята е недвусмислено изразена от решаващия орган. В този смисъл решението.

Режим на гласуване.

14 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

16. ОТНОСНО: Искане от съдии от Софийския районен съд за тълкуване по чл. 62, ал. 3 от АПК на т. 14.19 от решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21/02.07.2019 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането по чл. 62, ал. 3 от АПК за тълкуване на решението на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21/02.07.2019 г., т. 14.19, тъй като същото е ясно, мотивирано и волята е недвусмислено изразена от решаващия орган.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 17. Заповядайте!

(Лозан Панов излиза от залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

(Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков - председател на Върховния административен съд)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря! Това е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите да бъде определен колегата Машев - съдия в Апелативен съд-София, за редовен член на конкурсна комисия за преместване в окръжните съдилища, гражданска колегия, на мястото на колегата Камелия Първанова, която е депозирала оставка. Колегата Машев към настоящия момент е бил избран за резервен член. Предложението на Комисията по атестирането и конкурсите е от резервен той да стане редовен член, а с жребий да бъде определен нов резервен член.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Боян Новански, който обявява резултата: Елена Тахчиева Великова - Апелативен съд-София)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, гласуваме проект за решение, като титуляр в конкурсната комисия става колегата Красимир Атанасов Машев, а като резервен - колегата Елена Тахчиева-Великова - Апелативен съд-София.

Режим на гласуване.

Резултат: 13 гласа „за“, 0 - „против“. Има взето решение.

(след проведеното явно гласуване)

17. ОТНОСНО: Проект на решение по заявление за отвод от редовен член на конкурсната комисия по обявления, с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 18/11.06.2019 г., конкурс за преместване в окръжните съдилища - гражданска колегия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

17.1. ОПРЕДЕЛЯ Красимир Атанасов Машев - съдия в Апелативен съд - София за редовен член на конкурсната комисия за преместване в окръжните съдилища - гражданска колегия, на мястото на Камелия Величкова Първанова.

17.2. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Елена Савова Тахчиева-Великова - съдия в Апелативен съд-София, за резервен член на конкурсната комисия за преместване в окръжните съдилища - гражданска колегия, на мястото на Красимир Атанасов Машев.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме с точка 18.

Имате думата, колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението на Комисията по атестирането и конкурсите е да бъде проведено периодично атестиране на колегата Таня Георгиева - съдия в Районен съд-Пловдив. Предлага се да бъде приета „много добра" оценка, с цифрово изражение 98 точки.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, ако няма изказвания, режим на гласуване.

Моля да се анулира гласуването, тъй като гласувах от компютъра на г-н Панов.

Резултат: 12 гласа „за", 0 - „против". Има взето решение.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

18.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Таня Борисова Георгиева - съдия в Районен съд - Пловдив.

18.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Таня Борисова Георгиева - съдия в Районен съд - Пловдив.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точка 19 е отложена. Продължаваме с точка 20.

(в залата влиза Лозан Панов)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

(Заседанието продължава под председателството на Лозан Панов - председател на Върховния касационен съд)

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, точка 20 от дневния ред. Заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: От името на вносителите аз бих искала да предложа на колегите, доколкото председателят на Върховния касационен съд не е имал възможност да се запознае с това, което взехме като решение на работното заседание миналата седмица, а считам, че неговото становище е много важно по отношение на този кардинален, структурен въпрос, касаещ съдебната власт, ако той не се счита подготвен, понеже аз му дадох материалите твърде късно, да отложим дебата и произнасянето на тези решения, около които ние се обединихме, за следващата седмица. Но ако той счита, че е подготвен, можем да ги разискваме и днес.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Марчева! Тази точка е в настоящия дневен ред, тя беше и в предходния дневен ред. Материалите бяха на моето внимание. Това, което ми дадохте, е становище на Съдийската колегия по въпроса за реформата на съдебната карта от съвещание на 24.09.2019 г. и обединяването на членовете на Съдийската колегия около реформата на съдебната карта. (Намесва се Д.Марчева без микрофон: То е проект.) То е проект, да. Това ми дадохте, за да се запозная с него. Не бих искал да ставам причина за отлагането на тази точка. Ще ми трябват само няколко разяснения по отношение на това становище, как се е формирало. Затова ... няколко въпроса във връзка с това. Това становище е на работно съвещание, което се е провело веднага след Съдийска колегия, нали така? Така разбирам. (Реплика: Да.) Очевидно е, че аз не съм присъствал. Кой други колеги не са присъствали - това е важното.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колегата Дишева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: И колегата Новански.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колегата Дишева и колегата Новански.

Дадохте ми го буквално преди минути. Виждам, че ако не е поставено на вниманието на колегите, това становище... Всеки го познава, знае го. Дали е качено?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Исках да разбера дали е качено.

ЛОЗАН ПАНОВ: Дали е качено?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: /извън микрофона/ Не е качено нарочно, за да няма инсинуации с информацията, защото има негативен отзвук, когато се качи нещо ... Не искам да бъде предмет на дискусия извън Съдийската колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Така или иначе т. 20, която е предмет на разглеждане ще бъде дискутирана, така че за мен в този смисъл, а и за всички ни, е по-добре този проект вече да бъде... Ако не е окончателен, разбира се, ОК, но ако това е становището, нека все пак да го поставим като част от материалите по точката. Аз ще дискутирам по него, в смисъл готов съм да дискутирам./обсъждат/ Все пак предлагам да го качим./реплики от Д. Марчева извън микрофона/ Г-жа Марчева пита има ли някой който да не го е получил, да не го е прочел?

Г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не знам в каква форма на дебат в момента участваме и какво точно правим. Аз прочетох това становище, вчера ми беше предоставено. Както стана ясно, не съм участвала във въпросното работно съвещание. То изобщо и не беше обявено. Не мога да разбера дали това действително отразява волята на всички участници във въпросното работно съвещание или дали това становище е взето с мнозинство, дали в момента ни се предлага като проект на решение и изобщо какво представлява. Защото ние от една страна

казваме, трябва публично да обявим на магистратите какво смятаме за развитието на системата от съдилища в страната, от друга страна, този въпрос се решава на работно съвещание и ни се предоставя вече взето решение или проект за решение. Заради това въпросът ми е, всъщност в какъв формат ние работим и работим по проект за решение, което вече е формулирано, или тепърва ще изразяваме становище и ще вземаме отношение по поставените въпроси? И понеже доколкото разбирам от протокола от предишното заседание на колегията, въпросът не е обсъждан, макар предложението на колегите Боряна Димитрова и Даниела Марчева да е било внесено на това заседание, всъщност пред нас в момента стои доколкото разбирам, тяхното предложение от 12 септември, което не е дискутирано на Съдийска колегия. Поне не мога да намеря протокол. Колеги, поправете ме ако бъркам. Гледано ли е на Съдийска колегия?/Чува се: Не./ Не е гледано. И понеже там се поставя въпроса във връзка с проекта, който се изпълнява във ВСС, за мен е неясен формата, в който се иска от нас произнасяне и изразяване на становище. В дейностите, които са заложили по този проект и целите на проекта, моето виждане и това, което сме били досега убеждавани, е, че от резултатите, от дейността по този проект ще бъдат дадени варианти на Съдийска колегия за да прецени тя въз основа на експертните становища, които са изразени и предоставени от хора, които имат определени специфични познания, включително икономисти, социолози, каквито други там лица със специфична квалификация са ангажирани в работата по проекта, та ние ще бъдем запознати с техните виждания за това какви са възможните начини за реформа на съдебната карта. Сега, доколкото разбирам от това предложение, се иска точно обратното - ние да кажем какво смятаме, един по един, поне така чета, за да може да се съобразят тези експерти с нас. Дали това е действително искането? Защото досега две

години въпросът беше поставян, поне аз така съм го разбирала, по различен начин. Имаме проект, този проект работи за реформа на съдебната карта. Ние ще видим резултатите от проекта и тогава ще вземем решение. Схематично се опитвам да представя нещата. Сега нещата ми се струва, че се поставят по различен начин, а дали действително е така или аз може би неправилно разбирам. Ако може вносителите на предложението да изяснят и след това въпросът е изключително сериозен, може би ще се наложи да взема пак становище. Ако може просто за формата на дебата и за предмета на решението, което се иска от нас, или за изразяването на становище, да бъдем малко повече запознати.

ЛОЗАН ПАНОВ: Дали вече това становище, с което ни запозна г-жа Марчева, очевидно вас вчера, а мен днес, дали вече е на екраните ни?

Заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: За да не опорочим тази тежка тема, започваме отначало за да разясним какво правихме и какво решихме в спокоен, колективен дух, където всеки изложи идеите, които имаше. Добре знаете всички, че сме бенефициент по проекта „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и изработване на Единна информационна система". По този проект предстои приемането на анализи за състоянието на съдилищата и прокуратурите на различни нива, след което да се пристъпи към изготвяне на предложения за реорганизация, оптимизация или друго на съдилищата. ВСС също така е подкрепен от Европейската комисия за реализирането на проект „Заповедно производство" в изпълнение на договор „Обособена позиция ...към службата за подкрепа на структурните реформи на ЕК". По него също предстои приемането на първия етап от изпълнението му. И двата проекта са свързани с идеята

за промяна на съдебната карта чрез реорганизация, оптимизация или прекрояване на съдилищата. Сега, не е едно и също дали ще „реорганизираме“, „прекрояваме“, „оптимизираме“ или каквото и да било друго като терминология, използвана във всички проекти. Не е задължително да четете това предложение, не е задължително да се вземе сега каквото и да било решение тук и сега, как ще се реформира съдебната карта, а предложението, което сме внесли с Марчева, е единствено и само за да се приемат основните насоки, по които да се работи по въпроса за съдебната карта. Под насоки разбираме точно това, което Съдийската колегия направи на работната група - изразиха се всички онези идеи, виждания, планове, насоки, становища, всичко онова, което говорим помежду си, говорят ни съдиите, говори се по коридорите на ВСС и изобщо на съдебната власт и някак си не е почтено и честно, вече втора, трета година ние да държим съдиите в неведение какво точно ще представлява тази съдебна реформа. Не, че сега ще внесем огромна яснота по въпроса, но ще дадем насоките, по които да работи този процес. Защо се налага да направим това сега? - Първо, защото дължим яснота на колегите и на обществото по един от най-важните въпроси за съдебната система и второ - защото не могат да бъдат разработени абсолютно всички критерии, които са в нашите глави. Държавнически безотговорно е ние да не кажем какво е нашето становище и нашите виждания или поне идеи за промяна на съдебната карта и изобщо ще има ли такава. И не на последно място - ние не започваме този проект. Трябва ясно да стане на всички, включително и ние отново да си повторим, че през 2015 г. с Протокол № 40/15.07.2015 г. предходният състав на ВСС е приел „Анализ за значението на районните съдилища в структурата на съдебната система, критерии за промяна на съдебната карта на районните съдилища“, с който анализ е приел критерии и принципи, които да се прилагат при реформата на

съдебната карта на районните съдилища в България. А именно, първо е казал, че промяната на съдебната карта на районните съдилища трябва да бъде насочена към умерена концентрация на съдебните райони, като се има предвид разпределение на населението по географски райони и с оглед социално-икономическите фактори, които определят натовареността на отделните районни съдилища. Както и, че промяната на съдилищата, на седалището на съществуващите районни съдилища не трябва да бъде самоцелно и да изхожда от съображения за бюджетни икономии. Също така са казали, че реформата на съдебната карта трябва да се ръководи от две основни начала - от решаване на качеството на правосъдието при запазване и подобряване на достъпа до правосъдие на гражданите във всички негови аспекти. По отношение на натовареността са приели в анализа, че при всички положения следва да се има предвид, че регулиране на натовареността между отделните районни съдилища не е основна цел на предстоящото реструктуриране на съдебната карта. Равномерната натовареност е само едно от условията за постигане на по-високо качество. Критериите, които ВСС е приел с този Протокол № 40/15.07.2015 г., са следните, от които ВСС следва да се води при определяне на седалищата и съдебните райони на районните съдилища, това са записали, са следните: определяне на минимална численост на съдиите в районните съдилища, като са посочили 6-8 съдии; натовареност на районните съдилища; разпределяне на населението; географски разстояния и достъпност на обществения транспорт, като са приели за средно време от местожителството до съд 40-60 мин.; индекс за социално-икономическото развитие; съществуване на дигитална достъпност и интернет достъп на гражданите; други фактори за нуждата от запазване на седалището на районния съд в определено населено място, конкретно за конкретния случай. Приели са следното: във всички случаи,

в които ще се достигне до промяна в границите на съдебните райони, ВСС трябва да използва механизма за определяне на така наречените териториални отделения на районните съдилища, които ще дадат възможност за реалното осигуряване достъпа до правосъдие на гражданите. Приели са още, а не сме предложили ние с колегата Марчева, че евентуално на 10 000 души ще има един съдия, както е разпределението на нотариусите по Закона за нотариалната дейност или по 30 000 души на един съдия, както е по Закона за частните съдебни изпълнители.

Въпросите, които ние поставяме са следните: продължаваме по схемата ТО на районните съдилища ли; съкращаване изцяло на районните съдилища ли или каквато и да била друга форма на реорганизация или вътрешна оптимизация, или реструктуриране, или закриване на съдилища? Няма значение, може да не четете нито едно от примерно изброените в предложението, но това беше дебата в работната ни среща. Около кои модели, предвид реалността, която имаме в българските съдилища, предвид данните, с които разполагаме от предходния анализ и предвид това, че в техническата спецификация по проекта, по Дейност 1.3 е записано, че на базата на извършения по проекта анализ на текущо състояние на районни, окръжни и апелативни съдилища и тяхната ефективност, и ефикасност, заедно с влияещите социално-икономически и административно-териториални фактори, както и анализ на взаимовръзките между отделните инстанции, се изготви предложение за реорганизация на конкретни районни съдилища и прокуратури, в контекста на цялостна реформа на териториалните структури и вследствие прегледа на ефективността и ефикасността на отделните инстанции. Това е заданието на сегашния проект. Не можем да оставим работните групи, в които участват и магистрати, да гадаят.

Какво сме приложили към предложението? - Два примерни подхода, но не и варианти, които да бъдат възприемани към настоящия момент насериозно, защото в първото предложение, което е изпратено и до работната група по проекта на съдебната карта в момента, е предложение от Комисията по натовареност за примерно обединяване на съдилища, без това да означава нищо към настоящия момент, защото то може да почива на някакъв географски принцип, но няма предвид взети никакви критерии, за да се приеме за окончателен вариант. Може би колегата Марчева ще разясни повече по тази част.

Второто предложение, което е качено, е друг подход, който показва един вид вътрешна оптимизация на съдилища, като сме предложили на вниманието на всички и бяха обсъдени миналия път, оптимизация на районните съдилища с двама съдии. В Комисия „Съдебна администрация“, с участието на всички председатели на районните съдилища с двама съдии, които са 23 на брой, това прави 46 съдии и 233, 5 служители, направихме вътрешна оптимизация така, че да премахнем от структурите на съдилищата ненужните щатни бройки. За нас, при сегашното положение, в тези малки районни съдилища от двама съдии, би следвало да останат не повече от 10-11 човека, които са административен секретар, главен счетоводител, системен, съдебен деловодител, съдебен секретар, призовкар, чистач, работник поддръжка и огняр. По наши сметки във всички тези съдилища следва да се съкратят 36,5 щатни бройки. След съгласуване с председателите ги редуцирахме до 22 щатни бройки. /реплика от залата/ За служители говоря, да. Какво се оказва? - Оказва се, че най-важните длъжности в тези малки районни съдилища излизат системните администратори, работниците поддръжка и огнярите, предвид условията за да ползваме сградите и парното, и чистачите. Същевременно не можем да си позволим да останат структури без административни секретари, главни

счетоводители, деловодители и съдебни секретари. В 14 от тези 23 съда, районни съдилища с по двама съдии, се разглеждат под 30 дела месечно. В 4 съда се разглеждат под 15 дела месечно. Същевременно бюджета на всички тези съдилища е 11 милиона, 614 хил. 605 лв. При това съкращение, което ние предлагаме спестяваме един милион сто седемдесет и седем хиляди, триста четиридесет и пет лева. /Чува се А. Дишева: На месец ли, колега?/ Не, на година. Ако съкратим 22-ма спестяваме петстотин шестдесет и седем хиляди и сто и пет. Това съкращение е свързано със съкращаване на реално заети щатни бройки. Ако предприемем съкращаване във времето на освободени бройки от пенсионери, ние ще направим следното: през 2020 г. ще съкратим 7; през 2021 - 8; през 2022 - 6; през 2023 - 6. Но се пенсионират хора на длъжности, без които съда не може да съществува. Не случайно и на вашето внимание в тези анализи са представени и делата по видове, за да може всеки един от вас да се ориентира в реалната натовареност на един съд от двама съдии. Това е подход, не е предприето действие. Според нашата комисия, към настоящия момент, без яснота накъде вървим, в коя посока вървим, няма необходимост да предприемаме подобни действия, защото на практика никаква реформа не правим, абсолютно нищо не правим. Но това, което сме представили на вниманието ви са два различни подхода. При единия подход, който на практика е отразен в предложенията, до които стигна Съдийската колегия, в крайна сметка към днешна дата, е първото предложение. Вторият подход, който така или иначе ще бъде разработен за сравнение, е това, което ви показвам. Въпросът е ние какво искаме и в коя посока вървим. Не е едно и също, пак казвам, дали ще реорганизираме, реструктурираме или ще извършваме вътрешна оптимизация. Това беше смисълът от предложението - да кажем

насоките, в които работната група следва да работи и мисля, че е необходимо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Първо, искам едно уточнение да направя по отношение на това становище. То има за цел да възпроизведе в обобщен вид .../спира и изчаква/ Колега Дишева, аз за Вас го казвам това в момента, защото другите го знаят. Това становище имаше за цел да възпроизведе в обобщен вид предложенията за насоки по изпълнение на проекта за съдебната карта, които предложения бяха издигнати в рамките на това работно съвещание миналата седмица. И не случайно е дадено в обобщен вид, за да може всички да се запознаят. Понеже не е воден протокол и понеже не е записвано, трябваше аз и колегата Димитрова да го направим. Докладът от 2015 г., за който колегата Димитрова вече каза и който ние разгледахме миналата седмица, в него са възприети.../в залата е шумно/ Аз ще изчакам, да...

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, продължете.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да. В този доклад от 2015 г. колегите от предходния състав на Съвета са възприели много правилни критерии и цели по отношение на оптимизацията на съдебната карта, която всъщност е и в Препоръка 6 от Показател 3 на Механизма за сътрудничество и проверка на Европейската комисия. Преди да ги кажа, аз ще прочета още веднъж какво казва тази препоръка на Европейската комисия: „Да се намери решение на положението с натовареността в най-натоварените съдилища и да се постигне съгласие по пътната карта за реформа на съдебната карта, едновременно с развитието на електронното правосъдие“. Две много важни неща трябва да се знаят по отношение на този разговор и на тази тема. Първо е, че това, което ние правим в момента, е да дадем идеи и насоки за изпълнението на този

проект. Не можем да бягаме от отговорност и да обясняваме, че първо проекта трябва да се произнесе и тогава ние да кажем какво мислим. Не! Важно е, защото този проект може да бъде изпълняван по различни начини, с различни предложения, с различна тематика, с различни модели. И затова колегата Димитрова беше много права да поиска от нас, тя, в качеството си на координатор по този проект, да кажем какво мислим. И точно това направихме в работната група. Защото има различни модели, а тези предложения... И второто нещо, което трябва да се знае също, е, че това, което с решение от юли месец Комисия по натовареност е изпратила на проекта за оптимизация на съдебната карта, това са примерни предложения около които следва да бъдат разработени, обследвани, анализирани и дадени от проектния екип. Т.е. никой не казва, че те трябва да бъдат изпълнени, те не са и предмет в момента на обсъждане от Съдийска колегия. Никой не настоява и не иска Съдийска колегия да се произнася дали еди кое си предложение следва да бъде изпълнено или не. Не, това са някакви насоки и затова в работното съвещание миналата седмица всички се обединихме около това да има принципни насоки, принципни модели, по които да се работи. Единият принципен модел колегите са го възприели още 2015 г. Нещо повече, има решение по този протокол от юли 2015 г., в който са си поставили сами срок до края на октомври 2015 г. да излязат с конкретни предложения, въз основа на приетите критерии, въз основа на приетите цели. Само че не са излезли. Нямам представа защо не се е случило това, защо не са си изпълнили ангажимента, който са си поставили. Но на практика този горещ въпрос, изключително непопулярен - за реформа - стои пред нас, ние трябва да го решим. И никой не казва, че реформите трябва да са безболезнени, но трябва да бъдат информирани и обосновани. И понеже ние в администрацията нямаме капацитета, а пък и ние самите, защото тук неслучайно в

проекта, който съм изготвила, това, което се каза, ще го цитирам: „Ефикасността на правосъдната система е комплициран въпрос, който включва модерни технологии за управление на делата, квалификация на съдии и служители, адекватно финансиране, реструктуриране на организацията на съдилищата, модернизиране и опростяване на процедурни правила, подобряване на изпълнението на решенията, преразглеждане на съдебната карта и т.н.“ Тези критерии, които са възприели колегите още през 2015 г. за реорганизация, тях те взимат предвид. Не само натовареността на районните съдилища, но „разпределение на населението, социално-демографска структура, гъстота на население, възрастова структура, етническа принадлежност, образование, заетост, географски разстояния, достъпност на обществения транспорт; индекс за социално-икономическо развитие - тук става въпрос за брой, големина и сектор на принадлежност на бизнес-предприятията, организациите в публичния сектор и други юридически лица; технологична инфраструктура - тук са пътна, комуникационна; предлагане на услуги в публичния и частния сектор, здравеопазване, образование, административни, социални услуги, дейност на правоохранителни органи и т.н. Съществуване на дигитална достъпност, интернет-достъп на гражданите и наличие на други фактори, които налагат нуждата от запазване на седалището на районен съд в определено населено място.“ Безспорно е, че това, което те са сложили като цели, ние също ги припознаваме около това, около което се обединихме. А това са: да се запази достъпа до правосъдие на гражданите, което е много важно и да се повиши качеството на правораздаването. Затова, тези териториални отделения, които са предложени като първи модел, той е най-лесен за изпълнение, не знам защо досега не са предприети стъпки в тази насока. Но, моето лично мнение в случая е, че без специализиран анализ, който ние не можем да

направим и аз се надявам в рамките на този проект да се извърши, ние не можем да вземем друго решение. Това е целта на проекта и точно затова, понеже колегата Дишева попита, защо сега трябва да даваме насоки - защото има различни модели и всяка държава-членка на ЕС, от които ние вземаме пример, те предоставят различна практика. Примерно в Холандия, Дания и Норвегия, което е отчетено през 2015 г. от колегите в този доклад, там е направено окрупняване на съдилищата, не е постигнато бюджетно спестяване, казано е „нетни спестявания няма“. Интересното е, че в Холандия, която е страната с най-последователно осъществявана политика по реорганизация на съдебната карта, са стигнали до извода, че окрупняването без електронно правосъдие не може да бъде осъществено. Те предприеха един много амбициозен проект със закон приет от техния Парламент и са начертали 5-годишен период, в който трябва да въведат това електронно правосъдие. Интересно беше за мен да разбера и за колегата Кояджиков, които искахме информация чрез посолството на Холандия от холандския Висш съдебен съвет за тази реформа, беше, че те са спрели изпълнението на този закон, защото имат проблеми с призоваването. Нещо, което и при нас съществува като проблем. Т.е. това, което искам да кажа, още веднъж ще го повтора - без развитието на електронното правосъдие оптимизацията на съдебната карта е немислима. И не случайно този проект за съдебната карта е и в големия проект за Единната информационна система на съдилищата. И второто, още веднъж - че ние в момента не обсъждаме конкретни предложения. Едва когато бъдат изработени от проектния екип ще бъдат подложени на обществено обсъждане, на широко обсъждане с всички съдии и с всички засегнати страни от тази оптимизация на съдебната карта.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Понеже няколко пъти бях цитирана, очевидно се налага да взема становище. Нужни бяха тези разяснения, те нямаше да се налагат, ако този дебат беше започнат в публично заседание на Съдийска колегия, както е редно. Сега разбрах от изказването на г-жа Марчева, че не е воден нито протокол, нито аудиозапис на въпросното работно съвещание, иначе щях да го изслушам или да го прочета и нямаше нужда да бъде повтаряно това, което се е случило. Т.е. това становище на Съдийска колегия, което на нас ни е предоставено, по въпроса за съдебната карта в писмен документ, представлява нещо като паметна бележка, какъвто се нарича документа от подобно работно съвещание. Така да разбирам, т.е. в текста на този документ е възпроизведено съдържанието на разговора, нали така? Добре. Аз не разбрах от изказванията на колегите, дали ние се придържаме към критериите за реорганизация на съдебната карта на районните съдилища, които са приети по вече няколко пъти коментирания Протокол 40 от 15 юли 2015 г., доколкото разбирам се придържаме към тях. Т.е. вече имаме някакви насоки за работа, за реорганизация на районните съдилища. А ако не се придържаме към тези критерии трябва изрично да го обявим, по мое виждане.

На следващо място мисля, че преди да решим как да реорганизираме районните съдилища, а в известен смисъл и окръжните, и дали да го правим, и как да го правим, трябва да решим какво се случва със заповедните производства. Стана ясно и от предходни наши дебати и от днескашното заседание, че се работи, то не е точно проект, но по съществото си това представлява, за решаване на въпроса: кои съдилища, как и къде да разглеждат така наречените „заповедни производства"? Знаем всички, че не боравя с точни цифри, но между петдесет и няколко и седемдесет и няколко процента от делата в районните съдилища, представляват тези заповедни производства. Т.е.

решаването на въпроса, дали ще продължат да се разглеждат от районните съдилища и по сегашните правила за определяне на местна подсъдност, тези дела имат съществено значение за нашето последващо становища по въпроса за реорганизация на районните съдилища, в известен смисъл и на окръжните. И на следващо място считам, че първо следва да се запознаем, евентуално да обсъдим анализа на състоянието на съдилищата, който перифразирам точното му наименование, ще ме поправят вероятно колегите, разбирам, че вече е готова такъв анализ - ние трябва да го видим и след това да изразяваме обосновано становище. Тези три въпроса, без да претендирам за изчерпателност, ние трябва да отговорим, може би сега, може би по-късно, преди да изразим обосновано становище каква насока даваме на работните групи или група, които съществуват към проекта, чиято цел всъщност основно е да ни даде предложения за реформа на съдебната карта.

В заключение изказа „да не бягаме от отговорност" мисля, че е изключително неправилно употребен. Напротив - от първото говорене за този проект и за реформа на съдебната карта, аз твърдя, че дебата следва да бъде проведен тук в Съдийска колегия, че СК следва да вземе своето обосновано решение как да се реформира съдебната карта.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само да кажа, че дали заповедните производства да са в или извън системата не е наш проблем. Това е законодателно решение и ние ще правим съдебна карта такава каквато е. На следващо място, нека да перифразирам по друг начин нашето питане: Вие какво обещахте на съдиите по отношение на съдебната карта, когато влизахте във Висшия съдебен съвет? Ние в момента обобщаваме идеите, които сме имали. Ако сте казала „няма да се

закриват съдилища" и стоите зад тази идея - добре. Ако искате да проверим дали е възможно по някакъв начин да намалим броя на съдилищата, защото са необосновано много - добре. И до тук спираме. Не случайно започнах с това - ние не искаме решение по кой път точно да вървим, а да обобщим идеите, които да бъдат разработени тепърва от проектния екип. Към момента се подготвя анализ, който е само по критериите, които изброихме, плюс някакви допълнителни, които проектният екип е решил, че следва да бъдат включени. Дори и да ги представим тези анализи, ние тук в момента няма да имаме компетентността да направим изводите. Така че нека ние да задаваме посоката на движение на проекта и на екипите, а не обратно, защото после ние трябва да вземем това решение. И ако нямаме ясна визия по какви пътища вървим, дори и да са 5 на брой, какво правим? - Това ще остане поредния скъпо платен проект, който ВСС ще е изпълнил без да има някакъв ефект.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Една реплика. По отношение на това, което каза колегата Дишева, аз мисля, че ги изброих критериите, които са възприети от колегите през 2015 г., за реорганизация на съдебната карта и ние заявихме, че ги споделяме. Припознаваме и целите, които те са начертали. Аз въобще считам, че този доклад е много добре направен и той е много актуален и сега. На практика нещата не са се променили. Затова се запитах обаче, защо не са продължили по-нататък, на мен това не ми е ясно. Вероятно защото е много непопулярно да се прави каквато и да била реформа.

А по отношение на дебатите. Никой от членовете, които присъстваха миналата седмица, не е имал намерение по някакъв начин този дебат да остава скрит от съдийската общност - напротив! И затова неслучайно ние в момента го водим отново. И аз не мисля, че трябва да

изпадаме в ситуацията „ама, защо това е паметна бележка, защо няма протокол" и т.н. И следващото нещо: за нас този проект е важен. Ние не можем да казваме, че трябва той да ни каже, а ние съответно да вземем решение. Напротив, за нас е важно този проект да се движи в някакви предвидими граници за нас, някакви предвидими насоки, така както всеки от вас има някаква визия за тази съдебна карта.

А по отношение на заповедните производства, това е също част от електронното правосъдие и затова неслучайно Европейската комисия е казала „оптимизирайте съдебната карта в контекста на електронното правосъдие". То, естествено, ще бъде съобразено от екипа, няма как да не бъде съобразено, защото в интерес на истината, това, което се движи като проект на ЕК за заповедното производство, е в много плътен контакт с проектните екипи по ЕИСС и по проекта за Единния електронен портал, защото те вървят ръка за ръка и се съобразяват един с друг.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Керелска, Вие поискахте думата.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз, в рамките на този дебат мисля, че трябва да бъдат изяснени няколко въпроса. По принцип, нашата изходна позиция беше свързана с проекта, който понастоящем се разработва от избрания от нас екип. И в тази връзка аз искам да попитам, защото вярно, ние миналия път обсъждахме, имаше идеи и т.н., но не се разбра. Още повече пък, че този писмен материал сега го виждам и той също така е аргумент да го задам този въпрос. Не се разбра ние реформата на съдебната карта в рамките на предложенията на проекта ли ще я правим или ще има и нещо друго? Защото по време на работното съвещание аз пак попитах, кои съдилища касаят този проект? Отговорът беше: „районните съдилища." Значи, ако ние останем в рамките на проекта, би трябвало да се занимаваме с реформа единствено на районните съдилища. Същевременно, тук вече в заключителната част

на този документ, раздаден ни като становище на Съдийска колегия, по въпроса за реформата на съдебната система, се дават два типови модела на възможна оптимизация на съдебната карта. Първият, касае оптимизацията на районните съдилища, но в т. 2, обърнете внимание, значи тук говорим за структурна реформа на районни, окръжни и апелативни съдилища. Липсват военните, липсват административните съдилища. И нека се разберем какво ще реформираме. Ако оставаме в рамките на проекта, значи ние трябва да се занимаваме само с районните съдилища. Има и вариант първо да видим какви са резултатите от проекта да се направи реформа на районните съдилища и след това да се занимаваме с другите нива и видове съдилища, които са създадени в съдебната система./реплика от залата/ Какво Ви учудва?! И пак ще припомня това, което казах и на работното съвещание. Хубаво, даваме насоки, но ние там сме обвързани с техническото задание, което е изготвено. Колкото и да даваме насоки, те трябва да бъдат в рамките на това техническо задание. Така че по-голяма „волна програма“, ако трябва да използвам езика на художествената гимнастика, не бихме могли да си позволим. Дайте да се разберем в крайна сметка само с районните съдилища ли ще се занимаваме или след като приключим проекта, вземем решение за районните съдилища, ако ни остане време, разбира се, ще се занимаваме с другите и какво правим? Защото тези неща са доста съществени. /говорят помежду си/

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Всъщност за задаването по този начин на този проект, добре знаете всички, че вината не е наша. Ние влязохме в един вече приет за изпълнение проект, който освен реформа на съдебна карта, е свързан с ЕИСС. От там насетне, като задание в самия проект е възложен анализ на апелативни, окръжни и районни съдилища, дотолкова, доколкото да създадат обща картина за

структурата, натовареността, необходимостта от съдилищата в България. Но проекта е насочен основно към реформа на районните съдилища. Като екипа, който се сформира и това, което следва да се получи като резултат от този проект, е реформа на районните съдилища, 10 от които в България да бъдат използвани пилотно - съдилища и прокуратури. Това, само по себе си не изключва подхода за цялостна структурна реформа на системата, защото ние не можем да отделим районните съдилища в една структурна реформа и да нямаме визия по-нататък какво се случва. Но проекта е насочен основно, вероятно като първа стъпка, за реално реформиране на районните съдилища. Поне така е зададено в заданието. И това, което ви прочетох, тази тежка бюрокрация, която е залегнала в проекта и той целият е пропит от подобни фрази, е защо ги има окръжен и апелативен съд? За да се направи анализ на взаимовръзките между отделните инстанции и тогава да се изготви предложение за реорганизация на конкретни районни съдилища и прокуратури, в контекста на цялостна реформа на териториалните структури и вследствие преглед на ефективността и ефикасността на отделните инстанции. Това е заданието в проекта. Но ако ние създадем структурата и основата, и очевидно е заложено да проходим с реформата на районните съдилища, вероятно в друг проект ще можем да реформиране и другите, ако не още и в този. Но резултата от този трябва да е реформа на районни съдилища.

По отношение на анализите. Аз и на работното съвещание казах, че те бяха изготвени, но върнати на изпълнителя с много възражения, поради което в момента, в който получим анализите и понеже това е важно за нашата колегия, ще разясняваме с колежата Шекерджиев всички материали, които постъпват по точката за съдебната карта, как се движат и работните групи по-нататък.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз искам няколко думи да кажа първо по отношение на това, което обсъждахме на така нареченото работно съвещание. Нищо нередно не се е случило, защото идеята беше да се разбере каква е волята на Съдийска колегия по отношение оптимизацията на съдебната карта. Не са разглеждани никакви конкретни предложения. Въпросът беше ние имаме ли желание по някакъв начин да оптимизираме съдебната карта, било чрез обединяване, било чрез създаване на териториални отделения, било чрез вливане на по-малките и ниско натоварени съдилища към по-високо натоварените, защото не е тайна, че има съдилища, които са изключително натоварени, има съдилища, които няма достатъчно работа, за което съдиите не са виновни. Идеята беше чрез нашата воля, която ясно да оповестим и това е направено с обобщението, което ни е раздадено, ние да кажем ще запазим ли досегашната система на съдилищата така, както тя е към момента, или ще предприемем стъпки за реорганизиране на тази съдебна система. Това, всъщност, ние обсъждахме на работното съвещание. Освен това, разбира се тогава бяха споделени по-радикални виждания, които ние също коментирахме, дискутирахме и казахме, че към момента ние трябва да се съобразим с действащото процесуално законодателство, с действащите разпоредби в материалните закони, с конституцията. Така или иначе ние трябва да направим предложение на базата на действащото законодателство, защото ние може да имаме много хубави и много радикални идеи, но ако законодателят няма воля да промени закона, на практика ние няма да можем да ги реализираме. Оттук-насетне проектът можем да го ползваме като работни групи, проектни екипи, за да ни помогне и да ни каже какво конкретно можем да направим, кой съд с кого можем да обединим именно въз основа на тези критерии, които вече многократно бяха прочетени от колегата Димитрова и от колегата Марчева. Няма

спор, че ние трябва да отчетем географски, демографски, социални, всякакви условия. Разбира се, трябва да се съобразим с изискването за достъп до правосъдие. Всичко това обаче трябва експерт да ни предложи, след подробен анализ, след извършено изследване на конкретните условия в съответните съдебни райони, за да можем ние да вземем предложения по отношение на конкретиката - кои съдилища ще бъдат реформирани и как ще бъдат реформирани. В това отношение проектът нито може да ни е пречка, защото ние имаме правомощие, Висшият съдебен съвет, по чл. 30, ал. 1, т. 7 и можем да реорганизираме и районни, и окръжни, и апелативни, стига да спазим конституцията по отношение на триинстанционното производство, и да спазим действащото процесуално законодателство по отношение на подсъдността. Така или иначе, проектът можем само да го използваме, ние не можем да го сочим като пречка. Ако ние имаме воля да го направим, разбира се, ползвайки експертизата на социолози, на специалисти в съответните области, които са необходими да чуем, като становище и като мнение, няма никаква пречка ние да го направим. И около това се обединихме на работното съвещание, че считаме, че към момента не може да продължава това положение с неравномерна натовареност на различните съдилища и трябва да бъдат обследвани няколко модела за възможна реорганизация на съдебната карта. Нищо конкретно не сме обсъждали и никакви конкретни предложения за конкретни съдилища не са разглеждани на работното съвещание.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, аз в началото само ще кажа това нещо - никой, навярно, не си мисли, че оптимизацията на съдебната карта е един процес, който може да приключи в рамките на мандата на този Висш съдебен съвет. Вярно, проектът е такъв - създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските

съдилища и прокуратури, без да държи сметка единствено само за районните съдилища, но отнякъде трябва да се започне. Пак казвам, процесът ще бъде дълъг, така е навсякъде, когато се прави сериозна реорганизация и няма да приключи само с нас.

От друга гледна точка, вярно е, да, че ние трябва да се съобразяваме с действащото законодателство, но, колеги, аз продължавам да изразявам своето становище по отношение на заповедното производство, защото точно заповедното производство, броят на делата, ни определят и натовареността в съответните органи, на районните съдилища. Извинявайте, колеги, Новозагорският районен съд минава за много натоварен при 71 % заповедни производства. Отнякъде, въпреки всичко, знаем, че това е действащата законодателна уредба, обаче ние направихме ли опит и усилие да решим в каква посока ще вървим, за да предложим евентуално законодателни промени или пък да разработим варианти, така или иначе, с действащата законодателна уредба и евентуално, ако се предложи от нас изменение на закона, дали пък няма да има втори вариант. Това ли определя натовареността, това ли определя числеността? Пак ще се върна към Софийския районен съд. Искат се, примерно, още 35 нови съдийски бройки, след тях служителски, и то на базата на голямата натовареност заради заповедните производства. Едно безспорно производство, което спокойно можем да предложим реформа в него, защото това е част от процеса на реформата, която може да последва, включително и за съдебната карта, да. Тоест, ние трябва да имаме варианти и в едната, и в другата посока. Нека да си го кажем, истината е, че, действително, всеки иска да се запази, да, максимално усилие трябва да се положи в тази посока, но и тука трябва да влагаме малко повече разум. Не на цената на всичко, при условие, че населението в България намалява, при условие, че, ето на голяма част от отделни територии се

обезлюдяват, ние продължаваме да работим със структури, които са приети от 100 години и няма промяна. Трябва да имаме алтернативни варианти и в едната, и в другата посока, и да имаме готовност. Ние досега, когато сме предлагали законодателни промени, общо взето са се споделяли, или с малки промени са били пак отново вкарвани в парламента за разрешаване. Защо премълчаваме по този въпрос? В края на краищата реорганизацията е болезнен процес. В някои случаи ще засегне определени съдилища, може би и живи кадри ще има засегнати, но ние трябва да убедим хората, и колегите, и системата, че тези промени се налагат. Тази структура, остаряла като модел, и във времето се отдалечава, много отдавна създадена в този си вид, трябва да претърпи промени при съвременните условия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Бях вдигнала ръка просто, за да уточня и това, че в този проект е заложено всяко едно предложение, което излезе за обсъждане, да бъде придружено от предложение за законодателни изменения. Това, че ние решаваме въпроса за съдебната карта, е въпрос на политика, водена от Висшия съдебен съвет, но този въпрос няма да се реши без участието на останалите власти - и законодателна, и изпълнителна. Нашите решения ще засегнат не само съдебната власт. Така че, този процес действително е доста дълъг. Това, че проектът приключва в определен кратък период, не означава, че ние ще спрем дебата и, че ние трябва на секундата да приемем някакъв вариант. Той ще мине през обсъждане, както през всички съдии, то е и заложено в проекта, така и през местните общности, така и през адвокатите, нотариусите, съдебните изпълнители, местните власти и т.н. И в крайна сметка, без законодателя трудно ще проведем реформа, който процес, за да се случи, също е продължителен във времето.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: По становището имам един конкретен въпрос, защото предполагам, че то ни е раздадено, с оглед на това, след като го обсъдим да го гласуваме. /реплика от залата - не се чува/ Добре, ще имате възможност да го обясните. Аз останах с такова впечатление, че ние ще го гласуваме и ще го предоставим на екипа, който работи по проекта. И понеже тука в изказването на колегите Марчева и Димитрова стана ясно, че ние предлагаме различни модели, по отношение на районните съдилища ние предлагаме един модел за реорганизация. Той е в точка първа. Значи ли това, че екипът няма да разработи и други модели, от които ние да може да избираме, на базата на анализите, които също са предмет на работата на екипа на този проект? /Б. Димитрова: Не, разбира се.; Д. Марчева: Не./ Нека да се разберем това становище какво значение ще има оттук-нататък?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, страхувам се да не повторя нещо, което се каза досега, но тъй като и аз съм част от този екип, аз искам само да обясня какво се опитваме да направим. Аз, разбира се, солидаризирам се с колегите, които са внесли това предложение.

Вижте, колеги, всеки от нас има визия по отношение на съдебната карта. Ще Ви дам пример. Примерно, колегата Мавров смята, че не трябва да бъде закрит нито един съд никъде по никакъв повод. Други колеги, колегата Кояджиков смята, че има доста радикални идеи, включващи закриване на 18 окръжни съдилища, например. Само че, ние не можем да разработим, а и няма смисъл да разработим всички възможни модели. Ето защо, ние се опитваме да попитаме решаващия орган, който е съдийската колегия - дайте ни някакви насоки; кажете ни - това можем да направим, това не можем да направим. Защото няма как, няма смисъл да разработваме, примерно, модела обединяване на две

съседни районни съдилища, ако мнозинството от членовете на колегията застъпят тезата, че няма да има закриване в смисъл, че ще остане сграда, ще има съдия, ще има знаме и герб в съответното населено място. Ако Вие ни дадете някакви насоки, това ще ни даде възможност, евентуално ние, екипът, който се занимава с това да ни даде някакви варианти, но в рамките на това, което Вие сте очертали, защото няма смисъл да разработваме стратегия или визия, която отсега се знае, че няма да бъде приета.

Това е нашата молба.

А иначе, това което беше качено и това което беше наречено „паметна бележка“, аз не знам дали това е точното, няма значение, /оживление в залата/ истината е следната, че в рамките на това работно съвещание ние се опитахме да чуем мнението на колегите, за да може да видим къде имаме пълно мнозинство, къде имаме частично мнозинство, с оглед на това да разработим вариантите. Аз например въобще не съм съгласен с това, което е написано там по отношение на окръжните съдилища, но възприемам това, което е написано за териториалните отделения и то във варианти, в които се запазват съответните сгради, но това е вече техника. Аз знам, че може би днес не всички сме подготвени, но моля Ви, дайте да определим един момент, в който всеки от нас, образно казано, ще очертае червените линии, за да знаем ние какво да правим, защото иначе да работим във всички възможни варианти, включващи закриване, обединяване, сливане, правене на съдилища с най-малко осем съдии, правене на съдии на 10 000 души, всички тези неща, които ги пише в доклада, е нещо, с което ние не можем да се справим. Но не трябва да изключваме и нещо друго, тя колежата Димитрова го каза. Колеги, това е проект, който не ние сме започнали, не ние сме формулирали и не ние сме очертали. Чисто технически Съдийската колегия на този Висш съдебен съвет може да

каже - ние реформа няма да правим. Това е възможен отговор. Ето защо, кажете ни каква Ви е визията, но ще Ви помоля за конкретност, каква Ви е визията, колко от Вас смятат, че е възможно едно, друго, трето, а вече ангажимент на проектния екип е да предложи в рамките на това, което Вие сте очертали, колкото и широки да са границите, различни варианти, които конкретно след това ще бъдат дискутирани.

Това е нашата идея. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Мавров.

СЕВДАЛИН ЧАВРОВ: Понеже ми споменахте името, вземам думата. Според мен първото нещо, което трябва да решим и което може да стане само със законодателни промени, касае заповедното производство. Колеги, заповедното производство изцяло е изкривило натовареността в отделните съдилища, изцяло. /Чува се - в районните./ Районни, добре, няма значение. Въпросът е ние да предложим нещо, което считаме за добре, на законодателя. Дали това ще бъде някакъв съдебен орган, който е отделен от съдилищата, гледащи делата по същество, което не може да стане без Народното събрание. Ние изчистим ли заповедните производства, ще видим истинската картина на натовареността.

Второто нещо. Това, което е написано и в доклада. Извинявайте, държава като Дания, Норвегия и Холандия. Те са казали - бюджетни икономии несъществени. Тоест, това ли ни е целта? Да реорганизираме съдебната система, да закриваме съдилища, за да направим икономии? След това, говорим за електронно правораздаване. Наясно ли сме всички къде отиваме? В какво? Електронни услуги или електронно правораздаване? Извинявайте, аз проучих две преписки, във връзка с един наш казус тука за назначаване, почнаха да ми текат сълзи от очите от умора. Как си представяте тежки наказателни дела да се движат само по електронен път? Как ще

разпитваме свидетели по електронен път? Вещи лица по електронен път? Да, може би за гражданските дела това ще стане много по-лесно. /Г. Чолаков: И там не е лесно, да Ви кажа./ Може би и там не е лесно. За административните дела може би също може да е по-лесно.

На проведените заседания при избора ни за членове на Висшия съдебен съвет заявих пред всички, че няма да гласувам за закриването на който и да е съд, само че има изключения, има съдилища, които се появиха в съдебната карта поради това, че някои кметове много държаха в тяхното населено място да има. Това са съдилища, които се появиха наскоро. Извинявайте, но и днеска чухме каква е обстановката в България. Няма да имаме съдилища, няма да имаме болници, няма да имаме училища. Е как ще задържим населението, кажете ми? Как ще задържим? Как се пътува с нашите финансови възможности, говоря за българите в тези погранични райони, до един по-голям град? Как се пътува? Къде ни е пътната инфраструктура? Къде ни е транспортната инфраструктура? Чухме и днеска реорганизацията, която направиха прокуратурата. Прокурорите само внасят обвинителния акт, а прокурорът, който е на място почва да гледа делото. Това или искаме да направим? Аз затова казвам - няма да гласувам за закриване на съдилища. /Л. Панов: А за териториални отделения?/ Териториални отделения, изобщо не съм убеден, че ще допринесе за нещо съществено. Някакви икономии, малки, ще се направят, с оглед на служителите само. По-добре е това, което г-жа Димитрова почна да прави с възможността все пак да уеднаквим, защото има съдилища с повече съдебни служители, отколкото са необходими, а има съдилища, където те не достигат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Въпросът - защо районните съдилища, това което са приели колегите през 2015 г. Вие знаете, че системата,

така както е на районните съдилища, е създадена през 52 г. Тогава са били 103 районни съдилища, сега са 113, т.е. за над 60 г. са се увеличили с 10. А по отношение на населението, само ще Ви цитирам една статистика, която казах и предишния път - за периода от 2011 г. досега населението на страната е намаляло с 323 291 жители. Същевременно броят на делата след 2010 г. се е увеличил със 7,5 %, а съдиите за този период са увеличени само с 4,7 %. По отношение на районните съдилища, това което вероятно е било като мотиви на колегите от предишния състав да дефинират така заданието на проекта само по отношение на районните съдилища е, че има много на брой малки районни съдилища, което влече проблем с правораздаването в няколко насоки - липса на специализация, на възможност за заместване при отпуск, ограничено приложение на принципа за случаен подбор и неефективно използване на бюджетните ресурси. Това са дефинираните от Европейската комисия. Да, това, всъщност, е причината. Нека да тръгнем от причината, за да преценим доколко тази причина ще ни мотивира за реформа.

Понеже всеки казва собственото си мнение. Моето мнение съвпада донякъде с това на колегата Мавров. Аз също съм на мнение, че с изключение на военните съдилища, за административните не говоря, защото не съм много специалист, но считам, че.., да, затова казвам, че донякъде съм съгласна с него, на мен ми се струва, че подходът с териториалните отделения би могъл да реши въпроса със специализацията на съдиите, но пак с много условности, защото тези дела, по които най-често страните се явяват в съд, това са брачните дела, семейните, свързаните с имуществени отношения, а там би следвало този, който правораздава да е наясно с конкретиката, контекста на района, в който се развиват тези спорове. Вие в почивката също ми го казахте, г-н Панов, по отношение на наказателните преписки

в прокуратурата, че е добре тези прокурори, които всъщност са в тези териториални поделения, да бъдат запознати със спецификата на района. Но това не пречи проектът да се занимае и да разиграе възможните варианти, и да ги предложи, а какво ще бъде прието, това, разбира се, е предмет на много голяма дискусия. /С. Мавров: Не, аз Ви казвам, като няма и съдилища, и болници, и училища, за какво ни е тази територия изобщо, за България? Извинявайте, обаче говорим в момента, така че да разделяме малките съдилища от големите съдилища./

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Мавров, заповядайте. Микрофонът.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: В момента това правим. Добрите специалисти в големите съдилища, малките специалисти, т.е. в малките населени места няма специалисти. /Гласове: Никой не е казал такова нещо./ Не е вярно това нещо. Аз ще Ви дам един пример с гр. Карнобат. /Д. Марчева: Това не съм го казала./ Ами така излиза. Специализация. Какво толкова да има на една специализация?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз много внимателно слушах дебата и се запознах с всички неща, също и дебатът, който водихме на работното съвещание. Да, трябва да дадем насоки; да, трябва да изчакаме проекта, но аз мисля, че ние можем да работим успоредно с този проект. Аз смятам, че е крайно време ние да имаме някаква визия със заповедните производства. Това, което каза и колегата Магдалинчев, и колегата Дишева. Аз категорично считам, че тези заповедни производства могат и следва да излязат извън съда. Само че, ние следва да се съберем, като колегия, и да предложим вариант на законодателя. Ние не сме го направили досега, все още стоим и чакаме. Проектът не ни дава решение. /Ат. Дишева: Нека да ни дадат предложение./ Добре де, колеги, защо да чакаме предложение, нямаме

ли визия какво да направим? /Ат. Дишева: Добре, за какво ги харчим тези два милиона?/ Това е друга тема защо се харчат, аз казвам, че.../Ат. Дишева: Нали това беше целта?/ /говорят всички/ Добре, колеги, аз Ви предлагам следното. Както са направили, Висшият съдебен съвет, 2015-та, да вземем едно принципно решение и да възложим три проекта, което означава, че нищо няма да направим отново. Така е. Колегите 2015-та това са направили. Взели са принципни решения и са възложили едни проекти, и са спрели дотам. /Ат. Дишева: Ние встъпихме, просто./ Даде, просто, само че 2015-та - 2017-та, взели са принципните решения и 2017-та съответно са се оттеглили.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Само за заповедното да поясня нещо. Знаете, че в момента Европейската комисия чрез програмата за структурни реформи изпълнява този проект, който го инициирахме ние. Този проект трябва до края на годината да излезе с предложение за конкретен модел как да бъде създадена Единна електронна система за разпределение и обработка на делата. Съответно дали да бъдат оставени към съдилищата този вид дейност или да бъде изнесена. Но аз ще Ви кажа нещо, което е мое лично мнение, мисля е и други колеги са солидарни с него. Изпълнителен титул не може да бъде подписван от несъдия. Тоест, аз виждам пречка и мисля, че има и практика на Европейския съд в Люксембург, че този тип дела няма как да бъдат разглеждани извън съдебната система, извън съдилищата. Това е мнението на..., изпълнителен титул как може да бъде нотариалният акт, нали трябва да мине пак изпълнителен лист през съда? Да, но той е не съдебно..., чакайте, чакайте, той е несъдебно изпълнително основание, но той, самият нотариалният акт, не е изпълнителен титул, пак минава през съдия, арбитражните решения, които пак са обсъдителни, по същия начин минават през съда, за да може да бъде даден изпълнителен лист.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ние с колегата Шекерджиев почнахме да се питаме какво правим в този проект? Ако искате ВСС да..., Съдийската колегия да прекрати участието си, да изплатим обезщетението и да приключим. Но, всъщност, и г-н Чолаков, и г-н Мавров дадоха трето елегантно решение са предложенията, в смисъл трети вариант на предложенията. Ако изработим вариант, в който изведем заповедното производство от съдилищата, естествено ще се покаже къде има нужда и къде няма нужда от съдилища. Ако това също е консенсусен въпрос, да го включим към вариантите, които ще разработваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Значи, аз мисля, че първа го казах, но това няма никакво значение. За мен също е много важно къде ще стоят заповедните производства. Така че, щом броите гласовете, аз се присъединявам към тезата, че ние трябва да вземем решение, разбира се като инициираме евентуално законодателни промени дали заповедните производства остават в съдилищата, защото така ще получим реална картина за натовареността на районните съдилища извън заповедните производства. Знаем, между 49, да речем, и 72-73 % районните съдилища са ангажирани, може би и повече, да, със заповедни производства. И пак повтарям, аз го казах веднъж, г-н Магдалинчев тука, и Мавров, и други го казва, трябва да решим заповедните производства, така че, да, разработете такъв вариант, ако това е въпросът, и след това за мен е много важно ние да изслушаме, да приемем анализа, който разбирам, че се готви и е в много напреднал период. Тоест, ние трябва да имаме картина. Той беше наречен „Анализ за текущото състояние на съдилищата в страната“, така поне съм записала. Трябва да видим какво в момента, защото всеки път.../Олга

Керелска: Извинявам се, да./ Няма защо. Трябва да видим какво в момента се разглежда в съдилищата, като вид дела, т.е. ние ги знаем по закон, но нека да бъде изписано какви са бройките...Ще взема по-късно думата, г-н Панов, когато приключи този дебат. /Б. Димитрова: Ние това го знаем за видовете дела.; Кр. Шекерджиев: И бройката знаем./ Тогава за какво се работи този анализ и за какво се плаща на специалисти, тогава? /Б. Димитрова: За онези неща, които ние не знаем. Как тези социално-икономически, демографски и всякакви останали показатели класират съдилищата, защото не е достатъчна.../ Добре. Така че, в този изказ, аз казвам - искам да знам онези неща, които не знам, а от Вас разбирам, че и други не ги знаят, за да взема обосновано решение как точно трябва да се проведе реформата на съдилищата. Точно това споделям и аз. Има неща, които не знаем, защото не сме специалисти във всички тези области, които очевидно имат значение за реформа на съдебната карта, заради това продължавам да твърдя, че анализът е много важен да бъде приет първо от работния екип, след това да бъде предоставен на вниманието не само на Съдийската колегия, а на Пленума на Висшия съдебен съвет, защото проектът, всъщност, е на Висшия съдебен съвет. Анализът и заповедните производства.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: /без включен микрофон/ Решения колегията ще вземе едва, когато приключи проектът, към края на проекта. И в момента, мисля, че всички се упражнихме на темата, че искаме насоки да дадем как да се работи. И ако не искаме да решим въпроса, ще намерим „под вола теле“, нали така? Ако не искаме да закриваме съдилища, да кажем - няма да закриваме, перфектно е да остане всичко така. Само ще съкращаваме щатове, ще ги местим наляво-надясно и с това ще приключи нашият мандат. Да го заявим ясно. Ако искаме да правим някаква реформа.../Намесва се Г. Чолаков: Микрофон само, извинявайте./ /Б. Димитрова включва микрофона/ Ако

искаме да правим реформа нека да кажем какво точно и по кой път вървим. Нека да не си зариваме главата в пясъка, защото просто не е честно. Този процес е изключително дълъг, ние няма да го приключим, но това, което ние правим в комисията е абсолютно безцелно - местим едни хора отляво надясно, постоянно тресем хората, тука ще закриваме - там ще разкриваме, ние изиграхме филма с орязване на щатове в най-малките районни съдилища. Извикахме, говорихме с абсолютно всеки един председател, кажете, г-н Мавров, и всички останали. Знаете ли какво напрежение цари в съдилищата само, за да им вземем половин щатна бройка? Хората казват - ако ще ни вземате бройки, закривайте ни съдилищата, защото ни режете ръцете. Просто не може така да продължаваме да прехвърляме и да казваме - дайте ни този анализ, дайте ни онзи анализ, пък ние накрая ще решим. Дайте насоките, всички ще Ви бъде сложено на масата за решение после. Няма как по средата на анализа Съдийската колегия.., не че няма как,.../Ат. Дишева: Вие това искате - по средата на анализа да Ви дадем насоки, всъщност точно това искате./ Не, напротив, не е започнало нищо още по анализирането на тази част, как да изглежда тази съдебна карта най-накрая, поради което решението да няма закриване на съдилища е също решение. Ако сметем, че така е било правилно и така ще продължи, да спрем дотук и да се съсредоточим върху вътрешна оптимизация. Обаче, ако решаваме да има някаква форма на териториални отделения или места, или ако ще съд на пункт, или хиляди практики има, които са изведени от чуждите държави, да го направим, или поне да го предложим на внимание най-накрая.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз искам само да припомня, колеги, че този проект не е само за съдебната карта, той е за Единна електронна система. Не знам дали си спомняте, че ние внесохме в

Съдийска колегия, когато имаше дискусия в работни екипи в проекта за Единната електронна система едно доста сходно питане. Ние попитахме - смятате ли, че за четвърти път трябва да променим електронната система и дали това въобще е обосновано? Защото, аз и колегата Димитрова не можем да вземем това управленско решение, тъй като ние сме колективен орган от 14 човека. Ако си спомняте, тогава ние го внесохме; ако си спомняте, тогава чухме специалисти, специалистите казаха какво мислят и ние взехме решение, и работата продължи нататък. Е, общо взето, същото нещо правим и в момента. Въпросът как да се върви - със съкращаване на съдилища, с обединяване на съдилища, без нищо правене, със създаване на териториални структури, е въпрос, който ние не можем да го зададем на социолози, икономисти, на всякакви хора, които ще правят анализ, който е социално-икономически. Това е въпрос, който ние трябва да вземем в даден момент. Ето защо, пак казвам, съзнавам, че днес може би не всички са готови, но дайте да кажем един момент, в който всеки един на тази маса ще си помисли той как вижда нещата, ще го каже и оттам-нататък ние ще предложим варианти. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова. /Намесва се Ат. Дишева, без микрофон: Дайте ни фактите и ние ще вземем решението.; Кр. Шекерджиев: Кои факти да дадем?; Ат. Дишева: Анализът.; Кр. Шекерджиев: Кой анализ?; Ат. Дишева: Този, за който говорите и който се работи.; Кр. Шекерджиев: Кои факти Ви трябва? Аз имам прост въпрос - Вие имате ли вариант, в който, ако Ви предложим закриване на съд, Вие ще гласувате „за"? Това е много прост и конкретен въпрос, имате ли отговор?; Ат. Дишева: Имам, да.; Кр. Шекерджиев: И какъв е?; Ат. Дишева: Имам решение - дайте ми фактите, дайте ми предложението, ще гласувам./ Г-жо Имова. /Кр.Шекерджиев: Фактите, г-жо Дишева, има съдилища, районни, в тази държава, има възможност

част от тях да бъдат закрити. Отговорът, който Ви зададох, току-що го чух много ясно от г-н Мавров. Вие имате ли отговор на този въпрос?; Ат. Дишева: Имам, да.; Кр. Шекерджиев: Бихте ли го казали? Ако сте готова?; Ат. Дишева: В момента какво предложение правите? Какво предложение? Няколко пъти казах.., имам ли думата, г-н Панов?/ Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Няколко пъти казах, за да вземем решение за реорганизация на районни съдилища..., някой не си е изключил микрофона...

ВЕРНИКА ИМОВА: Ами единият, на който не му дадохте думата, който чака да свърши този диалог между Вас. /Кр. Шекерджиев: Аз нямам повече какво да кажа./

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова, заповядайте.

ВЕРНИКА ИМОВА: Колеги, чух всички Ви. Не мисля, че днес сме се събрали, за да решим генерално въпроса дали трябва да вземем решение за прекрояване на съдебната карта или не. Днес решаваме нещата като въпрос на визия, на политика на недалечното бъдеще, докато, както каза колегата Дишева и всички останали колеги, нека да видим анализа на специалистите, които ще дадат оценка на това каква е картината на натовареността, каква е картината на демографското състояние в момента на България, каква е картината на структуроопределящи за състоянието в момента на съдебната карта фактори, като пътища, социални връзки, демографски връзки, спад на населението, нуждата от услуги, от правосъдие каква е в момента за страната. Но какво е ясно? Предходните Висши съдебни съвети, колегите са направили една база, направили са един чудесен анализ, който всички ние прочетохме, за значението на районните съдилища в структурата на съдебната система, критерий за промяна на съдебната карта и на районните съдилища. Този анализ е приет юли 2015 г. Тук

има много ценни маркери, жалони, върху които може да стъпят експертите, защото нито един от нас не е експерт в цялата тази мултидисциплинарна информация, която трябва да се обобщи, за да се даде отговор, за да можем ние да дадем отговор на въпроса нужно ли е прекрояване на съдебната карта и какви ще бъдат способите за това, дали ще бъдат териториални поделения, сливане, разделяне и т.н. Дали тя ще обхване само първоинстанционните съдилища, в които аз включвам и районни, и окръжни, или не, защото това са масовите органи, които решават споровете между граждани и юридически лица.

Така че, нека сега да кажем ние ще надграждаме ли това, което са свършили предходните съвети или по-специално предходният състав - да или не. След което, какви предварителни въпроси ни спират, за да дадем отговор към какъв модел ще се ориентираме. Очевидно това е решаването на въпроса със заповедното производство, дали да излезе от определеността на съдилищата или да остане в тях.

И третият въпрос, който трябва да се реши, е функционирането на Единната информационна система на съдилищата заедно с Електронния портал. Всички тези предварителни въпроси ще ни отворят пътя да вземем решение. Нека да кажем какво целим с тази реформа на съдебната карта? Целим решаване на проблема за неравномерната натовареност, който е драстичен, който не търпи отлагане за неговото решаване. Това е на първо място. И второ, паралелно с решаване на този проблем, да запазим, да осъществим конституционното право на гражданите за достъп до правосъдие. И третият момент, така да направим, ако ще реформиране съдебната карта, че тези цели - да постигнем равномерно разпределяне на делата, да постигнем ефективен достъп до правосъдие, които пък ще ни дадат възможност да гарантираме качествено правосъдие. Тоест, тези жалони, тези цели за нас са важни. Как ще ги постигнем? Имаме пречки

в момента, за да кажем кой модел точно ще използваме, за да постигнем тези цели, а това е въпросът със заповедното производство, което е, аз не знам точно какъв е процентът за районните съдилища, но той е някъде около 50 - 60 %, над 50 %. Така че, това е, там трябва да се реши този въпрос, кой ще се занимава с тези заповедни производства и как ще се разпределят те между съдилищата. Ако съдилищата се занимават или ако не се занимават те, който и да се занимава, дали съдебните изпълнители, пак отново ще възникне въпросът как ще се разпределят на териториален принцип тези дела.

Аз лично поддържам тезата, че трябва да има реформа, но тази реформа.../Намесва се Г. Чолаков: Да гласуваме принципно дали сме съгласни./ Да, да, всеки да си каже мнението. Аз казвам така - набелязваме тези цели за справяне с тези два тежки проблема - неравномерното разпределени и осигуряване достъп до правосъдие, с оглед решаване въпроса за неравномерното разпределение. Тези въпроси ще получат от само себе си отговор, ако се справим със заповедните производства.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изслушах Ви внимателно, всеки каза много неща. /Г. Чолаков: Да вървим към някакво решение./ Да. Няколко думи само, ще Ви направя процедурно предложение. Бих искал, тъй като днес имам уникална възможност, всички сме тук, никой не отсъства, аз ще направя едно предложение, но все пак, моля Ви, вероятно е техническа грешка, но становището, което сте ми дали, г-жо Марчева, преди около няколко часа, се различава от това, което е публикувано тук. Вероятно е някаква техническа грешка. Може да е работен вариант, вероятно, да. Окей, приемам, че това е така. /Д. Марчева: Да, в същността си е едно и също./ Вероятно да.

Истината е, че подготвяйки се за точката смятах, че ще вървим по Вашето предложение от предходното заседание на

Съдийската колегия, в което в осем точки Вие сте формулирали визията с различни видове и варианти. Но от това, което, няма как да го наричаме - паметни бележки или нещо друго, установявам, всъщност, че има два варианта, като становища. Сега вече в хода на дискусиата правилно се отбеляза, че има опция, която да е със и за заповедното производство, затова предложението ще ми бъде евентуално дали сега може да се формулира нещо като текст или ще Ви трябва време затова. Но според мене по-фундаменталния въпрос, който е по-важният, и затова държа тука, сега е възможността да бъдат и колегите, ще има ли реформа на съдебната карта или не. Затова ще помоля, ако трябва да дадем почивка, да се съберем всичките, защото когато ..., много се радвам, че г-н Мавров влиза, защото когато започнем оттук-нататък, стъпка по стъпка, всеки от нас има различни позиции и мнения по всички въпроси, да не стане така, че да отпада един по един и накрая нищо да не се случи отново. Затова поне с това да започнем - ще има ли реформа на съдебната карта или няма да има. Защото, оттук-нататък, ако ние решим, че няма да има подобно нещо, тогава участието в този проект на колегията се обезсмисля. За мен това е фундаменталния въпрос. Чисто процесуално предложение Ви правя. Няма нужда да обяснявам защо аз ще гласувам, че има нужда от промяна на съдебната карта. И да може да вървим оттук-нататък стъпка по стъпка.

Моля Ви, по-нататък всеки един от нас ще си казва мненията, дебатът беше важен, защото включи и елемента със заповедните производства, нещо което имаше значение евентуално за формирането и на друг вариант, като поведение. Затова молбата ми е в тази посока, ако нямате други предложения, да. Ако сте си променили мнението това не е лошо, напротив, това е еволюция, радвам се на това нещо, но мисля, че това е фундаменталното нещо, с което трябва да започнем, за да стане ясно ще вървим ли стъпка по стъпка, защото явно всеки един

от нас има различна визия и по някакъв начин има някакъв период, в който можем да надминем, можем да не надминем, но все пак важното е да започнем от този въпрос, който е фундаментален, защото следващите въпроси поставят и други въпроси. Това е мое процедурно предложение, което да го гласуваме, само г-н Гроздев го няма, вероятно той ще дойде.

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Няма да се повтарям или поне ще се опитам да го не направя. Споделям това, което каза г-жа Имова и го казвам, за да не го повтарям. Ще четем всички очевидно протокола от днешното заседание много подробно. Единственото уточнение, което искам да направя е, че моето виждане за провеждане на съдебна реформа, първо казвам, че подкрепям провеждането на реформа на съдебната карта категорично, целите на тази реформа обаче за мен са малко в по-различен ред от тези, които ги каза г-жа Имова, макар да са същите. Най-първата наша цел трябва да бъде осигуряване на ефективен достъп до правосъдие, след това, т.е. не след това по значимост, в никаква степен, осигуряване на качествено и бързо правосъдие, и това всичко да доведе до равномерно натоварване на съдилищата. На пръв поглед изглежда дребно, но ефективният достъп до правосъдие според мен е решаващ при реформата на съдебната карта, иначе споделям виждането за провеждане на реформа на съдебна карта, подкрепям това, което каза г-жа Имова, аз самата го казах няколко пъти, че е много важен анализа, и че трябва да решим какво правим със заповедните производства.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Понеже имам навика да говоря извън микрофона, ще кажа на микрофона, че и миналия път това беше акцента и с това започнахме - каква е целта на тази реформа, на това съвещание, изобщо на нашето предложение. Ние първото нещо, което

трябва да направим е да определим целите, не защото не е направено чрез анализа на предходните колеги и анализа сега, който се прави по новия проект, но целта е ефикасност и ефективност. Това е. Като всичко останало и което изчетохме и за достъпа до правосъдие, и за равномерната натовареност, и за спестяване на бюджетните средства, това са различни критерии и показатели за достигането на една цел. Така че едва ли тук имаме разминаване. Нека да не се повтаряме вече и да продължаваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, ако нямате нищо напротив нека да гласуваме този въпрос, който е фундаментален и важен, който е принципен, той определя оттук нататък насоките ще има ли реформа на съдебната карта или не. Това е. Ще се проведе ли, ще се осъществи ли, каква е волята, ще има ли реформа на съдебната карта.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Имаме ли воля за провеждане на реформа на съдебната карта.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз съм съгласен, само, че досега стана дума, че предходния ВСС по отношение на съдебната карта ... Добре. Формулирайте въпросът. Смисълът е ясен. Ако искате, формулирайте въпроса.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз искам само да кажа, че оптимизация на съдебна карта е и съкращаване и пренасочване на щатове. Така че това също го бройте за съдебна карта. Затова не можем да кажем, че сега я стартираме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не става дума за оптимизация, става дума за реформа на съдебната карта. Нали така? Става дума за съкращаване на съдилища, Териториални отделения, включва в комплекс всичкото.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз мисля, че въпросът е ясен. Хайде да гласуваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Ако на някой не му е ясен?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Добре, може би въпросът е ще променим ли нещо или не. Това е въпросът.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, това ще създаде още много въпроси след това...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: За мен мисля, че първо принципният въпрос ние трябва да кажем Съдийска колегия при ВСС смята ли, че трябва да се проведе реформа в съдебната карта, защото след това трябва да кажем, че продължаваме евентуално това, което е започнато с това решение от 2015 г. Аз затова имам предвид, че първо трябва да кажем - ние ще правим ли някаква реформа или не. /говорят всички/

ЛОЗАН ПАНОВ: Нещата са ясни според мен. Ще има ли продължаване на структурната реформа на съдебната карта. О.к. Колеги, "за" и "против", за да продължим.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме реформата на съдебната карта.

Значи имаме 12 гласа "за", 1 глас "против". Г-н Гроздев в момента не е тук.

20. ОТНОСНО: Предложение от Боряна Димитрова и Даниела Марчева - членове на Висшия съдебен съвет, относно приемане на решение и/или становища, и/или насоки относно приемане на решение и/или насоки относно оптимизация на съдебната карта на съдилища (*обсъдено на работно заседание на Съдийската колегия на 24.09.2019 г.*)

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

20.1. Продължава реформата на съдебната карта на съдилищата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Оттук нататък, все пак да бъдем градивни.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Тук вече предлагам да продължим това, което е взето решение през 2015 г. Това първо. Подкрепяме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Още нещо. /шум/ Това, което е от 2015 г. все пак касае районните съдилища, докато ние сега в нашия дебат коментирахме и разширяване, в смисъл говорихме за окръжни и т.н., но все пак стана дума за заповедното производство и за опция евентуално за друг трети вариант. Готови ли сте да формулирате подобно нещо или евентуално да продължим нататък с някакъв текст.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз мисля, че сме готови с решаване на въпроса дали споделяме критериите, които са възприети, решението от 2015 г. Мисля, че за решаването на този въпрос сме готови. При това той е приложим не само за районните съдилища.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. О.к. Г-жо Дишева, предложението Ви е Съдийската колегия възприема критериите, взети с решение по протокол 40 от 15.7.2015 г. Критериите и целите.

Има ли нужда да ги прочетем тези цели и критерии?

Те са написани в предложението на колегите. /говорят всички/

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Едно от условията за постигане на по-високо качество на правосъдието. Нека да го оставим така. То е ясно.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Достатъчно е само да кажем, че споделяме критериите и целите. Не е ли достатъчно? Точно така.

ЛОЗАН ПАНОВ: Споделяме критериите и целите.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Може ли да спрем до критериите, приети съгласно протокол № 40 от 15 юли...

ЛОЗАН ПАНОВ: Ние възприемаме принципно критериите и целите. Нали така?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: За реорганизация на съдебната карта на съдилищата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Целите и критериите. Гласуваме.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, не гласуваме, защото аз така и не мога да се ориентирам.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз имам едно процедурно предложение. Ние вземем най-важното решение в момента, че ще правим реформа. Предлагам ви, колеги, ако искате да го оставим, за да гласуваме това в следващо заседание, като изчистим съответно тези пунктове, на които в момента беше дебатирано. Като проект за диспозитив. Но да отложим за моделите. Да, разбирам, че в момента гласуваме целите и критериите, а моделите за следващия път.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само да кажа, че в понеделник е насрочена работна група.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, ако критериите са това, което е отразено в 2.1.4., това е дъното на 14 страница, това, което е болднато, а именно разпределение на населението, географски разстояния, съществуване на дигитална достъпност, достатъчен брой случаи да се позволи ефективно използване на съдилища и прокуратури, каквото и да значи това, и адекватен брой съдии и прокурори, каквото и да значи това, то аз не мога да разбера в смисъл какво гласуваме, защото последните два критерия аз не мога да разбера какво значи достатъчен брой случаи. Това значи ли, че ако случаите са

по-малко, както в съда в Ивайловград ще го закрием, и следващото адекватен брой съдии и прокурори. Това значи ли, че оптималните съдилища трябва с минимален брой хора от шест до осем. Ако това ще гласуваме аз съм против. /говорят помежду си/

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Колеги, така или иначе има предложение за целите и критериите от протокол 40 от 15.7.2015 г. Който е съгласен?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Много ви моля, колеги, да не гласуваме неща, които не са ни много ясни. На 15 страница от доклада вижте, там където са изведени критерии, болдвани, 1-2-3-4... Смисълът не се връзва. Достатъчен брой случаи, за да се ... ефективно използване на съдилищата и прокуратурите. Това, което четем на 15 страница.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, който не е съгласен с целите и критериите ще гласува против.

Режим на гласуване. Гласуваме целите и критерии по протокол 40 от 15.7.2015 г. за реорганизацията на съдебната карта на съдилищата.

11 гласа "за", 1 глас "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

20.2. Споделя целите и критериите за реорганизация на съдебната карта на съдилищата, приети с Протокол № 40/15.07.2015 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Оттук нататък. Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз имам процедурно предложение, тъй като вече навлизаме в по-съществената материя за моделите, които ще предложим за работа. Аз ви предлагам, колеги, да отложим моделите,

съответно да възложим на кой, на колегата Димитрова и Марчева със и без заповедните. Готови ли сте за формулиране?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да се предложат модели със и без заповедно производство. Ние там не можем да го формулираме, защото там не знаем какво ще излезе, ако махнем заповедното ще има съдилища, които ще имат две дела. Тогава е предостатъчно да се каже, че да се разработи модел без заповедните производства и всичко възможно да се разработи вътре.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Без заповедните производства, те са два вида така или иначе, но освен това може да стане така, че варианта да бъде централизирано разпределение на заповедните, в рамките на съдилищата и втори вариант - заповедни извън съдилищата.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ама кой може да го измисли това, г-н Чолаков, на този етап.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ама нали имаме проект?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да представи модел. Има проект, който не е представил анализите! Някой трябва да извади заповедните, да се види какво остава без заповедните.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Единствено варианта, в който се изкарват заповедните има смисъл за съдебната карта. Другият вариант, който е с централизирано разпределение е идеята да бъде, така да се каже вързано разпределението на заповедните производства със системата за измерване на натовареността и съответно малко натоварените районни съдилища да поемат по-голям брой заповедни производства и да компенсират тези, останалите, по-високо натоварени съдилища. Както колегата Керелска каза и аз не случайно ви го прочетох в началото - Европейската комисия казва, че ние трябва да обърнем внимание на високо натоварените, ние в момента гледаме съдебната карта с оглед ниско натоварените съдилища. И затова оптимизацията

винаги трябва да е в този контекст, как разтоварваме високо натоварените, а не как просто ще закриваме някакви съдилища, при имагинерни бюджетни цели и т.н. Аз отново ви обръщам внимание, за мен има чисто законодателен проблем, заповедните производства не могат да излязат от съдебната система. По-разумният вариант е да запазим .../намесва се Боян Магдалиничев - това е въпрос, който ще се обмисли тепърва дали може да излезе/ Даниела Марчева - според мен няма как да излязат, по-добрият вариант е да бъдат преразпределени между районните съдилища, за да може да се постигне равномерна натовареност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, разбирам Вашите доводи, но има колеги, които са на мнение, че съдбата на заповедните трябва да бъде извън. И тези колеги, макар и на друго мнение от Вашето също имат право да изразят своята позиция. И те предлагат този вариант, още повече, че това, което каза г-жа Димитрова, ако се извадят и в някои съдилища има по две дела, то това ще даде много лесно решение за много други въпроси. Тогава пък може да бъде и г-н Мавров да гласува по друг начин. Извинявам се много, че го казвам. Съжалявам, че не е тук, но все пак нека да го има и това като възможност и като вариант.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Добре. Да го формулираме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Ако сега сте го способни да го формулирате, направете го. Сега аз също споделям мнението на г-н Чолаков, че може би има нужно време за отлагане.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз имам процедурно предложение и моля, да се подложи на гласуване.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Може ли да кажа нещо?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, казахте, че в понеделник има работна група.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: А ние какво ще предложим в понеделник?

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега аз тогава Ви питам един въпрос - в началото когато започна тази точка като дебат, то тогава предложиха евентуално, понеже аз не съм запознат, да се отложи. Тогава какъв е отговорът на въпроса Ви? Моля Ви! Ако го бяхме отложили тогава въпросът, който ми задавате какъв щеше да бъде отговора!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: /говори без микрофон/ Да се разпусне работната група.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако така смятате, че е възможно.

Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Вижте, в понеделник има какво да предложим на работната група, поне на мен така ми се струва. Доколкото аз разбирам предложенията са следните - да направим анализ на база заповедни, разглеждани от съдии и на база заповедни, неразглеждани от съдии като бройки. Освен това изкристализираха и други идеи. Първата идея, която стоеше и на работно съвещание като че да събра много гласове, тя е свързана със създаване на Териториални отделения, на базата на районни съдилища за всеки един окръг и преди малко, доколкото гласувахте критериите от доклада в тях поне аз съзирам възможност за обединяване, сливане или закриване на районни съдилища, на база разстояние, икономика, население, натовареност и брой съдии. Ние това вече ни е достатъчно конкретно. Ние можем да предложим тези два варианта, с, и без заповедно производство, съответно Териториални отделения, респективно намаляване броя на съдилищата, което може да предложим на вниманието на Съдийска колегия. Така че аз мисля, че днес работата беше, самият дебат беше полезен, за да се организираме горе-долу къде сме като становища и оттам насетне ви предлагам ако вие ни

дадете мандат да предложим тези варианти да бъдат разработени, след което когато те бъдат разработени или имаме някакъв готов за обсъждане продукт, то ние гарантираме, че той веднага, своевременно ще бъде внесен в Съдийска колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имате ли нужда от решение за това?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не. Дебатът ни беше достатъчен и решенията, които гласувахме да има или да няма, и какви да бъдат критериите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не е необходимо някакво ново решение?

Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Искам да обърна внимание, ако ще набелязваме реперите заповедното производство има два аспекта. Нещата са сериозни. Вземали сме решения, водени са предишни дебати и т.н. Въпросът не е само заповедното производство дали ще бъде в съдилищата или ще бъде извън него. Въпросът е и свързан с това ще има ли централизирано разпределение на заповедните производства или няма да има, защото това също има много съществено отражение към реформата на съдебната карта, защото това, което обясни Марчева, а е говорено и преди това, и все пак да ви напомня, че е гласуван такъв проект да почне в Съдийска колегия, та и Пленум се занимава, и т.н., и ние трябва да имаме някаква последователност в нашите действия. Така. Ако има централизирано разпределение на заповедните производства, което предполага, че те остават в съдебната система, в съда, това има голямо значение за натоварването на съдилищата и действително когато на малките съдилища им се пращат повече заповедни производства, те ще оправдаят, грубо казано, своето съществуване. Така че не вариант заповедното производство в съда или извън него, но и още един вариант ако има централизирано разпределение на заповедните производства.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Кардиналният момент е със или без заповедните. Толкова. Вече остане със заповедните тогава ще се разработи и варианта за централизирано.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря. Всъщност исках да кажа трета точка на това, което каза г-н Шекерджиев - разработваме варианта без заповедно производство и варианта централизирано разпределение, предвид изразеното днес.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: /не се чува/ Простете ако кажа някоя глупост - местната подсъдност на практика няма да има пречка заповедно производство да е централизирано. Можем да го направим.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Можем да го направим. Ще го възложим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, необходимо ли е да вземаме изрично решение или до този момент това, което взехме като решение е достатъчно и няма да обезсмисли в понеделник групата, която каза г-н Кояджиков. Няма да я обезсмисли, нали така?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ръководителят на проекта беше помолил да имаме изрично решение, аз мисля, че стореното днес, дори и да нямаме гласувано решение. Мисля, че можем да кажем, че имаме обща воля от страна на Съдийската колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбрах Ви. Т.е. не е необходимо да подлагаме на гласуване, да формулираме диспозитив. Благодаря ви.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Може ли нещо? Аз обаче не чух Вашето становище, а мен то ми беше много важно.

ЛОЗАН ПАНОВ: За кое?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: По принцип за съдебната карта. Дотук Вие имате само процедурно предложение. Вашето виждане за съдебната карта.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз говоря го това нещо от предходния Висш съдебен съвет, съм за реформа на съдебната карта по отношение на заповедните производства. Точно това експертно решение с или без тези заповедни производства ще оформи позицията ми. Определено смятам, че целта трябва да бъде да се разтоварят високо натоварените съдилища и смятам, че не трябва да копираме модела на Прокуратурата, защото не във всички елементи е ефикасен във връзка с Териториалните отделения. И понеже въпросът, който ми задавате, пред мен по т. 20 е едно решение, което е изпратено от Вашата комисия към г-жа Мутафова, където се посочват обединения на районни съдилища и конкретно посочване. Смятам, че все още е много ранен дебата да коментираме тази тема кой районен съд с кой районен съд.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз питам за Вашето становище, не за Вашата оценка на нашите предложения. За Вашето становище.

ЛОЗАН ПАНОВ: Смятам, че е прекалено рано в момента да се говори кой районен съд към кой районен съд. Не знам това писмо, което е пратено от г-жа Мутафова има ли някакво значение и ще оформи ли някакво становище.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: А по принцип Вашето становище.

ЛОЗАН ПАНОВ: Принципно становището, което Ви казах във връзка с това, което Вие сте предложили смятам, че този вариант на Териториални отделения, който копира Прокуратурата, аз не съм за този вариант. Смятам, че този вариант не може да се приложи по отношение на съдилищата, защото съдилищата не гледат само наказателни дела, гледат и граждански дела, и по този начин това ще, като първа инстанция гледат а.х. дела, те осигуряват работа и на административните съдилища и в този смисъл смятам, че копирането на модела на Прокуратурата за мен не е ефикасният модел. Ако това искате да ми кажете. Аз съм го казвал и друг път когато сме се срещали с г-жа

Мутафова, не смятам, че трябва да копираме модела на Прокуратурата и мисля, че днес на изслушването на колегите за избор на Районен съд Белоградчик мисля, че го казаха доста ясно.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: А за кое сте "за"? /не се чува/

ЛОЗАН ПАНОВ: Казах Ви, че подходът на Прокуратурата не трябва да го възприемаме инертно, както е подходено тук. Така поставен въпросът, по подобен подход няма да подкрепя предложението. Подходът трябва да бъде, въз основа на целите и критериите, които току-що гласувахме и за всеки един конкретен случай трябва да се прави преценка, въз основа на тези критерии, които съществуват, защото има съдилища, понеже пак отиваме към критериите, за 10 хиляди население има съдилища, в които 10 хиляди население в населените места. И там, както вече Ви казах, спокойно би могло да се премине или към един магистрат, или да бъде Териториално отделение. Подходът трябва да бъде конкретен, специфичен във всеки един случай. Това е един много сериозен дебат, който изисква експертно мнение и позиции, и становища, и по-важното, което искам да кажа, понеже виждам, че то е в края на Вашето становище или паметни бележки, да бъде направен с информация на обществеността и позицията, и мнението, и обсъждането. Така трябва да бъде направено, а не само в работни групи с паметни бележки.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Говорим ли по същество вече, защото аз много държа по същество да кажа за двата варианта.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не, не. Г-жа Марчева беше любопитна да чуе моето мнение.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: То съвпада с моето, но аз исках да го чуя, защото беше важно, защото много важно е за съдийската общност Вие като председател на ВКС да кажете Вашето становище. И за това ми беше важно да го артикулирате. Аз мога да кажа, че съм съгласна, че

всеки конкретен случай се разисква. Въпросът беше какъв да е подхода, дали да се върви, но той колегата Шекерджиев го систематизира, мисля, че всички се обединихме около това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само, г-жо Марчева, понеже това създава напрежение сред колегите. Когато това писмо е изпратено на 23.7.2019 г. от комисията към г-жа Мутафова с конкретни районни съдилища, аз се противопоставям на този подход, защото по този начин се създава напрежение. Писмото е на вашето внимание по точка 20.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Ще ми дадете ли възможност да обясня? ...очевидно невярно от гледна точка на целта и контекста. Значи (Др. Кояджиков без микрофон: Това решение нямаше кой да подпише да го изпратим.) Може ли само да го кажа? Така. Тези предложения са провизорни, т.е. те следват (Л. Панов: Това искам да кажа – не съм съгласен с провизорните предложения.) Те са предложения, които не са предмет на разглеждане от Съдийската колегия. Те са изпратени на проекта, за да могат да се ориентират по какви насоки да се върви, защото оптимизация на съдебна карта е това (както вечно многократно го казахме) вливане, сливане, закриване и т.н. Това е, а оттук нататък има много дълъг път да се извърви, докато се представят предложенията конкретно, докато ние изразим становище конкретно и т.н. Нека да не наливаме допълнително масло в този огън, в това напрежение. Това не беше необходимо последното! (О. Керелска без микрофон: Добре, а това писмо актуално ли е или не е актуално? Все пак трябва да знаем? Разбира се, писмото е съвсем конкретно. Качено е, с него започва...) (Б. Магдалинчев без микрофон: Нали се разбрахме, че тепърва ще конкретизираме ...) (О. Керелска без микрофон: Не, не, артикулирайте го и Вие, защото действително колегите от тези съдилища се притесняват...)

ЛОЗАН ПАНОВ: Най-добре е г-н Кояджиков, той е изпратил писмото, той да го каже сега! Извинявам се много! (Др. Кояджиков без микрофон: Аз не съм го изпратил, аз го разписах, защото я нямаше председателката. Това придружаващо писмо, което изпратихме е взето решение на Комисия по натовареност и съдебна статистика, и е изпратено на ръководителя на проекта. Това е просто придружително писмо. Не съм си го измислил аз!) (Б. Магдалинчев без микрофон: Колеги, нали се разбрахме, че този подход вече тепърва ще го обсъждаме...) (Д. Марчева: Точно така.) (Б. Магдалинчев без микрофон: Сега, приехме двете точки.) (О. Керелска без микрофон: ... казвате, че писмото не е актуално?) (шум в залата) Значи писмото не е актуално? Казваме ли това? Добре. Сега актуално ли е, не е ли, провизорно ли е, не е ли? Моля Ви се! Г-жо Марчева, Вие подехте този диалог сега пак. (Д. Марчева без микрофон: Не, вижте това вече ... Ние взехме важните решения, в момента влизаме в една безсмислена спирала...) (Б. Магдалинчев без микрофон: Нека да го оставим, имаме решение вече, достатъчно сериозни двете точки, които приехме, оттук нататък това ще го обсъждаме, то ще е един процес на обсъждане и то задълбочен - много повече от това, което в момента го правим.) (Б. Димитрова без микрофон: ... Имаше писмо от общото събрание на един съд, който го е приел насериозно, че това нещо се случва. Извинете, ако може да ме включите!)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Поради което започнахме днес с това, че това илюстрира подход, но не е решение, което ще се случи. Още веднъж го повтарям – материалът по точката илюстрира подход, но няма да се случи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Вижте – подходът трябва да бъде публичен и обоснован и когато едно такова решение се е взело от комисия, която не включва всички членове на Съдийската колегия, няма как това писмо,

макар и да има нужда за сведение или каквото е отправено до г-жа Мутафова, да не създаде напрежение.

Ако няма дискусия повече по тази точка, преминаваме към следващата точка. (А. Дишева без микрофон: Извинявайте, ще възложите ли в понеделник на комисията и втория модел да работи, защото с него аз пък не съм съгласна! Кой и как е взел решение да останат 28 районни съдилища в страната?) (Б. Магдалинчев без микрофон: ... Няма решение в тази насока въобще.) (А. Дишева без микрофон: Но те ще работят и в разработване на този вариант. Така ли да разбирам?) (Гласове: Защо да не работят?) (Д. Марчева без микрофон: В крайна сметка...) (А. Дишева без микрофон: Ами защо ни питате тогава, след като някой е взел вече решение, че ще работят и по този модел защо ни питате? Аз заявявам, че не съм съгласна с този подход на реформа!)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз също не съм съгласен, то няма как да бъдем съгласни с пет модела, които ще бъдат разработени! Ние ще предложим на Вашето внимание пет модела, ако искате ще ги повторя пак, след което всеки ще каже кой с какво е съгласен и ще вземем решение. Оттам насетне нали това беше нашата молба – първо, да ни кажете ще има ли въобще реформа (слава Богу взехме такова решение) след това горе-долу дадохте насоките. Ако искате ще повторя – със, без заповедно, централизирано заповедно, с териториални или с обединяване или без обединяване. Това са петте варианта. Ако имате шести, заповядайте! Ще възложим и шести, но възможните опции са повече от пет. Ето заради това беше полезна днешната дискусия. Иначе аз не съм съгласен с някоя от другите, което е напълно естествено. Няма как да подкрепим различни неща! Благодаря Ви! (шум в залата, говорят повече от двама души едновременно)

ЛОЗАН ПАНОВ: Но г-жа Дишева постави въпроса за втория вариант, който както разбирам също ще бъде...(Др. Кояджиков без микрофон: Вторият вариант е както първият.) (Кр. Шекерджиев без микрофон: Колеги, два и половина е, нека да вървим нататък.) (О. Керелска без микрофон: Не, не, вторият вариант подлежи и за апелативни съдилища, сега извинявайте!) (шум в залата, говорят повече от двама души едновременно) (Кр. Шекерджиев: Добре, извинявайте! Сега за районен съд се разбрахме. За окръжен и апелативен няма да възлагат.) (А. Дишева без микрофон: Тогава вторият модел изобщо да не сте го ...) (шум в залата) (А. Дишева без микрофон: Вторият модел се отнася само до окръжни и апелативни.) (Кр. Шекерджиев без микрофон: Какво разбирате под „втори модел“?) (шум в залата, говорят повече от двама души едновременно) Ние гласувахме целите и критериите по решение по Протокол № 40.

Колеги, предлагам Ви да пристъпим към следващата точка от дневния ред.

Точка 21, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, това е по мое предложение. Аз обаче малко ще перифразирам това предложение, тъй като не смятам, че е редно Съдийската колегия да взема решение за това, а просто изпреварвам един дебат, който ще се развие следващата седмица, тъй като в понеделник ще има Пленум на Върховния административен съд за избор на нови членове на КАК. Всички знаем колко трудно ние попълваме тази комисия. Благодаря на Правна комисия за изготвените двата варианта, но пак казвам, смятам, че не е редно Съдийската колегия да взема конкретни решения, тъй като това не е много в нашето правомощие.

Става въпрос за колега, който встъпи като член на КАК през м. май, някъде в края на април – началото на май. Тя с нов мандат ли

следва да бъде избрана сега или тя си продължава мандата до м. май? Съответно двете тези са разработени в становището на Правна комисия, за което благодаря, като аз лично просто искам да чуя становище, да знам как да процедирам в понеделник. Това е моето искане и съответно искам да чуя.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз съвсем накратко. (Г. Чолаков без микрофон: Но разберете, че наистина е проблем с...) Точно така, точно така! Важно е само да кажа – имах възможността в началото да Ви запозная с този проблем. Миналата седмица е направен избор, но само на един кандидат за едно място в КАК, което означава, че спазвайки процедурата, ние трябва да започнем нова процедура за избор на членове на КАК, които да представляват общите съдилища. Казвам го, защото очевидно е, че трудно намираме колеги, които да се ангажират с работата на КАК. Много причини има за това, мисля, че не е момента сега да ги коментираме, но обявявам, че ще започне нова процедура, спазвайки закона и правилата.

Г-жо Пашкунова, заповядайте! (Г. Чолаков: Извинявайте!)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Още повече, че има един колега или двама от КАК (действащи в момента), които са пред същата хипотеза – избрани са по-късно, малко по-късно. Сигурен съм, че... (Кр. Шекерджиев без микрофон: до ноември.) до ноември. Това също е важно. Тези колеги остават ли в КАК до ноември или не? Кючуков знам. (Кр. Шекерджиев без микрофон: До ноември, да.) Кой друг? Не е Дражева, тя мина. (А. Дишева без микрофон: Напротив, отложихме го. Тя е малко след другите.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! Аз първо се присъединявам към това, което каза г-н Чолаков, че ние не бива да излизаме с принципно решение, защото има решение на Върховния

административен съд, с което обявява за нищожно нашето принципно решение по административно дело № 3232/2017 г. Решението е постановено на 01.03.2019 г., като аргументите са, че ние нямаме правомощия да тълкуваме закона, като излизаме с принципни решения. Трябва да излагаме мотиви по всеки конкретен случай, с който сме сезирани.

Като насока на разсъждения обаче аз съм съгласна, че ние трябва да дадем някакви индикации дали приемаме, че мандатът е един за всички членове, т.е. едногодишен, тъй като разпоредбата на чл. 37, ал. 8 никак не е прецизна.

Колеги, ще изразя мое лично мнение, доколкото мандатът е срок, в който държавният орган осъществява предоставени му от закона правомощия и с оглед естеството на работата на Комисията по атестирането и конкурсите моето мнение е, че следва той да е един и същ за всички членове, като аргумент за това съзирам във Вътрешните правила за организацията на дейността на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия. В чл. 3, ал. 3 може би точно, за да бъде преодоляна тази неяснота от кога започва и кога свършва мандата при възможни хипотези, когато членове на КАК встъпват по-късно, изрично е посочено: „Членовете на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на ВСС, избрани от действащи към момента на избора съдии, съгласно чл. 37, ал. 4 от ЗСВ, изпълняват задълженията си за срок от една година с откъсване от работата, считано от конституиране на комисията със съответния акт.“ Член 3, ал. 3 от Вътрешните правила за организацията на дейността. Това, според мен, внася известна яснота по отношение на това, че всички членове на КАК трябва да преустановят мандата и работата с изтичане на едногодишния мандат на самата комисия. Категорична съм! Затова казах, че би могло (прекъсната) (А. Дишева без микрофон: ... ако всички

са започнали на една и съща дата.) Това се предполага, това, че има случаи, при които по-късно започва мандатът... Иначе сме изправени при хипотеза, при която едни членове продължават мандата, други преустановяват (по-голямата част преустановяват) и това, според мен, би създадо допълнителни затруднения в органа, на който са възложени определени правомощия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, само искам да обърна внимание, че ако се вземе становището, което е отразено във вариант 2, а именно, че „мандатът на членовете, попълнили състава на КАК след конституирането ѝ, се прекратява с изтичането на една година след избирането им“, това ще доведе до възможност член на КАК, който е избран след започване на дейността на съответната комисия, ако бъде избран в два последователни мандата, ще бъде член на 3 комисии по атестиране и конкурси. Това е първото. Не казвам, че е погрешно, казвам само какво значи. И второто нещо е - поне досега практиката на КАК (откакто аз имам наблюдения върху дейността на тази комисия, а аз имам такива) е била, че тя е възприемана като орган, който на практика се разформирова изцяло след приключване на мандата и започва да действа изцяло, след като бъде конституиран новия състав на КАК. И аргумент в посока на това е, че всяка година ние избираме и председател на комисията и заместник-председател – нещо, което иначе не бихме правили, ако нямаме, и тя е постоянно действащ орган. Но аз, четейки разпоредбата на чл. 37, ми се струва и аз лично бих подкрепил като че ли втория вариант, защото той изглежда съобразен със закона, това е постоянно действащ орган и не би трябвало да го обвържем с мандат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков, г-жа Дишева.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз нарочно изчаках, но аз лично смятам, че ние сме пред втория вариант и ще Ви кажа защо. Първо, тази комисия действително е конституирана като някакъв помощен орган, тя не е типичен орган, държавен орган, както всички останали. Тя е помощен орган към орган, който е конституиран по съответния ред. Второ, текстът казва следното: „Мандатът на съдиите избрани в тази комисия“. Значи мандатът е свързан със съдиите, а не с комисията. Трето, изрично където се казва, че е „мандат“ имаме разпоредба в закона и в Конституцията, че при предсрочно прекратяване на някой довършва мандата. Тук не е разписана такава хипотеза. Всичко това, което каза колегата Пашкунова и колегата Шекерджиев първата част е по целесъобразност. Аз лично смятам, че всеки съдия в тази комисия си има свой самостоятелен мандат и затова ще подкрепя. Значи ние няма да гласуваме, но моето становище е, че следва колегата, за който коментираме, да си продължи до месец май, след което вече има възможност за ново участие в КАК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Интересен дебат се получи. Аз обаче искам да повдигна два въпроса. Първо, ние не сме наясно при каква нормативна уредба ще работи новата Комисия по атестирането и конкурсите. Много е важно дали § 56, ал. 2 ще бъде приет във варианта, който е предложен или в резултат на дебата, който е инициран от г-н Шекерджиев с допълнителна точка в днешния дневен ред ние ще приемем нещо различно, т.е. за да илюстрирам – много е важно ние да знаем колко атестации ще трябва да бъдат изработени от Комисията по атестирането и конкурсите, тази, която предстои да конституираме. Този въпрос има огромно значение за решаването на въпроса от колко души ще се състои Комисията по атестирането и конкурсите, защото ако в резултат на законодателната промяна, която се цели с буквално почти

приетите промени в Закона за съдебната власт, идеята е атестациите да се правят от помощни атестационни комисии, няма смисъл КАК при Съдийската колегия да бъде от толкова броя професионална квота (образно казано) съставена, колкото е от сега, т.е. освен, че ще държим толкова съдии в съдийската КАК ние ще трябва да ангажираме и помощни атестационни комисии – това е тотално, по мое виждане, нецелесъобразно. Ако изчакаме промяната в закона, ние вероятно (поне по мое виждане това трябва да се случи) ще редуцираме броя на професионалната квота в КАК и едва тогава ще трябва да решим колко души да бъдат избрани от Върховния касационен съд и колко от Върховния административен съд. Така че това говорене ми се струва малко преждевременно, защото всъщност проблемът с въпросния член от професионалната квота, избрана от Върховния административен съд, възникна именно в резултат на наше решение, което беше взето за увеличаване на квотата с един член и заради това този член беше избран едва през април или май, не си спомням, макар решението да беше взето преди това, но така или иначе във вече конституирана КАК.

Иначе аз подкрепям първия вариант. Няма да повтарям това, което казаха колегите, то мисля, че е изложено и тук. Всъщност не знам дали е изложено в мотивите, но вчера го говорихме. Има го в мотивите, да, понеже вчера в Правната комисия го обсъждахме този въпрос. Не може да става въпрос за индивидуален мандат. Ние, ако си спомняте, миналата или вече по-миналата година дебатирахме въпроса дали става въпрос изобщо за мандат. Няма да Ви връщам към този въпрос, но се постави въпроса (само за да Ви напомня) кога трябва да се пенсионира колега, дали е мандат или е просто командироване, защото мандатът изключва командироването и обратното. Т.е. не може да става въпрос (по мое виждане) за индивидуален мандат на изборните членове. Вярно е, че текстът на закона сочи точно това, което се цитира,

обаче идеята на закона е била всички членове да бъдат избрани по едно и също време. Това е (според мен) класическият случай - случаят, в който би трябвало да се развие конституирането и действието на тази комисия. Заради това не може буквално да тълкуваме закона, приемайки, че той е имал предвид мандата на изборните членове и да приемем, че всеки от тях има индивидуален мандат.

Ако ще поставяме на гласуване, аз ще подкрепя първия вариант, но ми се струва, че ние е много важно да вземем някакво решение по това, което г-н Шекерджиев вероятно ще предложи с внасянето на предложението за дебат по § 56, ал. 2.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Каквото и решение ние да вземем по точката, допълнителната, която се предлага, ние сме в зависимост от това какво ще приеме законодателят, а така или иначе КАК трябва да бъдат (Г. Чолаков без микрофон: Аз затова казвам да, действително има сериозна промяна, но знаем ли дали ще го приеме и кога. Иначе ние не можем да стоим и да чакаме.) И кога, да, така е, т.е. ние не можем. Така е. Докато действа закона, а вече ние можем след това с вътрешни правила да преценим каква да бъде организацията на работа на КАК, дали ще бъдат с откъсване от работа или ще бъдат на... (Г. Чолаков: Нека да видим какво ще се приеме.) Разбира се.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само колеги във връзка (Ат. Дишева без микрофон: ...една година КАК в този състав.) (Цв. Пашкунова: Добре, има бъдещи правила как да действа КАК.) (Г. Чолаков без микрофон: Вижте, следващият проблем – няма предсрочно прекратяване на този мандат, така нареченият.) (А. Дишева без микрофон: Ама ние имаме мандат първо. Първо имаме мандат.) (Г. Чолаков без микрофон: Аз смятам, че не е мандат това.) (А. Дишева без микрофон: Как ще бъде хем съдия във Върховния административен съд, хем ще бъде по мандат тук, нали? Това са взаимноизключващи се неща.)

Добре, колеги, по точката (А. Дишева без микрофон: Нека да не минаваме атестациите, които този човек, когото сега коментираме ще пише или дописва. Това е опасно!) Да, да, важно е, така е.

Колеги, така или иначе имаме предложение от Комисия по правни и институционални въпроси на Съдийската колегия да вземе следното решение в два варианта, изложиха се аргументи. Да пристъпим ли към гласуване на вариантите? (Кр. Шекерджиев без микрофон: Аз не виждам пречка да гласуваме, защото това ще е начин да се види какво е становището на комисията.) И ще даде ориентация на Пленума на ВАС. (А. Дишева без микрофон: Имам процедурно предложение.) Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това, което каза в началото г-н Чолаков и подкрепено макар индиректно от г-жа Пашкунова, че всъщност ние не можем такова принципно решение и не следва (а г-н Чолаков и заяви, че вече не иска такова решение), не е ли по-разумно да вземем решение колко души от професионалната квота за административните съдилища следва да избере Върховният административен съд, ама то и Върховният касационен съд, защото и там стана въпрос, т.е. да кажем колко души да бъдат избирани, защото всъщност... (Б. Магдалинчев без микрофон: Нали имаме правила. Ние трябва да променим правилата – ал.3.) А Вие не питате ли колко души ние да избираме в понеделник – двама или трима? Не питате ли всъщност това? (Г. Чолаков: Да, разбирам.) По същество се пита дали в понеделник Пленумът на ВАС (Г. Чолаков без микрофон: Да, обаче, колега Дишева, гласуването няма да доведе до отговор на това, което ме интересува мен, защото, ако приемем хипотеза, че ние трябва да избираме само двама, ние трябва да кажем защо. Защото третият е...) Това предлагам. Аз не предлагам да се проведе ново гласуване за бройките, а за това колко трябва да

бъдат избрани сега.) (Г. Чолаков: Каква е необходимостта от допълване на членовете на КАК.) Точно така, да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Значи аз разбирам колегата Дишева следното. Трябва да изберем двама, ако изберем двама, означава, че третият колега си запазва участието в КАК. (А. Дишева без микрофон: Предлагам промяна на бройката. Само да Ви кажем колко да изберете. (Б. Магдалинчев: Първо трябва да се отговори на този въпрос.) (А. Дишева без микрофон: Защото то дава отговора и на въпроса за ВКС, доколкото там има един човек.) Да, също.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Между другото всъщност въпросът не стои така. Г-н Кючуков вече е преизбран, нали така? (Г. Чолаков: Не, не е.) Напротив, преизбран е. (Др. Кояджиков: Той не е участвал.) (Кр. Шекерджиев: Никак даже не е избран.) (Г. Чолаков: Въобще не е участвал Кючуков в новите процедури, защото... (Кр. Шекерджиев: Той не може да бъде избран, защото ще бъде пенсиониран по правилата.) Той не е ли избран за член на КАК? (Др. Кояджиков: Не.) (Кр. Шекерджиев: Избран е миналата година. Сега не е, защото има правила, тъй като трябва да бъде пенсиониран.) (шум в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега пак процедурно, тези два варианта, които са предложени на Съдийската колегия на ВСС от Правната комисия (Цв. Пашкунова: Те са за ориентир и с аргументи в едната и в другата посока.) Изложени са аргументи и за вариант 1, и за вариант 2.

Колеги, режим на гласуване. Нека да бъдат вариант 1 и вариант 2.

3 гласа „за“ вариант 1. Вторият вариант 7 гласа „за“.

(след проведеното явно гласуване)

21. ОТНОСНО: Предложение за вземане на принципно решение относно датата, на която изтича мандатът на член на

Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, избран по реда на чл. 37, ал. 5 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Изразява становище, че мандатът на членовете, попълнили състава на Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет след конституирането ѝ, се прекратява с изтичането на една година след избирането им с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Моля Ви само да ги изпратим на ВАС и на ВКС.

Продължаваме със следващата точка – 22-ра.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, тъй като към този момент аз представлявах Съдийската колегия, поради отсъствие на колегата Панов, е включено в дневния ред обръщение от Съюза на съдиите в България до членовете на Съдийската колегия, съответно подписано от Управителния съвет на Съюза на съдиите в България. Внасям го за дебати и обсъждане.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги? Тъй като въпросът, който разискваме според мен е важен, аз има м възможност да изкажа своето мнение.

Смятам, че и в тази ситуация с конкретния казус становището и позицията на Съдийската колегия на ВСС създаде допълнително напрежение. Определено споделям мнението на колегите, които казват, че въз основа на „сигнал“ на една политическа партия реакцията на Съдийската колегия с позиция „споделя усещането за нарушен баланс между право и справедливост“ означава взимането на позиция. Неслучайно използвам глагола „споделя“, което означава намеса в

правораздавателната власт на магистратите – нещо, което Висшият съдебен съвет не би следвало да осъществява.

И още нещо. По този начин (Да, извинявам се много г-н Магдалинчев, ще Ви дам думата) Съдийската колегия не изпълнява своите задължения да брани независимостта на магистратите. Ще продължа, като кажа само, че трябва да стане много ясно по какъв механизъм и как се взема това решение и се е стигнало именно до такова изявление на Съдийската колегия. Впоследствие два дена по-късно изявление, което е в различен смисъл, което създава непоследователно отношение към конкретния казус.

Извинявам се, г-н Магдалинчев, предоставям Ви думата, защото я искахте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колеги! Аз и в едното, и в другото си бях направил отвод. И сега си правя отвод, и излизам от заседанието на колегията.

(Боян Магдалинчев излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Да се върнем пак по начина и механизма, по който това решение е взето, по какъв начин се е стигнало до такова волеизявление от страна на Съдийската колегия. Мисля, че е важно за колегите. Неслучайно впоследствие имаше и реакция от много други колеги от различни съдилища, от различни нива на съдебната система.

Г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Преди да се тръгне към този дебат аз искам, обаче, да помоля да не пренасяме тази деформация, която съществува на този дебат вече паралелно в социалния и политическия живот, да бъдем юристи до края, да спазваме и да уважаваме институцията, която представляваме. Дебатът е изкривен, защото има опити за политизиране на случая от различни страни.

Аз имам една (как да кажа) една бележка по това, което Вие казахте за тази фраза за „нарушен баланс между право и справедливост“. Имам различно тълкуване. Мисля, че става въпрос тук за терминологични различия. Има разлика между термините „право“ и „правораздаване“ и затова считам, че в случая с този израз Съдийската колегия не се е произнесла по съдебния спор. По никакъв начин не е взела отношение към самия съдебен акт, защото правото (съжалявам, че се налага да го припомня какво значи това) в юриспруденцията това е система от правила и норми, регулиращи поведението или взаимоотношенията между различни правни субекти. Правораздаването е съдебно правоприлагане и обхваща всички актове на съда по съдебните спорове, т.е. тук говорим за право, а не за правораздаване и не знам защо така се деформира и така се изкриви тълкуването на тази фраза, т.е. по никакъв начин с тази фраза Съдийската колегия не е взела отношение по отношение на съдебния акт, че той е неправилен и въобще по съществуването на самия акт.

Нямаме последователен подход с втората декларация, провокирана вече от конкретни случаи, които ние узнахме впоследствие за отправени заплахи към личността, за отправени дори конкретно към членовете на съдебния състав, което вече провокира конкретната втора декларация, която на практика препотвърди това, което вече бяхме казали и с първата, че когато има факти и данни, които по някакъв начин говорят за нарушена независимост и безпристрастност по възприетите законови правила се извършва проверка от надлежния орган.

Така процедираме и във всички останали случаи, но не можем да допуснем ескалация на социалното напрежение по никакъв повод и това нещо да рефлектира върху самите съдии, върху усещането му за независимост, защото автоцензурата е също толкова опасна,

колкото останалите нерегламентирани влияния. Така че ние в случая мисля, че заехме достойна позиция и по двата въпроса.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Да допълня. Аз също съм категорична, че ние никакво отношение не сме изразили по съществото на съдебния акт и това е видно от последващия абзац, в който изрично заявяваме, че не можем да се намесваме в правораздавателната дейност, да обсъждаме, да коментираме, да контролираме съдебни актове.

Моето лично мнение по отношение на този абзац, който очевидно е притеснил колегията и мога да кажа аз какво съдържание съм вложила, когато обсъждахме и коментирахме основните положения в декларацията, около която се обедини Съдийската колегия – ставаше дума за съпричастност към пострадалите (родителите на жертвата) и ставаше дума за това, че за тях (нещо, което и ние споделяме, което ние разбираме) винаги би се създадо „усещане за нарушен баланс между право и справедливост“, тъй като дори, когато се прилага правилно законът или когато се прилагат съответни правни норми, невинаги те удовлетворяват изискванията за справедливост, невинаги покриват представите на гражданите за справедливост, още повече за пострадалите лица, които каквото и наказание да бъде наложено за съответно деяние при тях винаги то няма да е достатъчно адекватно на загубата, която те са претърпели.

Това беше съдържанието, което се вложи в този израз. По никакъв начин не сме коментирали и не сме обсъждали съдебния акт по същество.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Колеги, аз не съм участвала във вземането на това решение, нито в дебата, който е проведен.

Заради това не съм наясно какво всъщност е вложено като съдържание в израза, който, както каза г-жа Пашкунова, определено е притеснило съдийската общност. Въпреки това обаче въпросът е достатъчно сериозен, затова считам за редно да изразя своето становище.

Ако бях гласувала за това решение, не бих споделила израза „*споделят усещане за нарушен баланс между правото и справедливостта*“. Току-що влязох в Тълковен речник на българския език в електронен вариант и няколко от съдържанията на глагола *споделям* са: *симпатизирам, мисля еднакво, изживявам еднакво или изживявам общо*, т.е. *споделяне* предполага *съгласие* с усещане за нарушен баланс (вж. Тълковен речник на българския език).

На следващо място. Ако ние, или Съдийската колегия заявява, че споделя усещането за нарушен баланс между право и справедливост, това според мен означава тя да е направила преценка за неправилност на извода на съдебния състав. Това се налага от съдържанието на израза. И на следващо място. С такова впечатление и аз останах, когато четох в медиите становището на Съдийската колегия. Сега разбирам от изявлението на г-жа Пашкунова, което беше допълнено и от г-жа Марчева (доколкото съм схванала), че не това е било вложено в съдържанието на този израз.

Важен е този дебат, за да разберат колегите дали ние споделяме усещане за нарушен баланс, или споделяме, както каза г-жа Пашкунова, болката или разбирането на близките, че няма баланс между тяхното усещане за справедливост и приложението на правото.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само един въпрос. Беше казано, че има опити за политизация от различни страни. Какво точно имате предвид, г-жо Марчева, с това, което Вие казахте?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Това, което съм казала - авторът това е искал да каже.

ЛОЗАН ПАНОВ: Авторът това е искал да каже, добре. Имам и следващ въпрос. Когато беше отправено искане за изпращане на Инспектората от страна на Пленума, от страна на магистратите в Специализирания съд, тогава имаше изрично решение на Колегията за изпращане на Инспектората. Бихте ли ми казала точка било ли е в дневния ред разискването на този сигнал от политическа партия и въз основа на какво решение е изпратено към Инспектората. И пак не стана ясно за тримата съдии ли, или само за двамата от съдиите е изпратено - говоря за съдебния състав. Понеже на мен не ми стана ясно - аз също не съм присъствал - не разбрах било ли е точка в дневния ред, има ли нарочно решение на Съдийската колегия за изпращане на Инспектората, или това е станало по някакъв друг начин. Това искам да попитам.

БОЯН НОВАНСКИ: Сега разследване ли ще правим?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз не мога да разбера какво правим в момента. (Шум в залата, говорят всички.)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА (без микрофон): В момента разискваме писмото на Съюза на съдиите в България (ССБ) ... В момента какво правим?

БОЯН НОВАНСКИ: Ами говори се от името на съдийската общност. Това е, какво да ви кажа, меко казано е цинично. Как така ще говорите от името на съдийската общност! Кои сте вие, за чия съдийска общност говорите, от чие име?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вие не знам какъв сте, г-н Новански, но аз съм избрана от съдийската общност.

БОЯН НОВАНСКИ: Не може да говорите от името на съдийската общност.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз съм избрана от съдийската общност и в този смисъл... (прекъсната).

БОЯН НОВАНСКИ: Не можете да говорите от нейно име.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, напротив. Въпросът, който поставих и който очевидно Ви раздразни, беше дали въпросният сигнал е бил адресиран и до Инспектората, защото ако е бил адресиран и до Инспектората, не е имало основание да бъде повторно изпращан до Съдийската колегия - по мое виждане. Но аз понеже не съм го виждала и го няма качен в нашите материали, затова попитах.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Ние този сигнал ли обсъждаме в момента, или писмото на ССБ?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Между другото обсъждаме писмото на Съюза на съдиите, подписано от управителния орган, но там един от въпросите, който се поставя, е защо се е налагало да бъде отново изпратен на Инспектората. Заради това попитах. Защото аз споделям виждането като административен съдия, че когато един сигнал е адресиран до некомпетентен орган, какъвто ние сме по този сигнал, той трябва да бъде препратен на компетентния. Но ако вече е бил препратен на компетентния, малко пресилено е да бъде изпращан втори път. Заради това за мен отговорът на този въпрос беше важен.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Този въпрос го няма в писмото...

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Ще внесе яснота по случая, за да се разсеят всякакви съмнения и подозрения, че ние сме действали в ущърб на интересите на съдиите и че сме си превишили правата, като сме упражнили правомощия в закрито заседание, без да сме имали такова право.

В рамките на работното заседание, което проведохме, входирах сигнал от младежката организация на ВМРО, в който от нас се искаше да анализираме съдебния акт, да вземем мерки за неговата отмяна, а също така и да упражним съответните правомощия, които са ни предоставени по закон, тъй като бяха изложени факти за зависимости

на членове на съдебния състав с Българския хелзинкски комитет (БХК), както и за накърнен престиж на съдебната власт (Реплика без микрофон: И упражнен натиск.) и упражнен натиск при постановяване на съдебното решение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Срещу тримата съдии.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Срещу тримата съдии, срещу целия съдебен състав. Това беше причината, поради която и позицията, около която се обединиха колегите от Съдийската колегия, беше, че ние нямаме право да се месим в правораздавателната дейност, както и нямаме правомощията нито да вземаме мерки по отношение на съдии, тъй като те са в зависимости при постановяване (както се твърдеше) на съдебния акт, нито че са накърнили престижа на съдебната власт. Адресат беше и Инспекторатът, но това беше нашето становище - че ние нямаме правомощия, има предвидена процедура, има компетентен орган, какъвто е Инспекторатът, поради което ние не сме в състояние да вземем никакви мерки. Никакво решение не сме взели, с което да превишим правата си, и не сме нарушили закона, като сме посочили кой е компетентният орган, който би могъл да вземе отношение по подобни релевирани твърдения.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само едно изречение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА (без микрофон): Благодаря! Беше предоставен въпросният сигнал. Виждам: „До Висш съдебен съвет, копие до Инспектората“ - това, което току-що каза г-жа Пашкунова. (Реплика без микрофон: В писмото не се ... такъв въпрос.) Сега ще уточним къде е засегнат този въпрос. Второто изречение от трети абзац от долу нагоре: *„Вместо това българският съдия получава от вас ясен и категоричен знак, че ако не постановява решенията си в*

унисон с общественото мнение и желанията на политически партии и конкретни техни лидери, ще бъде обругаван, охулван, физически преследван и малтретиран, а единствената реакция на Съдийската колегия ще бъде съдействие за дисциплинарното му преследване." В този израз аз чета това съдържание - изпращането на тримата съдии за проверка на Инспектората... Точно това предоставя възможност за инициране на дисциплинарно производство.

ЛОЗАН ПАНОВ: Така. По отношение на тази точка от дневния ред предложения?

АТАНАСКА ДИШЕВА (без микрофон): ..., който го е внесъл в дневния ред, да каже какво предлага. Иначе да го приемем за сведение. Какво друго да направим? Ние проведохме дебат, какво друго да направим.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ (без микрофон): От долу е предложение да си подадем оставките. Аз така виждам тук накрая.

(Говорят помежду си.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако се очертава мнението, че това е една достойна реакция, мисля, че спокойно може да кажете, че няма нужда да се прави..., да се прави за сведение, или каквото искате.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА (без микрофон): Ние каквото сме искали да кажем, го казахме достатъчно ...в декларацията...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това всъщност нали е преди второто становище?

ЛОЗАН ПАНОВ: ...става дума за първото становище.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре, но факт е, че има и второ становище.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА (без микрофон): Да, и то не е отчетено, и затова ..., че няма смисъл да преповтаряме това, което сме казали вече...

АТАНАСКА ДИШЕВА (без микрофон): То и дневният ред е преди второто становище, доколкото разбирам от ...

ОЛГА КЕРЕЛСКА (без микрофон): Тази позиция е след първото становище, доколкото знам.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, мисля, че беше направен дебат, бяха взети съответните становища и аз предлагам да приемем за сведение това становище до членовете на Съдийската колегия от Управителния съвет на Съюза на съдиите в България.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да подлагаме ли на гласуване нещо по тази точка?

ГЛАСОВЕ: Не.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма нужда според вас. Добре.

Госпожо Имова, заповядайте!

ВЕРНИКА ИМОВА: Колеги, Съдийската колегия реагира адекватно на един случай, който взриви цялата общественост. Сега, доколко нещата са такива, каквито са мотивирали обществеността да възнегодува срещу този акт - влязъл в сила съдебен акт, - ние просто можем да реагираме като отделни хора, като личности, като юристи.

Като колективен орган обаче ние казахме така. Съдийската независимост не е привилегия на съдиите, тя е привилегия на гражданите, на обществото. Тогава, когато има смущаващи данни във връзка с действия, с факти, обстоятелства, които поставят под съмнение безпристрастността и независимостта на магистратите, тогава Колегията трябва да се намеси и да реагира по адекватен начин. Аз мисля, че Инспекторатът не е обвързан от нашите решения, т.е. нашето решение във връзка с реакцията да послужи като повод на Инспектората да действа. Имало е такъв случай, но Инспекторатът има задължението, правото и задължението, разбира се, да се самосезира с всеки сигнал, в който се изтъкват някакви обезпокоителни факти във

връзка със съдийската независимост, съответно на останалите магистрати.

Мисълта ми е следната. Първата реакция беше в дух Съдийската колегия да реагира действително на един акт, който е скандален. (Реакция на възмущение от някои членове на СК). Втората реакция беше да реагираме срещу личните нападки срещу магистратите, което е недопустимо и ние сме го казали, като сме цитирали стандартите, които всички ние приехме. Това е накратко историята на двете становища. Едното не си противоречи с другото и обратно. Ние просто надградихме, като реагирахме в защита на независимостта на съдебната власт и казахме: тя не е привилегия на отделния съдия, тя е привилегия на обществото да изисква от съдиите правосъдието, което те дължат на обществото. А какъв е стандартът? Независим, безпристрастен съд, който е установен по силата на закона. Българските граждани имат право на това и ние сме длъжни да спазваме тези стандарти. Оттук насетне, ако има нарушение, ние не можем да коментираме съдебните актове, в смисъл тяхната правилност или неправилност, но можем да реагираме относно това дали е нарушен или не балансът между закона, справедливостта. Можем да реагираме по този начин и ние го направихме, защото сме длъжни да защитаваме независимата съдебна власт, а не съдебната власт, която се поддава на вътрешни или външни влияния при упражняването на дейността „правосъдие“. Това е, което аз лично считам, че мотивирана от тези си възгледи, съм гласувала за това съдържание, което излезе и в първата, и във втората декларация. Ние защитихме независимостта на българските магистрати, като казахме, че актовете могат да се критикуват, влезлите в сила актове. Магистратите не са свещени идоли, богове. Те трябва да отговарят пред обществото за това дали спазват закона. Ние това сме подчертали в тези две декларации. Но

същевременно обществото дължи уважение към магистратите и личните нападки, закани, ескалацията на напрежение срещу тях е абсолютно недопустимо и ние това сме го изразили.

Аз не виждам никакво основание в тази декларация да се укоряват действията на Висшия съдебен съвет, на Съдийската колегия. Разбира се, всеки гражданин, магистрат или общност може да има различни убеждения. Може да демонстрира несъгласие или съгласие, но то трябва да е мотивирано, да почива на фактите. Ние сме длъжни да защитим независимата съдебна власт и независимите магистрати. Това сме направили.

Аз съжалявам, че взимам думата от името на всички. Който счита, че моето мнение не е правилно, нека да си оттегли вота, който е дал във връзка със съдържанието на тези становища.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вие сте вложили различно съдържание в понятието „споделям“. Аз така разбирам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Извинявам се много, но очевидно г-жа Имова не беше тук и това, което казаха предишните колеги, съвсем различно съдържание вложиха. Съжалявам, г-жо Имова, очевидно не сте ги чула или може би Вие сте мислила нещо различно, но това, което сега казвате, няма нищо общо с това, което казаха Вашите колеги преди това. Поне това е моето мнение.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Нека да кажат колегите дали...

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Според мен е необходимо да се уточни, че г-жа Имова говори в лично качество.

ВЕРОНИКА ИМОВА (без микрофон): Това не е вярно. Аз говоря (О.Керелска: Ти не може да говориш от името на всички ...) ... мотивирана да гласувам за тези две становища. (О.Керелска: Точно така.) Мисля, че и Вие, колега, се съгласихте с това становище, и всички останали. Ако сега някой има резерви, нека да ги каже.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Може ли нещо да кажа?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не става въпрос за текста, който ние сме приели. Това са факти и те не може да се оспорват. Искан да кажа, защото последното Ви изречение беше: „Аз съжалявам, че говоря от името на всички“, Вие не говорите от името на всички.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Не. Съжалявам, че в момента се поставя на преобсъждане този въпрос.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Това ми е забележката - че не говорите от името на всички. Нали така?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Вижте, двете становища са факт. Аз това, което казвам сега, го казах и пред вас, когато формулирахме съдържанието на двете становища. Това правя в момента. Не го казвам в лично качество, казвам го като част от колектива, който прие тези две становища. Това е. (Размяна на реплики.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. По тази точка няма решение.

Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Записах си го; ако невярно съм записала, моля, поправете ме: *Съдийската колегия се наложило да реагира на един съдебен акт, който е скандален.* В този вариант го записах. Как е направена преценката, че един влязъл в сила съдебен акт е „скандален“? И тази преценка е направена от Съдийската колегия, без тя да направи преценка за законосъобразност и правилност в частност на този съдебен акт. За мен това е противоречащо си твърдение.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Скандален е, защото е имало отзвук в обществото.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Може ли само да кажа нещо? Значи, ние да си затворим очите...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Между другото това се отнася за всяко говорене по темата, г-н Кояджиков, в какъвто и да е смисъл. Вярно е това, което казвате, но то се отнася за говоренето и в единия, и в другия смисъл в еднаква степен, и е вярно.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Може ли да кажа нещо, г-н Панов?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря! Съдийската колегия не обсъжда съдебните актове. Обсъжда реакцията по отношение на един влязъл в сила съдебен акт, който наруши баланса между право и справедливост. Казвам го открито и пак ще го повторя, не може да си затваряме очите пред факти, които сочат за зависимости и влияние вътре в самата съдебна власт по отношение на част от магистратите й. И това беше споделено от ... (Реплика без микрофон, не се чува), още не се знае, но тези факти, които се изнесоха, нека Инспекторатът да ги провери и ние сме длъжни да реагираме. Никой на тази маса, особено наказателните съдии, не може да каже: „да, съгласни сме, че тук има пълен баланс между право и справедливост“, защото с този акт се опрости една трета от наказание на един убиец, който не само уби едно българско момче, проля българска кръв, а и направи опит по същото време да убие и друго българско момче и благодарение на специалистите в „Пирогов“ то беше спасено. Кого защитаваме ние? И за какви данни за морал става това? И как може да не реагира обществеността на една такава подобна „справедливост“? И как може пък ние да си мълчим и да не кажем мнението си поне относно това, че има нарушен баланс? Ние нищо не сме казали друго. Можехме да кажем и друго, но нямахме тази смелост. Защото съдебните актове, вярно е, че не се обсъждат (по висящите дела), но обществото има право да обсъжда влезлите в сила съдебни актове тогава, когато е налице несправедливост в очите на обществото. Аз не казвам, че по никакъв

начин Съдийската колегия не е вземала отношение по правото и по фактите. Тя казва: резултатът е несправедлив, защото има дисбаланс и защото има данни за зависимости. (В отговор на реплика без микрофон: Да, нека да говорят, да, нека се записва. Много държа да се запише и всички колеги да чуят това.) Защото не можем да си позволим зависим и пристрастен състав да гледа едно такова дело, което фактически се отнася до един от най-сериозните елементи на наказателния процес - наказанието, независимо че в случая имаме неговото изпълнение. Този въпрос е много сериозен и трябва в обществото да има дебат следва ли или не следва такива едни актове да бъдат предмет на извънредно производство, което да провери, първо, законността на съставите, които постановяват такива актове, и на второ място, тяхната законосъобразност. Защото това е дебат по правото вече, който е извън конкретния казус. Аз не знам в Наказателно-процесуалния кодекс как е пропусната тази материя. Тя е включена в случаите, в които съдът при неспазване на условията на условното предсрочно освобождаване постановява изпълнение на отложеното наказание на осъденото лице и този акт подлежи на въззивен контрол по Глава 21, т.е. по главата за проверка на присъди. Този акт подлежи на възобновяване, а актът, с който се постановява условно предсрочно освобождаване, се проверява дори по Глава 22, чл. 341, ал. 2, т.е. по реда за проверка на определенията, които и съдът сам може да си отмени, а въззивната инстанция е крайната спирка и крайната юрисдикция за проверка на такива актове.

Това е за мен един въпрос, който трябва да се постави на дебат по отношение на цялата юридическа общност, която се занимава с наказателно право и с изпълнение на наказанията, защото ние поставяме интереса на обществото в дисбаланс. Имаме един перфектен процес, който контролира случаите, в които привеждаме едно условно

предсрочно освобождаване, и един незавършен процес - процес, в който евентуално незаконосъобразните актове не могат да бъдат подложени при същите условия и ред, при които са подложени аналогичните им актове, няма пропорционалност. И затова аз считам, че трябва да има такъв дебат. Това значи развитие на правото. Иначе ще си буксуваме на едно място, а незаконосъобразните евентуално актове ще останат в правния мир без възможност за тяхната проверка.

И аз казвам пак. Ако се установи, че този съд действително в част от състава си е бил заинтересован и небезпристрастен, тогава как съдийската общност, как правната общност ще се черви пред кръвта на това момче? Как? Как ще постигнем справедливост? Освен това Европейската конвенция, чл. 6 би могъл да се приложи пряко в случая, но това е друг въпрос, защото става дума за фундаментални ценности и фундаментални права на справедливия процес, в подобни случаи, ако се докаже действително такава зависимост. Затова упреците към тази съвсем балансирана реакция на Висшия съдебен съвет са абсолютно голословни и жалко, че всъщност обществото ще остане доста неудовлетворено както от акта, който взриви обществото, така и от нашата реакция, защото ние всъщност нищо не можем да сторим в случая. Пък и не можем да се месим в процеса на правораздаване. Но така или иначе аз смятам, че трябва да се повдигне дебат за промени в законодателството, какъвто и да бъде. В този случай моите лични прогнози не са много оптимистични.

ЛОЗАН ПАНОВ: Приключихте ли?

ВЕРНИКА ИМОВА: Оставихте ме да говоря, за да кажа неща, които Вие после ще използвате и ще манипулирате. Но повярвайте ми, българските граждани много добре разбират от справедливост и от намеси в съдебната власт и те ще отсъдят

правилно. (Реплика без микрофон: каква процедура?) Ето такава - процедурата на морал.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: На българската майка едно изказване, на една българска майка - това чухте в момента. Ако някой се чуди какво слушахме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Предлагам да пристъпим към следващите точки от дневния ред.

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Точки 23 и 24 ще ги докладвам заедно.

Точка 23 е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите да бъде поощрена на основание чл. 303 от ЗСВ Светла Цачева-Захаринова - съдия във Върховния касационен съд, с отличия „служебна благодарност и грамота" и „личен почетен знак първа степен - златен", както и с парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

Точка 24 е отново предложение на Комисията по атестирането и конкурсите колегата Светла Цачева-Захаринова да бъде освободена на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ от заеманата длъжност „съдия" във Върховния касационен съд, считано от 20.10.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, първото предложение (точка 23) е направено от мен. Понякога човек не може да намери правилните думи, когато трябва да опише някого другиго. Съдия Светла Цачева е човек, когото вие вероятно познавате и по-добре от мен, работили сте по-дълго с нея. За периода, в който аз работих с нея, от кратките моменти, в които я познавам, мога да кажа, че това е един блестящ професионалист, един чудесен колега и един добър човек. И с

това ще спра, защото наистина не намирам думи да продължа по отношение на съдия Цачева. Съдебната система губи, когато такива магистрати я напускат по съвсем обясними причини.

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съвсем накратко само, защото е традиция вече в този състав на Съдийската колегия да се изказваме, когато имаме наистина добри впечатления от колега, който се оттегля поради пенсиониране. Държа да го направя и за съдия Светла Цачева. Преди да стана административен съдия, съм била граждански и познавам съдия Светла Цачева от най-първите си години в Районния съд. Участвали сме заедно в съвместни обучения и като обучаеми, и като лектори. Аз лично мога да кажа, че като съдия тя за мен е била образец за подражание и дълго след времето, в което започнах да разглеждам административни дела, актовете ѝ се отличават, по мое виждане, с прецизност, с правния ѝ изказ, с мисълта. Отделно от това имам впечатления от колегиалните ѝ отношения с други колеги. Наистина служебната благодарност, почетният знак за съдии като Светла Цачева са малко. И поредното съжаление за колега, който напуска системата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз като непосредствен колега на съдия Светла Цачева, защото тя е съдия в Гражданска колегия на Върховния касационен съд, искам да кажа, че безусловно ще подкрепя това предложение. Напълно заслужена награда! Съдия Светла Цачева е един дългогодишен съдия, постановил хиляди съдебни актове, бих казала. От 19 години е съдия във Върховния касационен съд. Безспорно в резултат на своята дейност тя е допринесла съществено за развитието на правото (ако мога да използвам терминологията в Гражданско-процесуалния кодекс).

Бих искала малко да поразчупя атмосферата, която се нагнети и някак си да излезем от този почти скръбен тон, който използваме, когато става въпрос за пенсиониране на колеги, и да кажа, че наред с всичко друго, и с това, което казах преди малко във връзка с дейността на Светла Цачева като съдия на всички нива на съдебната система и последно във Върховния касационен съд, е и това, че от две години съдия Цачева безплатно води занимания по ... (Реплика: Йога.) Да, малко по-специфично е наименованието, но заниманията са по йога най-общо казано. И в тази връзка мога да кажа, че тя има и принос към добрата, спокойна и здравословна атмосфера в Гражданска колегия на Върховния касационен съд.

Пожелавам ѝ успех след свършване на активната професионална дейност като съдия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, режим на гласуване. Гласуваме точки 23 и 24 заедно.

Да отчетем резултата: 9 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване на т. 23 и т. 24)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

23.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 2, б. „а“ от ЗСВ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Светла Людмилова Цачева-Захарина - съдия във Върховния касационен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличия „служебна благодарност и грамота“, „личен почетен знак първа степен - златен“, както и с парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

23.2. Решението по т. 23.1 да се предостави на Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС в изпълнение на решение на Пленума на ВСС по Протокол № 3/07.02.2019 г., т. 8.

24. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ Светла Людмилава Цачева-Захаринава от заеманата длъжност „съдия“ във Върховния касационен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 20.10.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 25 от дневния ред, заповядайте г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, т. 25 е свързана с предложение на КАК да бъде оставено без уважение, по-скоро да бъде отхвърлено възражението на колегата Йордан Димов - съдия ОС-Шумен срещу недопускането му до участие в обявения конкурс за повишаване и заемане на 9 длъжности „съдия“ в окръжни съдилища, Търговска колегия. Мотивите са пред вас. Едно изречение: този колега в момента е съдия в окръжен съд, което според КАК, той не може да участва в конкурс за повишаване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? - Ако няма, режим на гласуване по т. 25.

9 гласа „За“. Благодаря.

/След проведеното явно гласуване/

25. ОТНОСНО: Възражение от Йордан Василев Димов - съдия в Окръжен съд - Шумен срещу недопускането му до участие в обявения с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21/02.07.2019 г. конкурс за повишаване и заемане на 9

длъжности „съдия“ в окръжните съдилища - търговска колегия (обн. ДВ, бр. 53/05.07.2019 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл. 182, ал. 5 от ЗСВ, възражението от Йордан Василев Димов - съдия в Окръжен съд - Шумен срещу недопускането му до участие в обявения с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21/02.07.2019 г. конкурс за повишаване и заемане на 9 длъжности „съдия“ в окръжните съдилища - търговска колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Последната точка 26. Заповядайте, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, в предходното заседание на Съдийска колегия поех ангажимент, който беше свързан с това да представя на вашето внимание актуалната ситуация във връзка с атестирането в КАК, респективно, ако имаме възможност да направим някаква форма на планиране, респективно, да преценим от колко членове и с каква специалност се нуждае следващата КАК.

Колеги, ситуацията в края на съществуването на настоящата КАК, е идентична с тази от миналата година и с тази от по-миналата година, а именно: имаме 226 изготвени атестации и повече неизготвени атестации, а те са 249, 245 неизготвени атестации. Към настоящия момент, видно от това, което съм представил на вашето внимание, виждате колко са висящите, към настоящия момент те са 41 за административни съдии, 106 за граждански и търговски и 50 за наказателни, както и 48, които са открити за районни съдии, но не могат да бъдат идентифицирани какви са по специалност, тъй като все още

администрацията не може да направи справка дали става дума за районни съдии в съдилища със специализация или не. Така или иначе, към настоящия момент КАК оставя по-голям процент недовършени и незапочнати атестации в сравнение с тези, които е изготвила в рамките на мандата си. От тук насетне, вие знаете, че има дискусия, както и процедура по промяна на Закона за съдебната власт в частта, която е свързана с атестирането. Аз не знам докъде е стигнала процедурата и кога ще приключи, но това, което искам да попитам и да поставя на вашето внимание, е следното: ако тези 245 незапочнати, некомплектовани, но образувани атестации трябва да бъдат изготвени от членовете на КАК, към тях трябва да се прибавят още 90, които са периодичните атестации, които излизат догодина или по-скоро в периода на следващата КАК, то тогава ние ще бъдем изправени пред нови 350 атестации, които всички на тази маса знаем, че няма как да бъдат изготвени. Към настоящия момент, в § 56, ал. 2 от законопроекта, е посочено, че неприключените до влизане в сила на този закон процедури за атестиране, се приключват по досегашния ред. От тук насетне, ако те се приключат по досегашния ред, те няма да се приключат, дори и КАК да е в същия състав. Ако се възприеме виждането, което е предложено в законопроекта, атестациите да бъдат изготвени от помощни атестационни комисии, а КАК само да контролира, евентуално отговаря на възражения, тогава има шанс да се свърши работа, но ние трябва все пак да вземем и да решим един друг въпрос. Не знам дали сте готови сега да го сторим, но аз просто го поставям на вашето внимание, а то е - имаме много големи конкурси, които са започнали. Това е конкурса в окръжните съдилища, там имаме стотици атестации. Ако тези атестации бъдат изготвени по досегашния ред, то ние във всички случаи имаме нужда от състав на КАК във варианта, който е и в момента, защото колегите ще трябва да

извършват огромен обем работа. Ако приемем, че дори и при обявените конкурси е допустимо образуваните атестации да бъдат изготвени от ПАК, евентуално да бъдат проверени и да бъде отговорено на възраженията от страна на КАК, то тогава се поставя въпроса, няма ли да имаме неравнопоставено третиране на магистрати, част от които са атестирани от КАК, а друга част са атестирани от ПАК? Извинявайте за късния час, поне на мен този въпрос ми е сложен, но аз съм длъжен да ви кажа две неща: за поредна година КАК не се справи, не се справи, не защото колегите не работеха, а защото системата е такава. Съжалявам да го кажа! И миналата година казах същото. Не могат да се направят повече от 220, 230 атестации, а трябва да се направят между 400 и 500 на година. Ето защо ви призовавам, ако можем да се обединим около идеите, които ние да предложим и на законодателя, както сторихме с Пленума, но поне да отговорим на въпроса, защото сега ще има събрание и във ВАС и във ВКС за попълване на бройката - какво правим с неприключените атестации, които вече са образувани и които са повече от приключените?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Искам да тръгнем от повода за това обсъждане, а поводът е разпоредбата на § 56, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСВ, която разпоредба към настоящия момент и доколкото ми е известно звучи така: „Неприключените, до влизането в сила на този закон процедури за атестиране, се приключват по досегашния ред.“ Ако тази разпоредба остане така, по мое мнение ние трябва да формираме комисията по досегашните правила. И всъщност всички атестации, които са започнали, да ги приключим по досегашния ред. Така че ние трябва да започнем от тази разпоредба и нещото, което можем да направим, освен да излезем с някакво предложение, то да достигне до неговия адресат, а именно до Народното събрание. Ние трябва да кажем при

промяната на закона, т.е. при тази колизия на нормативната уредба във времето, която се очертава, какво правим ние и какво е възможно да правим? Защото сега върви процедурата, избран е още един колега от Пленума на ВКС, тепърва предстои Пленум на ВАС. Т.е. ние вървим и няма как да не вървим, съобразно изискванията на сегашната нормативна уредба и формираме състав с оглед сегашната нормативна уредба. Предлагаме нещо друго, това нещо друго откога ще заработи? И лично моето усещане е, без да съм имала кой знае колко време да разсъждавам върху темата, че така или иначе ние сме встъпили в тази процедура. По-добре тази година нещата да приключат по този начин, както и да се отрази това на забавянето на още един конкурс. /говорят извън микрофона/ Дали няма да бъдат неравнопоставени колегите, които са атестирани по досегашния ред с тези, които ще бъдат атестирани по новия ред, според мен не стои, защото и преди това имаше атестирани по стария ред, след това почнахме да ги атестираме по новия ред. Къде е тъй наречената „неравнопоставеност“? Просто се променя реда за атестиране. И не трябва да ровим в тази посока, защото ще създадем по един съвсем изкуствен начин основание да се атакуват след това резултатите от конкурсите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ще се присъединя към казаното от колегата Керелска в заключителната му част, ще обясня защо. Искам да кажа, ако ние оставим по сегашния ред атестациите няма да приключат и догодина. Предстои ни откриване на конкурси за административни съдилища, откриване за районен съд, откриване след това отново върховен, апелативен и т.н. Към настоящия момент ние имаме един съдия Наказателна колегия, имаме конкурс за окръжни съдилища. Това значи, че тези конкурси никога няма да приключат. Ето защо, аз ви предлагам следното или поне аз си го мисля: ако в момента

сме на прага на законодателни изменения нека ние предложим на законодателната власт следното нещо. Нека приключим с цялата тази работа наречена „атестиране от независим орган“ - КАК, която доведе до това, че за три години имаме само една атестация, която не е отлична, защото това са фактите и нека дадем възможност да се възвърнем към нормалността. Което на практика ще ни даде възможност да отпушим конкурсите. Иначе ние никога няма да приключим конкурса за окръжен съд и това ви го казвам най-откровено. Пак ви казвам: тази КАК и миналата КАК, и по-миналата КАК, които в никакъв случай не мога да кажа, че хората бездействията - напротив, те доста работиха - не могат да приключат и 50% от атестациите, които трябва да приключат. Предлагам всичко да отиде на помощните комисии, КАК да съществува като осъществява контрол върху това, което ПАК предлагат, като в края на краищата дали става дума за КАК, дали става дума за ПАК и контрол от страна на КАК, най-накрая атестацията я приемаме ние на тази маса. Ето защо как е изготвена, как е изработена, няма да има такова значение за нейната значимост. Заради това, ако всичко пратим на помощни комисии, то тогава ние бихме могли да излезем от тупика, в който се намираме от 2016 г./обсъждат извън микрофон/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Щях да ви предложа проект за някакво решение. Съдийската колегия или по-скоро Пленумът би следвало да направи такова предложение за промяна в § 56, ал. 2 от ПЗР, който да придобие редакция „неприключилите до влизането в сила на този закон процедури по атестиране се приключват по новия ред“. Но понеже това правим между първо и второ четене, искам да ви информирам, че единствено предложение за промяна може да направи конкретен народен представител, от тук насетне. Затова не знам това

решение на Пленума къде би следвало да се адресира. Може би до всеки един конкретен народен представител. Това трябва да мине през Пленум./обсъждат помежду си, извън микрофон/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, това, което напоследък дебатираме е технически въпрос, който съм сигурна, че ще бъде намерено лесно решение. Аз обаче искам по съществото на дебата, който се случва, да изразя становище. Довършването на започнатите процедури по реда, който е съществувал към момента на тяхното започване, е принцип, който общо взето без изключение се следва при промяната на нормативната уредба. В този смисъл е и този текст. Аз намирам опасности от редактиране на този текст, в смисъла в който се предлага, защото неприключена до влизането в сила на закона процедура, означава процедура, при която например, решение за приемане на атестационен формуляр е прието от КАК, но не е стигнало до Съдийска колегия. Знаете, там има една процедура по връчване, евентуално възражения, евентуално изслушване. Т.е. ако приемем редакцията, която сега се предлага, това означава да бъдат обхванати всички тези процедури. Там е вероятно да бъде поставен въпроса: „Ами, кой прави предложението за това атестиране, когато то е по сегашния ред?“. Включват се, между другото, и процедурите, които не са влезли в сила, защото приключилата атестационна процедура означава приключила с влязъл в сила акт, т.е. и след евентуално съдебно обжалване. Освен това, с промените в ЗСВ се променят основанията, броя, вида на атестациите. Под ред, вероятно се има предвид и това, защото ред за провеждане на втора процедура няма да съществува в тази, която се приема. Ще бъде поставен въпроса, този магистрат има ли нужда изобщо от атестация, тя допустима ли е? Така че за мен изглежда доста опасно това предприемане на такова разрешение.

Бихме могли според мен да дебатираме по въпроса дали не можем да ограничим довършването по досегашния ред само на процедурите, които вече имат докладчик, или най-малкото до процедурите, по които има приет Единен атестационен формуляр, т.е. които са минали на комисия, но им предстои приемане на решение от Съдийска колегия, евентуално потвърждаване при обжалването им по съдебен ред. Защото процедурите, които само са открити, но по тях се събират документи, което е първия етап, или след това се чака да речем срок за възражения по атестационния състав, биха могли да бъдат изключени от довършването по досегашния ред. Тези обаче, които вече са проведени или една голяма част от документите по тях са събрани и е проведено събеседване, не знам дали е редно. Но в най-малкия случай ми се струва, че е редно поне да уредим случаите, които са минали на КАК. Знаят колегите, които са членове на КАК при Съдийската колегия, че на вчерашното заседание бяха приети повече от може би 40 атестации, в петък ще бъдат приети вероятно още толкова и ако в този вариант бъде прието това решение, тези атестации някак си остават извън приложението на този текст и просто няма да бъде уважен най-малкото труда на колегите и допълнително ще се забавим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Само искам да уточня, може би не съм бил ясен, ще го кажа пак. Тези 245 висящи процедури са процедури, по които или не е започнала работата, или не са пристигнали документите. Те само са образувани, определен е докладчик, на част от тях дори няма и докладчик, няма атестационен състав. Колегата Дишева е абсолютно права - всяко нещо, което вече се намира в процес на разработване, в което е приет Единния формуляр, проведена е среща с магистрата, присъстване на заседание или са обсъдени в КАК и подлежи да бъде предложено решение на Съдийската

колегия, без съмнение, те трябва да останат по стария ред. Защото там работа или е свършена, или предстои да бъде свършена. Но ние сме изправени пред следната хипотеза: в понеделник, колеги, в 245 от случаите, ние, ако има определен докладчик, трябва да определим нов, защото този докладчик вече няма да е член на КАК, нали разбирате. Аз съм напълно съгласен с колегата Дишева по въпроса, тогава, когато имаме процедура, която се намира в процес на изготвяне, нека приключи. Но тогава, когато тя не е започнала, да се попълват документи или да се изготвя процедурата, или предстои да се смени докладчика, то тогава не виждам пречка това да бъде направено по новия ред. И ако, оставете конкретната редакция, това е въпрос на техника, ако ние приемем, че във всички тези случаи извън тези, които очерта колегата Дишева, ние го пращаме на помощна комисия, тогава ние бихме могли да го редактираме в по-прецизен вариант, да включим изключенията, за които иде реч и да го предложим като становище. Защото аз не познавам депутат, на който мога да го пратя. От тази гледна точка да го направим като становище. Аз просто ви алармирам, защото ние имаме проблем и той е системен, той не е проблем на тази КАК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: С оглед редакцията, която предложи г-н Кояджиков и беше подкрепена от г-н Шекерджиев, съответно с този детайл, който беше внесен от г-жа Дишева, идва следващият въпрос: Какво правим с избраните членове на КАК, които междуременно ще бъдат избрани? Ние трябва да дадем решение на този въпрос./говорят помежду си/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, КАК не е работил в пълен състав почти никога./О. Керелска: Е, какво от това?!/ Така беше в

началото, след това имахме пенсионирани колеги в предишния КАК, в тази КАК имахме няколко оставки и т.н. КАК може да работи и в намален състав. Ние не можем да знаем колко човека ще ни трябват, защото ние не знаем какво ще приемат в Народното събрание. След като не знаем колко човека ще приемат в Народното събрание, ако те приемат нашата идея всичко от тук насетне да е на помощна комисия, тогава ние можем да обмислим намаляване на броя. Но дайте сега да влезем в процедура, в която да поискаме попълване на КАК в сегашния му вариант и в зависимост от това какво се случи в Парламента, ако има непопълнени места, ние можем да ги редуцираме. КАК може да работи и в сегашния си вариант и ще ви кажа защо. Защото ние имаме един специалист по наказателно, но от досега действащите членове на КАК има още трима, заедно с професионалния са четирима, те са достатъчни за да можем да прегледаме атестациите, ако отидат на ПАК, но ако не отидат на ПАК, не можем да се справим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова.

/Лозан Панов напуска залата/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

***/Заседанието продължава под председателството на
Георги Чолаков - председател на ВАС/***

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Панов.

Да разграничим нещата. Първо, нека да видим колегата Шекерджиев казва, че неприключилите процедури са 245 броя./К. Шекерджиев: Които не са започнали./ Статистиката, която отразява ефективността на комисиите вече трета година показва, че комисията може да изработи най-много около 200 атестации за едногодишен мандат. Тази статистика я бях извадила, но искам да ми повярвате, че това е така. Което означава обаче, че от наличните 249 броя неприключили процедури трябва да разграничим при колко от тях само са открити производства за атестиране и при колко от тях са извършени реални действия./Чува се К. Шекерджиев: При никои!/ Сиреч, никакво конкретно действие по започване на същинската работа по атестирането. Следователно няма да нарушим това правило, което обсъждаме и което всички сме съгласни, че се предвижда в ПЗР на всяка една процедура, при която законът предвижда промяна, т.е. започналите процедури да се довършат по стария ред. Тук, на практика, нямаме започнала процедура, имаме само открита процедура, нали така. Откриването, без извършването на нито едно действие по същината на процедурата.../заглушена е, чуват се призови за гласуване/

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ще помоля за микрофона! Дали не можем неприключилите до влизане в сила на този закон процедури за атестиране, се приключват по досегашния и по новия ред? Ако го направим, то тогава тези, които са започнали ще приключат по досегашния ред, а тези, които не са започнали по новия. Да го формулираме по този начин./обсъждат извън микрофон/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Предложението за решение е: неприключилите до влизането в сила на този закон процедури за атестиране не се приключват по досегашния ред, когато Атестационния формуляр е приет с решение на КАК./шум в залата/

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Гласували ли сме го на КАК - по стария ред! Всичко останало по новия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точно това е идеята - минало ли е през КАК си е по досегашния ред. Не е минало - минава по новия ред. Съгласни ли сте колеги? /Чува се: Да, да./ И втори диспозитив: Изпраща решението на Правна комисия на Народното събрание за сведение, по компетентност.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Ведно със становището на Пленума по законопроекта, защо той още не е изпратен./обсъждат/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ведно с протокола от дебата да изпратим ли, колеги? Протокола от дебата на Съдийска колегия...

НИКОЛАЙ НАЙДЕНОВ: Технически няма как да стане за един ден. Може допълнително да изпратим протокола като е готов, а сега да изпратим само предложението.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само предложението, а протокола после. Режим на гласуване. Резултат: 9 гласа „За“; 0 „Против“.

/След проведеното явно гласуване/

26. ОТНОСНО: Предложение от Красимир Шекерджиев - член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет за обсъждане разпоредбата на § 56, ал. 2 от ПЗР на законопроекта на ЗИД на ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

26.1. ИЗРАЗЯВА становище, че разпоредбата на § 56, ал. 2 от ПЗР на законопроекта на ЗИД на ЗСВ следва да придобие следната

редакция: „Неприключените до влизането в сила на този закон процедури за атестиране се приключват по досегашния ред, в случаите когато атестационният формуляр е приет с решение на Комисията по атестирането и конкурсите.“

26.2. Изпраща решението по т. 26.1 на Правната комисия на Народното събрание ведно с пълния стенографски протокол № 22/26.09.2019 г. на Пленума на ВСС в частта по т.40, с изразено становище по законопроекта.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Закривам заседанието на Съдийска колегия.

Закриване на заседанието - 16,00 ч.

Стенографи:

Невенка Шопска

Катя Симова

Лидия Здравкова

Таня Младенова

Зоя Костова

/Изготвен на 07.10.2019 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ